

EU-rettsakter som etter en foreløpig oversikt vil kunne behandles i EØS-komiteen 5. februar 2016

-FINANSDEPARTEMENTET	8
RETTSAKTER SOM KREVER LOV- ELLER BUDSJETTENDRING SAMT RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM VURDERES Å GRIPE VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET	8
Vedlegg XXII Selskapsrett	8
32014L0095 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/95/EU av 22. oktober 2014 om endring av direktiv 2013/34/EU med hensyn til visse store foretaks og konserners offentliggjøring av ikke-finansielle opplysninger og opplysninger om mangfold	8
RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET ..	8
Vedlegg XXII Selskapsrett	8
32015R2173 Kommisjonsforordning (EU) 2015/2173 av 24. november 2015 om endring av forordning (EF) nr. 1126/2008 om vedtakelse av visse internasjonale regnskapsstandarder i overensstemmelse med europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1606/2002 hva gjelder International Financial Reporting Standard 11	8
32015R2231 Kommisjonsforordning (EU) 2015/2231 av 2. desember 2015 om endring av forordning (EF) nr. 1126/2008 om vedtakelse av visse internasjonale regnskapsstandarder i overensstemmelse med europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1606/2002 hva gjelder International Accounting Standards 16 og 38.....	9
Vedlegg XXI Statistikk	10
32014R1175 Kommisjonsforordning (EU) nr. 1175/2014 av 30. oktober 2014 om gjennomføring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 452/2008 om produksjon og utvikling av statistikk om utdanning og livslang læring, hva gjelder statistikk om deltagelse av voksne i livslang læring og om oppheving av kommisjonsforordning (EU) nr. 823/2010	10
32015R1557 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 2015/1557 av 13. juli 2015 som endrer Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 543/2009 om avlingsstatistikk	10
32015R1711 Kommisjonsforordning (EU) nr. 2015/1711 av 17. september 2015 om opprettelse av 2015-utgaven av «Prodcom-listen» over industriprodukter som fastsatt ved rådsforordning (EØF) nr. 3924/91 11	11
32015R2112 Kommisjonsforordning (EU) nr. 2015/2112 av 23. november 2015 om endring av bilag 1 til forordning (EF) nr. 215/2009 om gjennomføring europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 295/2008 med hensyn til de dataserier som skal utarbeides for statistikk over foretaksstrukturer og de nødvendige tilpasninger etter revisjonene av den statistiske produktgruppering etter næring (CPA)	11
-HELSE- OG OMSORGSDEPARTEMENTET	13
RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET	13
Vedlegg I Veterinære og plantesanitære forhold	13
Kapittel I Veterinære forhold	13
32015R1375 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2015/1375 av 10. august 2015 om fastsettelse av særlige regler for offentlig kontroll av trikiner i kjøtt (trikinkontrollforordningen) – kodifisering.....	13
32015R1474 Kommisjonsforordning (EU) 2015/1474 av 27. august 2015 om bruk av resirkulert varmtvann til å fjerne mikrobiologisk overflateforurensning fra slakteskrotter.....	13
Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering	15
Kapittel XII Næringsmidler.....	15
32015R1832 Kommisjonsforordning (EU) 2015/1832 av 12. oktober som endrer vedlegg II til Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1333/2008 om bruk av erytritol (E 968) som smaksforsterker i aromatiserte drikker, energiredusert eller uten tilsatt sukker.....	15
32015R1886 Kommisjonsforordning (EU) 2015/1886 av 20. oktober 2015 om avslag på bruk av helsepåstander på næringsmidler som viser til barns utvikling og helse	15

32015R1898 Kommisjonsforordning (EU) 2015/1898 av 21. oktober 2015 om avslag på bruk av helsepåstander på næringsmidler, andre enn de som gjelder påstander om redusert sykdomsrisiko og barns utvikling og helse.....	16
32015R1906 Kommisjonsforordning (EU) 2015/1906 av 22. oktober om endring av forordning (EF) nr. 282/2008 om resirkulerte plastmaterialer og gjenstander beregnet på å komme i kontakt med matvarer	17
32015R1491 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 2015/1491 av 3. september 2015 som endrer vedlegget til forordning (EU) nr. 37/2010 for stoffet "virginiamysin"	18
32015R1492 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 2015/1492 av 3. september 2015 som endrer vedlegget til forordning (EU) nr. 37/2010 for stoffet 'tylvalosin'	18
RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING	19
Vedlegg I Veterinære og plantesanitære forhold	19
Kapittel I Veterinære forhold	19
32015D0225 Kommisjonsbeslutning (EU) 2015/225 av 11.februar 2015 om endring av vedlegg I og II til beslutning 2009/861/EU når det gjelder overgangsbestemmelser for europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 853/2004 om produksjon av rå melk som ikke er i tråd med regelverket i visse virksomheter som foredler melk i Bulgaria.....	19
-JUSTIS- OG BEREDSKAPSDEPARTEMENTET	20
RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET	20
Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering	20
Kapittel XXIX Eksplosive varer til sivil bruk	20
32013L0029 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2013/29/EU av 12. juni 2013 om harmonisering av medlemsstatenes lovgivning om markedsføring av pyrotekniske artikler (omarbeiding)	20
RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING	20
Vedlegg XX Miljø	20
Kapittel IV Kjemikalier, industriell risiko og bioteknologi	20
32014D0895 Kommisjonens gjennomføringsbeslutning 2014/895/EU av 10. desember 2014 om formatet for meddelelse av informasjon omtalt i artikkel 21(3) i europaparlaments- og rådsdirektiv 2012/18/EU om kontroll med risikoen for storulykker med farlige stoffer	20
32014D0896 Kommisjonens gjennomføringsbeslutning 2014/896/EU av 10. desember 2014 om formatet for meddelelse av informasjon fra medlemslandene om gjennomføring av europaparlaments- og rådsdirektiv 2012/18/EU om kontroll med risikoen for storulykker med farlige stoffer	21
-KLIMA- OG MILJØDEPARTEMENTET	22
RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET	22
Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving	22
Kapittel XV Farlige stoffer.....	22
32015R1757 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2015/1757 av 28. september 2015 om godkjenning av folpet som aktivt stoff til bruk i biocidprodukter i produkttype 6	22
32015R1758 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2015/1758 av 28. september 2015 om godkjenning av folpet som et eksisterende aktivt stoff til bruk i biocidprodukter i produkttypene 7 og 9 ..	23
32015R1759 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2015/1759 av 28. september 2015 om godkjenning av glutaraldehyd som et eksisterende aktivt stoff til bruk i biocidprodukter i produkttypene 2, 3, 4, 6, 11 og 12	23
32015D1985 Kommisjonens gjennomføringsbeslutning (EU) 2015/1985 av 4. november 2015 i overenstemmelse med artikkel 3, stk. 3 i (EU) nr. 528/2012 (biocidforordningen).....	25
32015R1981 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2015/1981 av 4. november 2015 om godkjenning av formaldehyd frigitt fra N,N-metylenbismorpholine som et eksisterende aktivt stoff til bruk i biocidprodukter i produkttypene 6 og 13	25

32015R1982 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2015/1982 av 4. november 2015 om godkjenning av heksaflumuron som et eksisterende aktivt stoff til bruk i biocidprodukter i produkttype 18	26
32015R2030 Kommissjonsforordning (EU) 2015/2030 av 13. november 2015 om endring av vedlegg I til Europaparlaments og rådsforordning (EF) nr. 850/2004 om persistente organiske miljøgifter	27
Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering	27
Kapittel XXIII Leketøy	27
32015L2115 Kommissjonsdirektiv (EU) 2015/2115 av 32. november 2015 om endring av tillegg C til vedlegg II til Europaparlaments og rådsdirektiv 2009/48/EF om sikkerhetskrav til leketøy med henblikk på vedtak av spesifikke grenseverdier for kjemikalier anvendt i leketøy for så vidt angår formamid	27
32015L2116 Kommissjonsdirektiv (EU) 2015/2116 av 23. november 2015 om endring av tillegg C til vedlegg II til Europaparlaments og rådsdirektiv 2009/48/EF om sikkerhetskrav til leketøy med henblikk på vedtak av spesifikke grenseverdier for kjemikalier anvendt i leketøy for så vidt angår benzisothiazolinone	28
32015L2117 Kommissjonsdirektiv (EU) 2015/2117 av 23. november 2015 om endring av tillegg C til vedlegg II til Europaparlaments og rådsdirektiv 2009/48/EF om sikkerhetskrav til leketøy med henblikk på vedtak av spesifikke grenseverdier for kjemikalier anvendt i leketøy for så vidt angår chloromethylisothiazolinone og methylisothiazolinone, både individuelt og i forholdet 3:1	29
RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING	29
Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving	29
Kapittel XVII Miljøvern	29
32011D0435 Kommisjonens gjennomføringsavgjerd 2011/435/EU av 19. juli 2011 om fastslåing av at sertifiseringsordninga «Roundtable of Sustainable Biofuels EU RED» oppfyller berekraftskriteria under europaparlaments- og rådsdirektiva 2009/28/EF og 2009/30/EF, som korrigert av OJ L 253, 20.9.2012...	29
32011D0436 Kommisjonens gjennomføringsavgjerd 2011/436/EU av 19. juli 2011 om fastslåing av at sertifiseringsordninga «Abengoa RED Bioenergy Sustainability Assurance» oppfyller berekraftskriteria under europaparlaments- og rådsdirektiva 2009/28/EF og 2009/30/EF	30
32011D0437 Kommisjonens gjennomføringsavgjerd 2011/437/EU av 19. juli 2011 om fastslåing av at «Biomass Biofuels Sustainability voluntary scheme» oppfyller berekraftskriteria under europaparlaments- og rådsdirektiva 2009/28/EF og 2009/30/EF	31
32011D0438 Kommisjonens gjennomføringsavgjerd 2011/438/EU av 19. juli 2011 om fastslåing av at sertifiseringsordninga «International Sustainability and Carbon Certification» oppfyller berekraftskriteria under europaparlaments- og rådsdirektiva 2009/28/EF og 2009/30/EF	32
32011D0439 Kommisjonens gjennomføringsavgjerd 2011/439/EU av 19. juli 2011 om fastslåing av at sertifiseringsordninga «Bonsucro EU» oppfyller berekraftskriteria under europaparlaments- og rådsdirektiva 2009/28/EF og 2009/30/EF	33
32011D0440 Kommisjonens gjennomføringsavgjerd 2011/440/EU av 19. juli 2011 om fastslåing av at sertifiseringsordninga «Round Table on Responsible Soy EU RED» oppfyller berekraftskriteria under europaparlaments- og rådsdirektiva 2009/28/EF og 2009/30/EF	33
32011D0441 Kommisjonens gjennomføringsavgjerd 2011/441/EU av 19. juli 2011 om fastslåing av at «Greenery Brazilian Bioethanol verification programme» oppfyller berekraftskriteria under europaparlaments- og rådsdirektiva 2009/28/EF og 2009/30/EF	34
32012D0210 Kommisjonens gjennomføringsavgjerd 2012/210/EU av 23. april 2012 om fastslåing av at «Ensus voluntary scheme under RED for Ensus bioethanol production» oppfyller berekraftskriteria i europaparlaments- og rådsdirektiva 2009/28/EF og 98/70/EF	35
32012D0395 Kommisjonens gjennomføringsavgjerd 2012/395/EU av 16. juli 2012 om fastslåing av at «Red Tractor Farm Assurance Combinable Crops & Sugar Beet Scheme» oppfyller berekraftskriteria under europaparlaments- og rådsdirektiva 98/70/EF og 2009/28/EF	36
32012D0432 Kommisjonens gjennomføringsavgjerd 2012/432/EU av 24. juli 2012 om fastslåing av at sertifiseringsordninga «REDcert» oppfyller berekraftskriteria under europaparlaments- og rådsdirektiva 98/70/EF og 2009/28/EF	37

32012D0452 Kommisjonens gjennomføringsavgjerd 2012/452/EU av 31. juli 2012 om fastslåing av at sertifiseringsordninga «NTA 8080» oppfyller berekraftskriteria under europaparlaments- og rådsdirektiva 98/70/EF og 2009/28/EF	37
32012D0722 Kommisjonens gjennomføringsavgjerd 2012/722/EU av 23. november 2012 om fastslåing av at sertifiseringsordninga «Roundtable on Sustainable Palm Oil RED» oppfyller berekraftskriteria under europaparlaments- og rådsdirektiva 98/70/EF og 2009/28/EF	38
32013D0256 Kommisjonens gjennomføringsavgjerd 2013/256/EU av 30. mai 2013 om fastslåing av at «Biograce GHG calculation tool» oppfyller berekraftskriteria under europaparlaments- og rådsdirektiva 98/70/EF og 2009/28/EF	39
32014D0006 Kommisjonens gjennomføringsavgjerd 2014/6/EU av 9. januar 2014 om fastslåing av at «HVO Renewable Diesel Scheme for Verification of Compliance with the RED sustainability criteria for biofuels» oppfyller berekraftskriteria under europaparlaments- og rådsdirektiva 98/70/EF og 2009/28/EF	40
32014D0324 Kommisjonens gjennomføringsavgjerd 2014/324/EU av 3. juni 2014 om fastslåing av at «Gafta Trade Assurance Scheme» oppfyller berekraftskriteria under europaparlaments- og rådsdirektiva 2009/28/EF og 98/70/EF	41
32014D0325 Kommisjonens gjennomføringsavgjerd 2014/325/EU av 3. juni 2014 om fastslåing av at «KZR INiG System» oppfyller berekraftskriteria under europaparlaments- og rådsdirektiva 98/70/EF og 2009/28/EF	42
32014D0666 Kommisjonens gjennomføringsavgjerd 2014/666/EU av 17. september 2014 om fastslåing av at «Trade Assurance Scheme for Combinable Crops» oppfyller berekraftskriteria under europaparlaments- og rådsdirektiva 98/70/EF og 2009/28/EF	42
32014D0667 Kommisjonens gjennomføringsavgjerd 2014/667/EU av 17. september 2014 om fastslåing av at «Universal Feed Assurance Scheme» oppfyller berekraftskriteria under europaparlaments- og rådsdirektiva 98/70/EF og 2009/28/EF	43
32015D0887 Kommisjonens gjennomføringsavgjerd (EU) 2015/887 av 9. juni 2015 om fastslåing av at «Scottish Quality Farm Assured Combinable Crops Limited» oppfyller berekraftskriteria under europaparlaments- og rådsdirektiva 98/70/EF og 2009/28/EF, og oppheving av Kommisjonens gjennomføringsavgjerd 2012/427/EU	44
Vedlegg XX Miljø	45
Kapittel III Luft	45
32015L1480 Kommisjonsdirektiv (EU) 2015/1480 av 28. august 2015 med endringer i flere vedlegg til Direktiv 2004/107/EF og 2008/50/EF vedrørende regler om referansemeter, datavalidering og plassering av målepunkter for vurdering av lokal luftkvalitet	45
-KOMMUNAL- OG MODERNISERINGSDEPARTEMENTET	47
RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET	47
Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering	47
Kapittel XXI Byggevarer	47
32015D1936 Kommisjonsdelegert vedtak (EU) nr. 2015/1936 av 8. juli 2015 om fastsettelse av system for vurdering og verifikasjon av byggevarers ytelser for ventilasjonskanaler og rør for luftventilasjon i henhold til forordningen (EU) 305/2011	47
32015D1958 Kommisjonsdelegert vedtak (EU) nr. 2015/1959 av 8. juli 2015 om fastsettelse av system for vurdering og verifikasjon for geotekstiler og relaterte produkter i henhold til forordningen (EU) 305/2011	48
32015D1959 Kommisjonsdelegert vedtak (EU) nr. 2015/1959 av 1. juli 2015 om fastsettelse av system for vurdering og verifikasjon av byggevarers ytelser for små avløpsrenseanlegg i henhold til forordningen (EU) 305/2011	49
Vedlegg XX Miljø	50
Kapittel I Allment	50

32014R1311 Kommisjonsforordning (EU) nr. 1311/2014 av 10. desember 2014 om endring av forordning (EF) nr. 976/2009 med hensyn til definisjonen av INSPIRE metadataelement	50
32014R1312 Kommisjonsforordning (EU) nr. 1312/2014 av 10. desember 2014 om endring av forordning (EU) nr. 1089/2010 om gjennomføring av europaparlaments- og rådsdirektiv 2007/2/EF med hensyn til samvirkningsevne til geodatatjenester	51
-LANDBRUKS- OG MATDEPARTEMENTET	52
RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET	52
Vedlegg I Veterinære og plantesanitære forhold	52
Kapittel I Veterinære forhold	52
32015D0261 Kommisjonens gjennomføringsbeslutning (EU) 2015/261 av 6. februar 2015 som endrer beslutningene 2010/470/EU og 2010/471/EU når det gjelder dyrehelsemessige sertifiseringskrav for handel med og import til Unionen av sæd, egg og embryo fra dyr av hestefamilien	52
Vedlegg I Veterinære og plantesanitære forhold	53
Kapittel II Forvarer	53
32015R1490 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2015/1490 av 3. september 2015 om godkjenningen av preparatet av karvacrol, cinnamaldehyd og capsium oleoresin som førtilsetningsstoff til slaktekylling (inneholder av godkjenningen Pancosma France S.A.S.)	53
Vedlegg I Veterinære og plantesanitære forhold	53
Kapittel III Plantesanitære forhold	53
32015L1955 Kommisjonens gjennomføringsdirektiv (EU) 2015/1955 av 29. oktober 2015 som endrer vedlegg I og II i rådsdirektiv 66/402/EØF om handel med såkorn	53
Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering	54
Kapittel XII Næringsmidler	54
32014R1040 Kommisjonsdelegert forordning (EU) nr. 1040/2014 om endring i rådsdirektiv 2001/112/EF om fruktjuice og visse lignende produkter bestemt til humant konsum for å tilpasse vedlegg I til den tekniske utviklingen	54
Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering	55
Kapittel XXVII Alkoholsterke drikker	55
32015R0210 Kommisjonsforordning (EU) 2015/210 av 10. februar 2015 om endringer i vedleggene II og III i Europaparlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 110/2008 om definisjon, beskrivelse, presentasjon, merking av og beskyttelse av geografiske betegnelser på alkoholsterke drikker.	55
Protokoll 47 om opphevelse av tekniske hindringer for handel med vin	55
32013R1308 Europaparlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 av 17. desember 2013 om etablering av en felles markedsordning for landbruksprodukter og om oppheving av rådsforordningene (EØF) nr. 922/72, (EØF) nr. 234/79, (EF) nr. 1037/2001 og (EF) nr. 1234/2007	55
RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING	56
Vedlegg I Veterinære og plantesanitære forhold	56
Kapittel I Veterinære forhold	56
32015D1358 Kommisjonens gjennomføringsbeslutning (EU) 2015/1358 av 4. august 2015 som endrer vedleggene XI, XII og XV til rådsdirektiv 2003/85/EF om liste over laboratorier godkjente for å håndtere levende munn- og klauvsjuevirus og minimumsstandarder for biosikkerhet som gjelder for dem	56
32015D1765 Kommisjonens gjennomføringsbeslutning (EU) 2015/1765 av 30. september 2015 om endring av vedlegg I og II til beslutning 2004/558/EF som angår status som fri for infeksjøs bovin rhinotracheit for delstaten Baden-Württemberg i Tyskland og regionen Valle d'Aosta i Italia	57
32015D1784 Kommisjonens gjennomføringsbeslutning (EU) 2015/1784 av 2. oktober 2015 om endring av vedlegg II til beslutning 2003/467/EF som angår erklæringen om, at regionen Nord-Irland i Storbritannia er offisielt brucellosefri med hensyn til storfebesetninger	57
-NÆRINGS- OG FISKERIDEPARTEMENTET	59

RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET	59
Vedlegg XVI Offentlige innkjøp.....	59
32015R2340 Forordning om endring av Europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/81/EF vedrørende terskelverdiene for anvendelse av fremgangsmåtene ved inngåelse av kontrakter.....	59
32015R2341 Forordning om endring av Europaparlaments- og rådsdirektiv 2004/17/EF vedrørende terskelverdiene for anvendelse av fremgangsmåtene ved inngåelse av kontrakter.....	59
32015R2342 Forordning om endring av Europaparlaments- og rådsdirektiv 2004/18/EF vedrørende terskelverdiene for anvendelse av fremgangsmåtene ved inngåelse av kontrakter.....	60
-NÆRINGS- OG FISKERIDEPARTEMENTET/LANDBRUKS- OG MATDEPARTEMENTET	61
RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET	61
Vedlegg I Veterinære og plantesanitære forhold	61
Kapittel II Forvarer.....	61
32015R1486 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2015/1486 av 2. september 2015 om godkjenningen av canthaxanthin som fôrtilsetningsstoff til visse fjørfekategorier, akvariefisk og prydfugler	61
32015R1489 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2015/1489 av 3. september 2015 om godkjenningen av preparatet av <i>Lactobacillus plantarum</i> NCIMB 30238 og <i>Pediococcus pentosaceus</i> NCIMB 30237 som fôrtilsetningsstoff til alle dyrearter	61
32015R1747 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2015/1747 av 30. september 2015 som retter vedlegget til forordning (EU) nr. 26/2011 om godkjenningen av vitamin E som fôrtilsetningsstoff til alle dyrearter.....	62
32015R1761 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2015/1761 av 1. oktober 2015 som endrer kommisjonsforordning (EF) nr. 378/2005 om Fellesskapets referanselaboratorierapporter, gebyr og laboratoriene som er listet opp i annex II til denne.....	63
32015R1905 Kommisjonsforordning (EU) 2015/1905 av 22. oktober 2015 som endrer vedlegg II i det europeiske parlamentets og rådets forordning (EF) nr. 183/2005 om dioksinkontroll av oljer, fett og produkter avledet av dem	64
-OLJE- OG ENERGIDEPARTEMENTET	66
RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET.....	66
Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering	66
Kapittel IV Husholdningsapparater	66
32014R0518 Delegert kommisjonsforordning (EU) nr. 518/2014 av 5. mars 2014 om endring av delegert kommisjonsforordning (EU) nr. 1059/2010, 1060/2010, 1061/2010, 1062/2010, 626/2011, 392/2012, 874/2012, 665/2013, 811/2013 og 812/2013 med hensyn til energimerking av energirelaterte produkter på internett.....	66
32015R1185 KOMMISJONSFORORDNING (EU) 2015/1185 av 24. april 2015 om gjennomføring av europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/125/EF med hensyn til krav til miljøvennlig utforming av varmeovner til fastbrensel.....	67
32015R1189 Kommisjonsforordning (EU) 2015/1189 av 28. april om gjennomføring av europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/125/EF med hensyn til krav til miljøvennlig utforming av kjeler til fastbrensel	69
-SAMFERDSELSDEPARTEMENTET	71
RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET	71
Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering	71
Kapittel I Kjøretøyer.....	71

32014R0627 Kommisjonsforordning (EU) nr. 627/2014 av 12. juni 2014 som for å tilpasse til den tekniske utvikling endrer forordning (EU) nr. 582/2011 når det gjelder partikkelovervåking ved hjelp av egendiagnosesystemet.....	71
32015R0758 Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2015/758 av 29. april 2015 om typegodkjenningskrav for montering av eCall-system som er basert på 112-tjenesten i kjøretøy, og om endring av direktiv 2007/46/EF.....	71
Vedlegg XIII Transport	73
Kapittel III Transport med jernbane.....	73
32015R1136 Gjennomføringsforordning (EU) 2015/1136 som endrer forordning 402/2013 om en felles sikkerhetsmetode for risikoevaluering og - vurdering.....	73

-FINANSDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM KREVER LOV- ELLER BUDSJETTENDRING SAMT RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM VURDERES Å GRIPE VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET

Vedlegg XXII Selskapsrett

32014L0095 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/95/EU av 22. oktober 2014 om endring av direktiv 2013/34/EU med hensyn til visse store foretaks og konserners offentliggjøring av ikke-finansielle opplysninger og opplysninger om mangfold

Sammendrag av innhold

Direktiv 2014/95/EU endrer direktiv 2013/34/EU når det gjelder offentliggjøring av ikke-finansiell og mangfoldsinformasjon av enkelte store foretak og grupper.

Direktivet stiller krav om at store foretak som er av allmenn interesse og som på balansedagen har gjennomsnittlig antall ansatte gjennom regnskapsåret på mer enn 500, i årsberetningen skal inkludere en redegjørelse med informasjon som er nødvendig for å forstå foretakets utvikling, ytelse, posisjon og innflytelse av dets virksomhet. Redegjørelsen skal minst omhandle miljø, sosiale forhold og personalforhold, respekt for menneskerettigheter, anti-korrupsjon og bestikkelsessaker. Redegjørelsen skal i enkelte tilfeller utarbeides på konsolidert nivå.

Videre følger det av direktivet at det i årsberetningen skal være en beskrivelse av mangfoldsstrategien som følges for foretakets administrasjons-, ledelses- og kontrollorgan når det gjelder f.eks. alder, kjønn, utdannings- og yrkesbakgrunn. Målene for mangfoldsstrategien, hvordan den gjennomføres og resultatene i rapporteringsperioden skal også fremgå av beskrivelsen. Dersom det ikke anvendes noen slik strategi, skal rapporten inneholde en forklaring på hvorfor det er slik.

Merknader

Rettsakten vil innlemmes i EØS-avtalen med forbehold om Stortingets samtykke, pga behov for lovendring.

Rettslige konsekvenser

Det er i norsk rett vedtatt regler som langt på vei svarer til kravene i direktiv 2014/95/EU om såkalt rapportering om samfunnsansvar, se regnskapsloven § 3-3c. Det antas behov for mindre justeringer av bestemmelsen som følge av gjennomføring av forventede EØS-regler som svarer til direktiv 2014/95/EU.

Økonomiske og administrative konsekvenser

De nye EØS-reglene ventes ikke å få vesentlig økonomiske eller administrative konsekvenser for statlige myndigheter. Krav om rapportering om foretakenes arbeid med samfunnsansvar vil medføre økonomiske og administrative konsekvenser for rapporteringspliktige foretak. Det antas imidlertid at kostnadene ved rapportering etter de nye EØS-reglene ikke vil endres vesentlig sammenlignet med gjeldende krav om rapportering om samfunnsansvar etter regnskapsloven.

Sakkyndige instanser merknader

Direktivet er vurdert av spesialutvalget for finansielle tjenester og funnet EØS-relevant og akseptabelt.

RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET

Vedlegg XXII Selskapsrett

32015R2173 Kommisjonsforordning (EU) 2015/2173 av 24. november 2015 om endring av forordning (EF) nr. 1126/2008 om vedtakelse av visse internasjonale

regnskapsstandarter i overenstemmelse med europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1606/2002 hva gjelder International Financial Reporting Standard 11

Sammendrag av innhold

Forordningen gjelder endringer i gjeldende EU-regulering av internasjonale regnskapsstandarter. Etter forordning nr. 1606/2002 ("IFRS-forordningen") skal EØS utstedere hvis omsettelige verdipapirer er notert på et regulert marked, utarbeide sine konsernregnskap i overenstemmelse med internasjonale regnskapsstandarter, jf. art. 4. Forordningen er gjennomført i norsk, jf. regnskapsloven § 3-9. Hovedhensynet bak IFRS-forordningen er å sikre at foretak notert på regulert marked rapporterer etter gode og sammenlignbare standarter, slik at de europeiske kapitalmarkedene kan fungere hensiktsmessig.

De enkelte regnskapsstandarterne (og tilhørende tolkninger) er gjort til del av EU-retten gjennom forordning nr. 1126/2008. Nye standarter og tolkninger har blitt vedtatt ved bruk av en rekke endringsforordninger. Kommisjonsforordning 2015/2231 vedtar endringer av IAS 16 *Materielle anleggsaktiver* og IAS 38 *Immaterielle aktiver*. Formålet med endringene i IAS 16 og 38er er å presisere akseptable avskrivningsmetoder, hvor det er funnet hensiktsmessig å å benytte inntektsbaserte avskrivningsmetoder til beregningen av avskrivning av et aktiva.

Merknader

Rettslige konsekvenser

Gjennomføring i norsk rett skjer ved endring i forskrift om internasjonale regnskapsstandarter, jf. forskrift 17.12.2004 nr. 1852.

Økonomiske og administrative konsekvenser

De nye EØS-reglene ventes ikke å få vesentlig økonomiske eller administrative konsekvenser

Sakkyndige instanser merknader

Forordningen er vurdert av Finansdepartementet og funnet EØS-relevant og akseptabelt.

32015R2231 Kommisjonsforordning (EU) 2015/2231 av 2. desember 2015 om endring av forordning (EF) nr. 1126/2008 om vedtakelse av visse internasjonale regnskapsstandarter i overenstemmelse med europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1606/2002 hva gjelder International Accounting Standards 16 og 38

Sammendrag av innhold

Forordningen gjelder endringer i gjeldende EU-regulering av internasjonale regnskapsstandarter. Etter forordning nr. 1606/2002 ("IFRS-forordningen") skal EØS utstedere hvis omsettelige verdipapirer er notert på et regulert marked, utarbeide sine konsernregnskap i overenstemmelse med internasjonale regnskapsstandarter, jf. art. 4. Forordningen er gjennomført i norsk, jf. regnskapsloven § 3-9. Hovedhensynet bak IFRS-forordningen er å sikre at foretak notert på regulert marked rapporterer etter gode og sammenlignbare standarter, slik at de europeiske kapitalmarkedene kan fungere hensiktsmessig.

De enkelte regnskapsstandarterne (og tilhørende tolkninger) er gjort til del av EU-retten gjennom forordning nr. 1126/2008. Nye standarter og tolkninger har blitt vedtatt ved bruk av en rekke endringsforordninger. Kommisjonsforordning 2015/2231 vedtar endringer av IAS 16 *Materielle anleggsaktiver* og IAS 38 *Immaterielle aktiver*. Formålet med endringene i IAS 16 og 38er er å presisere akseptable avskrivningsmetoder, hvor det er funnet hensiktsmessig å å benytte inntektsbaserte avskrivningsmetoder til beregningen av avskrivning av et aktiva.

Merknader

Rettslige konsekvenser

Gjennomføring i norsk rett skjer ved endring i forskrift om internasjonale regnskapsstandarter, jf. forskrift 17.12.2004 nr. 1852.

Økonomiske og administrative konsekvenser

De nye EØS-reglene ventes ikke å få vesentlig økonomiske eller administrative konsekvenser

Sakkyndige instanser merknader

Forordningen er vurdert av Finansdepartementet og funnet EØS-relevant og akseptabelt.

Vedlegg XXI Statistikk

32014R1175 Kommisjonsforordning (EU) nr. 1175/2014 av 30. oktober 2014 om gjennomføring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 452/2008 om produksjon og utvikling av statistikk om utdanning og livslang læring, hva gjelder statistikk om deltagelse av voksne i livslang læring og om oppheving av kommisjonsforordning (EU) nr. 823/2010

Sammendrag av innhold

Formålet med europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 452/2008 er å sikre utarbeiding og utvikling av sammenlignbar statistikk og indikatorer innenfor områdene utdanning, opplæring og annen livslang læring, ved å etablere et rammeverk for pågående datainnsamlinger, og fremtidige innsamlingsbehov.

På grunn av endringer i statistikkbehovene tilbakekalles forordning (EU) nr. 823/2010. I tillegg presiseres det hvilken aldersgruppe som skal omfattes av undersøkelsen, samt hvilke variabler og presisjonsstandarder som skal benyttes. Dette fremgår av vedlegget til forordningen.

Merknader

Rettslige konsekvenser

Rettsakten vil bli gjennomført i forskrift til statistikkloven. .

Økonomiske og administrative konsekvenser

Forordningen har svært begrensede administrative og økonomiske konsekvenser

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Statistisk sentralbyrå, som finner den EØS-relevant og akseptabel

32015R1557 Kommissjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 2015/1557 av 13. juli 2015 som endrer Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 543/2009 om avlingsstatistikk

Sammendrag av innhold

Forordning (EF) nr. 543/2009 danner det felles rammeverket for den europeiske avlingsstatistikken. Forordningen er tatt inn i EØS-avtalen vedlegg XXI Statistikk og gjennomført i norsk rett i forskrift til statistikkloven. Forordningen omfatter årlig areal- og avlingsstatistikk for spesifiserte jordbruksvekster som dyrkes på fulldyrket jordbruksareal samt hagebruksvekster. I tillegg rapporteres det arealstatistikk for alt jordbruksareal i drift, fordelt på vekstgrupper. For utvalgte jordbruksvekster omfatter rapporteringen areal- og avlingsprognoser.

Etter en regelmessig gjennomgang av forordning (EF) nr. 543/2009 har det vært nødvendig å endre på noen av variabler og definisjoner. Dette for å sikre felles forståelse og statistikkens sammenlignbarhet. Forledelede variabler er fjernet. Oppdateringen er gjort i et nytt vedlegg, fastsatt ved forordning 2015/1557 som erstatter vedlegget i forordning 543/2009.

Merknader

Rettslige konsekvenser

Rettsakten vil bli gjennomført i forskrift til statistikkloven.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Statistisk sentralbyrå har deltatt i drøftingene av forslaget gjennom deltakelse i flere ulike fora. .

Forordningen medfører behov for enkelte tilpasninger, men den har begrensede administrative og økonomiske konsekvenser som dekkes innenfor Statistisk sentralbyrås alminnelig budsjett.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Statistisk sentralbyrå, som finner den EØS-relevant og akseptabel.

32015R1711 Kommisjonsforordning (EU) nr. 2015/1711 av 17. september 2015 om opprettelse av 2015-utgaven av «Prodcom-listen» over industriprodukter som fastsatt ved rådsforordning (EØF) nr. 3924/91

Sammendrag av innhold

Kommisjonsforordning (EF) nr. 2015/1711 gjennomfører rådsforordning (EØF) nr. 3924/91 om opprettelse av felleskapsundersøkelse om industriproduksjonen innlemmet i EØS-avtalens vedlegg XXI Statistikk. Det følger av rådsforordningen artikkel 2 (6) at det årlig skal utarbeides en produktliste ("Prodcom-listen"). Produktlisten skal være gjeldende for alle medlemsstatene og er nødvendig for å definere datainnsamlingen og for å kunne foreta datasammenligninger mellom landene. Videre er en produktliste nødvendig for å sikre overensstemmelse mellom industristatistikken og utenrikshandelsstatistikken og for å kunne foreta sammenligninger med EUs produktnomenklatur CPA. I vedlegg til den nye kommisjonsforordningen fastlegges Prodcom-listen for 2015.

Merknader

Rettslige konsekvenser

Norge ved Statistisk sentralbyrå har deltatt i forarbeidet med forordningen. Forordningen vil bli gjennomført i norsk rett i forskrift til statistikkloven.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Forordningen har ingen administrative eller økonomiske konsekvenser av betydning.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Statistisk sentralbyrå, som finner den EØS-relevant og akseptabel.

32015R2112 Kommisjonsforordning (EU) nr. 2015/2112 av 23. november 2015 om endring av bilag 1 til forordning (EF) nr. 215/2009 om gjennomføring europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 295/2008 med hensyn til de dataserier som skal utarbeides for statistikk over foretaksstrukturer og de nødvendige tilpasninger etter revisjonene av den statistiske produktgruppering etter næring (CPA)

Sammendrag av innhold

Europaparlaments- og rådsforordning (EF) 295/2008 om statistikk over foretaksstrukturer danner rammen for innsamling, utarbeidelse, innberetning og evaluering av europeisk statistikk over foretaksstrukturer, aktiviteter og konkurranseevne. Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 451/2008 fastlegger den statistiske aktivitetstilknyttede produktklassifikasjonen (CPA). Forordningene er implementert i EØS-avtalen vedlegg XXI (statistikk) og gjennomført i norsk rett som forskrift til statistikkloven.

Den statistiske aktivitetstilknyttede produktklassifikasjonen (CPA) er endret ved forordning (EU) 1209/2014, og det er følgelig også nødvendig å endre kommisjonsforordning (EU) nr. 215/2009 som i bilag 1 fastlegger dataserier, oppdelinger og betegnelser for produkter som skal innberettes på grunnlag av CPA. Endringer er nødvendig for å bevare sammenlignbarhet og overensstemmelse med de produktklassifikasjonsstandarden som anvendes internasjonalt.

Merknader

Rettslige konsekvenser

Norge har deltatt i drøftingene av forslaget. Rettsakten vil bli gjennomført i forskrift til statistikkloven

Økonomiske og administrative konsekvenser

Forordningen har begrensede administrative og økonomiske konsekvenser som dekkes innenfor Statistisk sentralbyrås alminnelig budsjett.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Statistisk sentralbyrå, som finner den EØS-relevant og akseptabel.

-HELSE- OG OMSORGSDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET

Vedlegg I Veterinære og plantesanitære forhold

Kapittel I Veterinære forhold

32015R1375 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2015/1375 av 10. august 2015 om fastsettelse av særlige regler for offentlig kontroll av trikiner i kjøtt (trikinkontrollforordningen) – kodifisering

Sammendrag av innhold

Rettsakten er en kodifisering av EUs tidligere rettsakter som gjelder offentlig kontroll med trikiner i kjøtt. Grunnrettsakten (EF) nr. 2075/2005 har blitt slått sammen med endringsrettsakter til en ny rettsakt. Den nye rettsakten endrer ikke innholdet i de tidligere rettsaktene.

Merknader

Rettslige konsekvenser

Det vil måtte foretas henvisninger til den nye rettsakten i norsk lov. Det vil ikke bli foretatt en høring siden innholdet i rettsakten tilsvarer gjeldende rett.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Med unntak av noe administrativt arbeid med å gjøre om henvisningene i norsk lov, vil denne rettsakten ikke ha økonomiske eller administrative konsekvenser.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert i Spesialutvalget for matområdet, der Landbruks- og matdepartementet, Nærings- og fiskeridepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Klima- og miljødepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32015R1474 Kommisjonsforordning (EU) 2015/1474 av 27. august 2015 om bruk av resirkulert varmtvann til å fjerne mikrobiologisk overflateforurensning fra slakteskrotter

Sammendrag av innhold

Forordningen tillater frivillig bruk av resirkulert varmtvann som et supplement for å fjerne mikrobiologisk overflateforurensning fra hele og halve slakteskrotter av tamme hovdyr og oppdrettsvilt. Forordningen er hjemlet i artikkel 3 (2) i forordning (EF) nr. 853/2004. Bruk av resirkulert varmtvann er tillatt på bestemte vilkår. I dag er det anledning til å benytte damp, oppvarmet vann av drikkevannskvalitet og vann tilsatt melkesyre som supplement for å fjerne mikrobiologisk overflateforurensning. Bruk av resirkulert varmtvann skal kun være et frivillig ekstra tiltak, som en del av HACCP-planen, for å bidra til å redusere sannsynligheten for forekomst av smittestoffer. Bruken skal ikke erstatte god slaktehygiene eller kamuflere dårlig prosesshygiene tidligere i produksjonskjeden. Eventuell bruk av resirkulert varmtvann endrer ikke den driftsansvarliges plikt til å overholde bestemmelsene i lovgivningen om næringsmiddelhygiene som fastsatt i forordningene (EF) nr. 852/2004, (EF) nr. 853/2004, (EF) nr. 854/2004 og (EF) nr. 2073/2005.

EFSA uttalte seg om spørsmålet i 2010. EFSA konkluderte med at bruk av resirkulert varmtvann er like effektivt som bruk av oppvarmet drikkevann til å redusere mikrobiologisk overflateforurensning, når de relevante risiki (visse varmeresistente bakteriesporer) styres ved å sikre at resirkulert varmtvann oppvarmes med visse minimumskrav til temperatur/tid og et system med tilførsel av nytt vann. EFSA pekte dessuten på og definerte HACCP-kriterier med henblikk på å oppnå det resirkulerte varmtvannets forventede effektivitet og på å styre de mulige risiki. EFSA har påpekt skylling med drikkevann som et ekstra tiltak. EFSA anbefaler mer forskning når det gjelder varmeresistente

bakteriesporer, kjemiske forurensninger og veterinære medisinrester som kan forurense resirkulert varmtvann.

Utkast til forordning ble ikke fremmet for avstemming i 2013 fordi det ikke var enighet om hvordan man skal kontrollere forekomst av sporedannende bakterier i det resirkulerte vannet og om det er behov for å skylle skrottene med rent drikkevann etter bruk av resirkulert varmtvann. Det tidligere punktet med krav til å skylle skrottene med rent drikkevann etter bruk av resirkulert varmtvann, er ikke lenger med i den vedtatte forordningen. Kommisjonen har løpende arbeid med internasjonale avtaler med store handelspartnere som USA, Canada og New Zealand. Det pågår diskusjoner mellom EU og Canada om handel med kjøtt og lettelser i gjensidige inspeksjoner. EU ønsker eksport av kjøtt til Canada. Canada ønsker blant annet aksept for bruk av resirkulert varmtvann for eksport av kjøtt til EU. Fjørfe og haredyr var omfattet av tidligere utkast til forordning, men er tatt ut i den vedtatte forordningen. I vedlegget til forordningen del I er det knyttet vilkår til eventuell bruk av resirkulert varmtvann. Det er oppstilt vilkår om at vannet skal komme fra oppvarmet og resirkulert drikkevann i lukket og separat system, at vannet er oppvarmet etter visse minimumskrav til temperatur/tid, at nytt vann skal tilføres med passende hyppighet, herunder om nødvendig avskumming av grove partikler, filtrering og tilsetning av drikkevann. Det er videre oppstilt vilkår om at vannet kun skal benyttes på hele eller halve slakteskrotter av tamme hovdyr og oppdrettsvilt under kontrollerte og etterprøvde betingelser, at vannet ikke anvendes på slakteskrotter med synlig fekal forurensning, at anvendelsen ikke medfører noen ugjenkallelig fysisk endring av kjøttet og at anvendelsen av vannet skal foregå før slakteskrottene plasseres i kjøle- og fryserom. Betingelsene skal integreres i de prosedyrene virksomhetene har satt i verk basert på prinsippene om risikoanalyse og kritiske kontrollpunkter (HACCP), herunder som minimum de kriteriene som er fastsatt i vedlegget til forordningen del II. Av forordningens vedlegg del II fremgår det minimumskrav til HACCP-kriterier og kontrollparametere. Det skal foretas mikrobiologisk prøvetaking før anvendelse av resirkulert vann, oppvarmingen skal før bruk på slakteskrotter overvåkes kontinuerlig med instrumentmålinger, dokumenteres og registreres, det skal med test av vann regelmessig verifiseres, dokumenteres og registreres at vannet overholder de gjeldende mikrobiologiske og kjemiske parametere for drikkevann og det skal med regelmessig overvåking verifiseres, dokumenteres og registreres, at vannet overholder den gjeldende indikatorparameteren for Clostridium perfringens.

Næringen har ved flere anledninger vært involvert i diskusjonene rundt bruk av resirkulert varmtvann til å fjerne mikrobiologisk overflateforurensning fra slakteskrotter. De fleste i næringen har ønsket en åpning for frivillig bruk av resirkulert varmtvann som et ekstra tiltak. Danmark bruker resirkulert varmtvann på gris med salmonella som tillegg til god produksjonspraksis (GMP).

Merknader

Rettslige konsekvenser

Forordningen krever endring i forskrift 22. desember 2008 nr. 1624 om særlige hygieneregler for næringsmidler av animalsk opprinnelse (animaliehygieneforskriften).

Økonomiske og administrative konsekvenser

Bruken av resirkulert varmtvann til å fjerne mikrobiologisk overflateforurensning fra slakteskrotter er en frivillig ordning virksomhetene kan velge å benytte som et ekstra tiltak. Det antas at endringen vil kunne medføre reduserte kostnader for de som i dag benytter rent varmtvann, fordi bruk av resirkulert varmtvann vil være kostnadsbesparende sammenlignet med bruk av rent varmtvann. Fordi det i en periode kan være behov for økt tilsyn med virksomheter som benytter resirkulert varmtvann til å fjerne mikrobiologisk overflateforurensning fra slakteskrotter, antas det at endringene kan gi noe økte økonomiske og administrative konsekvenser for Mattilsynet. Bruk av resirkulert varmtvann har også tilleggsverdi med hensyn til miljø- og energibevaring.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av Spesialutvalget for matområdet, der Landbruks- og matdepartementet, Nærings- og fiskeridepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Klima- og miljødepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering

Kapittel XII Næringsmidler

32015R1832 Kommisjonsforordning (EU) 2015/1832 av 12. oktober som endrer vedlegg II til Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1333/2008 om bruk av erytritol (E 968) som smaksforsterker i aromatiserte drikker, energireduert eller uten tilsatt sukker

Sammendrag av innhold

Denne rettsakten går etter hurtigprosedyren.

Rettsakten omhandler endring av forordning 1333/2008 om tilsetningsstoffer i næringsmidler. Det er søkt om å få anvende erytritol (E 968) for å forbedre smakprofil og munnfølelse av energireduerte drikker og drikkevarer uten tilsatt sukker. Erytritol på lave nivåer fungerer som en smaksforsterker og bidrar til å dempe bi-smak og dvelende sødme forbundet med bruk av høyintensitetssøtningsmidler i disse drikkevarer. Fordelen for forbrukerne vil derfor være tilgjengeligheten av bedre smaker på energireduerte drikkevarer.

Scientific Committee on Food (SCF) evaluerte erytritol i 2003 og konkluderte med at det er trygt for bruk i matvarer. Godkjenningen av erytritol dekker ikke bruk i drikker fordi erytritol i høye konsentrasjoner kan gi laksativa effekter. Dette gjelder særskilt unge forbrukere, gjennom inntak av erytritol i drikkevarer.

European Food Safety Authority (EFSA) har evaluert sikkerheten av den foreslåtte utvidelsen av bruk av erytritol som et tilsetningsstoff og konkluderte med at forbruk av erytritol i alkoholfrie drikkevarer på et maksimalt nivå på 1,6% ikke ville gi laksativa effekter.

Kommisjonen har i henhold til EFSA's konklusjon foreslått at tillate erytritol i matvarekategori 14.1.4. «Aromatiserte drikker» i vedlegg II til forordning (EU) nr. 1333/2008 med et maks brukermengde av 1.6%.

Merknader

Rettslige konsekvenser

Gjennomføring av rettsakten i norsk rett medfører behov for endringer i forskrift 6. juni 2011 nr. 2011 nr. 668 om tilsetningsstoffer til næringsmidler.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Endringene fører verken til økonomiske eller administrative konsekvenser for næringsmiddelbransjen. Godkjenningen gir næringsmiddelindustrien mulighet til å tilby kvalitetsmessig bedre produkter.

Mattilsynet kan heller ikke se at endringen vil kunne ha øvrige økonomiske, administrative eller andre konsekvenser av betydning for forbrukerne og samfunnet for øvrig.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av *Spesialutvalget for matområdet*, der Landbruks- og matdepartementet, Nærings- og fiskeridepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Finansdepartementet, Klima- og miljøverndepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32015R1886 Kommisjonsforordning (EU) 2015/1886 av 20. oktober 2015 om avslag på bruk av helsepåstander på næringsmidler som viser til barns utvikling og helse

Sammendrag av innhold

Denne rettsakten går etter hurtigprosedyren.

Rettsakten inneholder avslag på tre helsepåstander som det er søkt om godkjenning om etter artikkel 14(1)(b) i påstandsforordningen (forordning (EF) nr. 1924/2006). Søknader etter artikkel 14(1)(b) omhandler påstander som er knyttet til barns utvikling og helse.

Det vitenskapelige grunnlaget for de tre helsepåstandene er vurdert av EFSA. Det er ikke funnet sammenheng mellom påstandene og virkestoffene. EU-kommisjonen tar vurderingene fra EFSA i

betraktning når søknadene skal avgjøres. Avgjørelsene forelegges også Rådet/Parlamentet etter regelverksprosedyren for kontroll. Helsepåstandene som denne rettsaken omhandler oppfyller ikke kravene i påstandsforordningen og er derfor ikke godkjente. Alle tre søknader har fått negativ vurdering av EFSA. Dette gjelder følgende tre virkestoffer og påstander.

Virkestoff og påstand	EFSA-nummer
Ikke-fordøyelige oligosakkarider og polysakkarider inkludert galaktooligosakkarider, oligofruktosakkarider og polyfruktose og inulin. Stimulerer opptak av kalsium.	Q-2008-140
Beta-galaktosidase fra <i>Streptococcus thermophilus</i> . Laktase bidrar til en behagelig fordøyelse.	Q-2008-148
Svisker. Svisker kan bidra til en normal tarmfunksjon	Q-2008-193

Merknader

Rettslige konsekvenser

Forordningen implementeres i norsk regelverk ved en henvisningsbestemmelse i forskrift 17. februar 2010 nr. 187 om ernærings- og helsepåstander om næringsmidler.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Virksomhetene:

Virksomhetene vil måtte forholde seg til de avslåtte helsepåstandene. Det er gitt en overgangstid på 6 måneder for de tre helsepåstandene. Det betyr at helsepåstandene skal tas ut av bruk innen seks måneder etter at forordningen har trådt i kraft. Det er usikkert om disse påstandene er i bruk i Norge i dag.

Forbrukerne:

EFSA's vurderinger gir forbrukeren større trygghet for at de helsepåstandene som er i bruk er vitenskapelig dokumentert og ikke er villedende.

Mattilsynet:

Tilsyn med bruken av helsepåstander inngår i det ordinære tilsynet.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsaken har vært vurdert av *Spesialutvalget for matområdet*, der Landbruks- og matdepartementet, Nærings- og fiskeridepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Finansdepartementet, Klima- og miljøverndepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsaken EØS-relevant og akseptabel.

32015R1898 Kommisjonsforordning (EU) 2015/1898 av 21. oktober 2015 om avslag på bruk av helsepåstander på næringsmidler, andre enn de som gjelder påstander om redusert sykdomsrisiko og barns utvikling og helse

Sammendrag av innhold

Denne rettsaken går etter hurtigprosedyren.

Rettsaken inneholder avslag på en helsepåstand som det er søkt godkjenning om etter artikkel 13(5) i påstandsforordningen (forordning (EF) nr. 1924/2006). Søknader etter artikkel 13(5) innebærer ny vitenskapelig dokumentasjon eller et ønske om at den innsendte dokumentasjonen skal være unntatt offentlighet grunnet eiendomsrettigheter.

Det vitenskapelige grunnlaget for helsepåstanden er vurdert av EFSA. EFSA har ikke funnet at det en sammenheng mellom påstanden og virkestoffet. EU-kommisjonen tar vurderingene til EFSA i betraktning når søknadene skal avgjøres. Avgjørelsene forelegges også Rådet/Parlamentet etter regelverksprosedyren for kontroll.

Helsepåstanden i denne rettsaken oppfyller ikke kravene i påstandsforordningen og er derfor ikke godkjent. Søknaden har fått negativ vurdering av EFSA. Det gjelder følgende (se tabell) virkestoff og påstand.

Virkestoff og påstand	EFSA-nummer
Bimuno®GOS.	EFSA-Q-2015-00022

Et regelmessig inntak av 1,37 g galakto-oligosakkarider fra Bimuno® kan redusere mageubehag	
---	--

Merknader

Rettslige konsekvenser

Forordningen implementeres i norsk regelverk ved en henvisningsbestemmelse i forskrift 17. februar 2010 nr. 187 om ernærings- og helsepåstander om næringsmidler.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Virksomhetene:

Virksomheter vil måtte forholde seg til den avslåtte helsepåstanden.

Forbrukerne:

EFSA's vurderinger gir forbrukerne større trygghet for at de helsepåstandene som er i bruk er vitenskapelige og dokumentert og ikke er villedende.

Mattilsynet:

Tilsyn med bruken av helsepåstander inngår i det ordinære tilsynet.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av *Spesialutvalget for matområdet*, der Landbruks- og matdepartementet, Nærings- og fiskeridepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Finansdepartementet, Klima- og miljøverndepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32015R1906 Kommisjonsforordning (EU) 2015/1906 av 22. oktober om endring av forordning (EF) nr. 282/2008 om resirkulerte plastmaterialer og gjenstander beregnet på å komme i kontakt med matvarer

Sammendrag av innhold

Rettsakten gjelder endring av forordning (EU) nr. 282/2008 om resirkulerte plastmaterialer og gjenstander beregnet for å komme i kontakt med næringsmidler. Forordning 282/2008 er hjemlet i rammeforordningen om matkontaktmaterialer, forordning (EU) nr. 1935/2004.

I forordning (EU) nr. 282/2008 oppstilles krav til materialer og gjenstander av gjenvunnet plast, vilkår for godkjenning av gjenvinningsprosesser og informasjon om søknadsprosedyrer for godkjenning av en slik prosess. Kommisjonen godkjenner gjenvinningsprosesser basert på risikovurderinger fra EFSA. Selve godkjenningsprosessen er regulert i art. 6 som for Kommisjonens beslutningsprosedyre henviser til art. 11 nr. 3 i rammeforordningen (EF) nr. 1935/2004. Rammeforordningen viste opprinnelig videre til art. 23 nr. 3 som igjen viste til framgangsmåten fastsatt i § 5 i rådsbeslutning 1999/468/EF (regulatory procedure). Rammeforordningen ble imidlertid endret ved forordning (EF) nr. 596/2009, og endringen medførte at det nå ble henvist til rådsbeslutning 1999/468/EF art. 5a (regulatory procedure with scrutiny). Rådsbeslutning 1999/468/EF er nå erstattet av forordning (EU) nr. 182/2011 av Europaparlamentet og Rådet som opphevet alle artikler med unntak av art. 5a. Henvisingen til art. 5a innebærer imidlertid en forskriftsprosedyre og ikke enkeltvedtaksprosedyre som er det aktuelle i forhold til godkjenning av gjenvinningsprosesser for plast. Kommisjonen foreslår derfor nå å endre forordning (EU) nr. 282/2008 slik at det blir henvist til riktig prosedyre, dvs en direkte henvisning i art. 6 nr.1 i forordning (EU) nr. 282/2008 til art. 5 (examination procedure) i forordning (EU) nr. 182/2011.

Merknader

Rettslige konsekvenser

Rettsakten innebærer at forskrift 21. desember 1993 nr. 1381 om materialer og gjenstander i kontakt med næringsmidler(matkontaktforskriften), må endres.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Da rettsakten kun gjelder endring av henvisningen til beslutningsprosedyre for søknader om gjenvinningsprosesser for plastmaterialer, vil rettsakten ikke ha økonomiske eller administrative konsekvenser for norske næringsaktører eller myndigheter.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av *Spesialutvalget for matområdet*, der Landbruks- og matdepartementet, Nærings- og fiskeridepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Finansdepartementet, Klima- og miljøverndepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32015R1491 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 2015/1491 av 3. september 2015 som endrer vedlegget til forordning (EU) nr. 37/2010 for stoffet "virginiamysin"

Sammendrag av innhold

Forordning (EU) nr. 2015/1491 omhandler virginiamysin, som er et antibiotikum som brukes mot bakterielle infeksjoner. Stoffet har til nå ikke vært oppført i tabell 1 i vedlegget til forordning (EU) nr. 37/2010 over tillatte stoffer til matproduserende dyr. European Medicines Agency (EMA) har behandlet søknad om fastsettelse av grenseverdi (MRL) for rester av virginiamysin i kylling. Basert på vurdering fra Committee for Medicinal Products for Veterinary Use (CVMP) har EMA anbefalt etablering av MRL for virginiamysin for kylling i muskel, hud og fett, lever, og nyre, forutsatt at dette stoffet ikke skal brukes til dyr som produserer egg til human konsum. Det vises til artikkel 5 i forordning (EC) nr. 470/2009, MRL for virginiamysin kan ekstrapoleres fra kylling til andre fjørfe. Vedlegget til forordning (EU) nr. 37/2010 er endret i henhold til dette. MRL for virginiamysin er dermed inkludert i listen.

Merknader

Rettslige konsekvenser

Gjeldende regelverk er forskrift 30. mai 2012 nr. 512 om grenseverdier for legemiddelrester i næringsmidler fra dyr som gjennomfører forordning (EF) nr. 470/2009 og forordning (EU) nr. 37/2010 med endringer. Forordning (EU) nr. 2015/1491 skal høres og gjennomføres som en endring i forskriften. Rettsakten fører til at virginiamysin blir tillatt å bruke til kylling.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Rettsakten anses ikke å ha noen økonomiske eller administrative konsekvenser.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av *Spesialutvalget for matområdet*, der Landbruks- og matdepartementet, Nærings- og fiskeridepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Finansdepartementet, Klima- og miljøverndepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32015R1492 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 2015/1492 av 3. september 2015 som endrer vedlegget til forordning (EU) nr. 37/2010 for stoffet 'tylvalosin'

Sammendrag av innhold

Forordning (EU) nr. 2015/1492 omhandler tylvalosin, som er et antibiotikum som brukes mot bakterielle infeksjoner. Stoffet står oppført i tabell 1 i vedlegget til forordning (EU) nr. 37/2010 over tillatte stoffer til svin og fjørfe unntatt dyr som produserer egg til human konsum. Eksisterende grenseverdier (MRL-er) er satt for muskel, hud og fett, lever, og nyre fra svin samt hud og fett og lever fra fjørfe. På grunnlag av søknad som er sendt til "European Medicines Agency" (EMA) om utvidelse av eksisterende oppføringer for tylvalosin, har "Committee for Medicinal Products for Veterinary Use" (CVMP) anbefalt å utvide eksisterende oppføringer til å omfatte egg fra verpehøns. Derfor har EMA anbefalt etablering av MRL-er for hønseegg. I henhold til artikkel 5 i forordning (EF) nr. 470/2009, har EMA vurdert at ekstrapolering av MRL fra hønseegg til andre fjørfe egg er hensiktsmessig. Vedlegget til forordning (EU) nr. 37/2010 er endret i henhold til dette.

Merknader

Rettslige konsekvenser

Gjeldende regelverk er forskrift 30. mai 2012 nr. 512 om grenseverdier for legemiddelrester i næringsmidler fra dyr som gjennomfører forordning (EF) nr. 470/2009 og forordning (EU) nr. 37/2010

med endringer. Forordning (EU) nr. 2015/1492 skal høres og gjennomføres som en endring i forskriften. Rettsakten fører til at eksisterende oppføring for tylvalosin skal utvides til å omfatte hønseegg.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Rettsakten vurderes å ikke ha noen økonomiske eller administrative konsekvenser.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av *Spesialutvalget for matområdet*, der Landbruks- og matdepartementet, Nærings- og fiskeridepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Finansdepartementet, Klima- og miljøverndepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING

Vedlegg I Veterinære og plantesanitære forhold

Kapittel I Veterinære forhold

32015D0225 Kommisjonsbeslutning (EU) 2015/225 av 11.februar 2015 om endring av vedlegg I og II til beslutning 2009/861/EU når det gjelder overgangsbestemmelser for europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 853/2004 om produksjon av rå melk som ikke er i tråd med regelverket i visse virksomheter som foredler melk i Bulgaria.

Sammendrag av innhold

Rettsakten inneholder et vedlegg som erstatter tidligere vedlegg med en liste over virksomheter i Bulgaria som er gitt en overgangsordning når det gjelder rå melk til 31. desember 2015. Overgangsordningen gjør at melkebearbeidingsvirksomheter som ikke tilfredsstiller kravene i animaliehygieneforskriften, fortsatt kan omsette sine produkter, men kun på det nasjonale marked i Bulgaria. Når Bulgaria tiltrådte fellesskapet 1. januar 2007 var det flere melkebearbeidingsvirksomheter som ikke oppfylte kravene i animaliehygieneforordningen, noe som medførte at det ble innført en overgangsordning. Bulgaria har fortsatt virksomheter som ikke oppfyller kravene, og listen i vedlegget er nå oppdatert. Bulgaria skal før 31. desember 2015 sikre oppfyllelse av regelverkskravene i alle landets virksomheter, og i tillegg sørge for at de som etter hvert oppfyller alle krav står på listen over godkjente virksomheter og at de som foreløpig ikke tilfredsstiller disse kravene, står på en annen liste. Bulgaria har etablert en arbeidsplan for å oppnå etterfølgelse av EUs regelverk på området.

Bulgaria skal gi kommisjonen regelmessige oppdateringer hva gjelder fremdriften av virksomhetsgodkjenning når det gjelder oppfyllelse av kravene i animaliehygieneforordningen samt på systemet for henting og transport av den ikke-godkjente melken. Bulgaria skal i tillegg foreta hensiktsmessige tiltak for å sikre at antall virksomheter som ikke følger unionens krav reduseres etter en gitt plan.

Merknader

Rettsakten endrer ikke norsk regelverk og får ingen praktiske konsekvenser for Norge. Norge utarbeider ikke regelverk på området, men viser til EUs hjemmesider hvor virksomhetslistene oppdateres fortløpende.

Rettsakten er nøytral i forhold til regelverksforenkling og antas ikke å medføre administrative eller økonomiske konsekvenser.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten vurdert av Spesialutvalget for matproduksjon, der Landbruks- og matdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Nærings- og fiskeridepartementet, Klima- og miljødepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

-JUSTIS- OG BEREDSKAPSDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET

Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering

Kapittel XXIX Eksplosive varer til sivil bruk

32013L0029 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2013/29/EU av 12. juni 2013 om harmonisering av medlemsstatenes lovgivning om markedsføring av pyrotekniske artikler (omarbeiding)

Sammendrag av innhold

Direktiv 2013/29/EU (fyrverkeridirektivet) fastsetter grunnleggende sikkerhetskrav som pyrotekniske artikler, som gjøres tilgjengelig på markedet, må oppfylle. Formålet med direktivet er å sikre fri flyt i det indre marked av pyrotekniske artikler og samtidig sikre et høyt beskyttelsesnivå for menneskers helse, offentlig sikkerhet og forbrukersikkerhet, jf. direktivet artikkel 1. «Pyroteknisk artikkel» er definert som en artikkel som inneholder eksplosivstoffer eller en blanding av stoffer beregnet på å utvikle varme, lys, lyd, gass eller røyk, eller en kombinasjon av dette ved hjelp av eksoterme kjemiske reaksjoner som holder seg selv i gang. Direktiv 2013/29/EU stiller krav til markedsdeltakere (produsent, importør og distributør) som bringer pyrotekniske artikler i omsetning eller gjør pyrotekniske artikler tilgjengelig på markedet, blant annet gjennom krav til merking og dokumentasjon.

Direktiv 2013/29/EU er en omarbeiding av direktiv 2007/23/EF om markedsføring av pyrotekniske artikler. Omarbeidingen er gjort som følge av EUs varepakke og arbeidet med å harmonisere regelverket om markedsføring av varer i EØS. Direktiv 2007/23/EF oppheves fra 1. juli 2015.

Merknader

Hjemmel i EU-traktaten: Direktiv 2013/29/EU er hjemlet i artikkel 114 i Traktaten om Den europeiske unions virkemåte.

Rettslige konsekvenser: Direktiv 2007/23/EF om pyrotekniske artikler er gjennomført i norsk rett ved forskrift 3. oktober 2013 nr. 1199 om pyrotekniske artikler og i forskrift 26. juni 2002 nr. 922 om håndtering av eksplosjonsfarlig stoff. Direktiv 2013/29/EU vil kun kreve mindre endringer i disse forskriftene.

Økonomiske/administrative konsekvenser: Rettsakten antas å ikke ha økonomiske konsekvenser.

Gruppe 2: Direktiv 2013/29/EU vurderes å falle inn under gruppe 2, det vil si rettsakter som krever forskriftsendring som ikke griper vesentlig inn i norsk handlefrihet.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er behandlet i Spesialutvalget for handelsforenkling og funnet EØS-relevant og akseptabel.

RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING

Vedlegg XX Miljø

Kapittel IV Kjemikalier, industriell risiko og bioteknologi

32014D0895 Kommisjonens gjennomføringsbeslutning 2014/895/EU av 10. desember 2014 om formatet for meddelelse av informasjon omtalt i artikkel 21(3) i

europaparlaments- og rådsdirektiv 2012/18/EU om kontroll med risikoen for storulykker med farlige stoffer

Sammendrag av innhold

I henhold til artikkel 21 nr. 3 i direktiv 2012/18/EU om kontroll med risikoen for storulykker med farlige stoffer, skal medlemsstatene gi opplysninger til Kommisjonen om virksomheter som er omfattet av direktivet, og skal i den forbindelse bruke et nærmere angitt rapporteringsformat.

Dette formatet for rapportering av informasjon er nå nærmere angitt i vedlegget til Kommisjonens gjennomføringsbeslutning 2014/895/EU..

Rapporteringsformatet skal gjøre det mulig for medlemsstatene å gi enhetlige opplysninger og på den måten sikre at opplysningene blir så nyttige og sammenlignbare som mulig samtidig som den administrative byrden for medlemsstatene blir minimert.

Direktiv 2012/18/EU ble innlemmet i EØS-avtalen 10. juli 2015.

Merknader

Rettslige konsekvenser

Ingen.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Ingen.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten omfattes av hurtigprosedyren og behandles ikke i Spesialutvalget for samfunnssikkerhet.

Direktoratet for samfunnssikkerhet og beredskap deltar i CCA-møter (Committee of Competent Authorities), er kjent med endringene og har gitt innspill i prosessen.

Rettsakten er vurdert til å være EØS-relevant og akseptabel.

32014D0896 Kommisjonens gjennomføringsbeslutning 2014/896/EU av 10. desember 2014 om formatet for meddelelse av informasjon fra medlemslandene om gjennomføring av europaparlaments- og rådsdirektiv 2012/18/EU om kontroll med risikoen for storulykker med farlige stoffer

Sammendrag av innhold

I henhold til artikkel 21 nr. 2 i direktiv 2012/18/EU om kontroll med risikoen for storulykker med farlige stoffer, skal medlemsstatene avgi en rapport om gjennomførelsen av direktivet senest 30. september 2019 og deretter hvert fjerde år. Direktiv 2012/18/EU ble innlemmet i EØS-avtalen 10. juli 2015.

Europakommisjonen har utarbeidet et spørreskjema som fastlegger hvilke opplysninger medlemsstatene skal avgi i forbindelse med rapporteringen, jf. artikkel 1 i Kommisjonens gjennomføringsbeslutning 2014/896/EU. Spørreskjemaet følger som eget vedlegg til beslutning 2014/896/EU.

Merknader

Rettslige konsekvenser

Ingen.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Ingen.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten omfattes av hurtigprosedyren og behandles ikke i Spesialutvalget for samfunnssikkerhet.

Direktoratet for samfunnssikkerhet og beredskap deltar i CCA-møter (Committee of Competent Authorities), er kjent med endringene og har gitt innspill i prosessen.

Rettsakten er vurdert til å være EØS-relevant og akseptabel.

-KLIMA- OG MILJØDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET

Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving

Kapittel XV Farlige stoffer

32015R1757 Kommissjonens gjennomføringsforordning (EU) 2015/1757 av 28. september 2015 om godkjenning av folpet som aktivt stoff til bruk i biocidprodukter i produkttype 6

Sammendrag av innhold

Biocidforordningen – forordning (EU) nr. 528/2012 – har en godkjenningsprosess hvor det aktive stoffet godkjennes på fellesskapsnivå og deretter godkjenning av biocidprodukter nasjonalt. Produkttypene som omfattes av regelverket fremgår av vedlegg V i biocidforordningen. Ved forordning (EU) 2015/1757 godkjennes folpet (N-(triklorometyltio)ftalimid) som et aktivt stoff til bruk i biocidprodukter i produkttype 6. Produkttype 6 omfatter konserveringsmidler for produkter under lagring.

Ved produktvurderingen skal det tas særlig hensyn til eksponering, risiko og effektivitet som har sammenheng med de bruksområder som inngår i en søknad om godkjenning, men som ikke inngikk i risikovurderingen på fellesskapsnivå.

Godkjenning av biocidprodukter er underlagt følgende betingelser:

For profesjonell bruk skal det fastsettes sikre arbeidsprosedyrer. Der eksponering ikke kan reduseres til akseptable nivåer på annen måte, skal produkter anvendes med bruk av tilstrekkelig personlig verneutstyr.

Ut i fra risiko for jordforurensning skal merking, og der det foreligger sikkerhetsdatablad, angi at det ved utendørs anvendelse av de konserverte produktene skal iverksettes tiltak for å unngå spill og minimere utslipp til miljøet med mindre risikoen kan reduseres til et akseptabelt nivå på annen måte. For å unngå forurensning av jord skal ikke folpetprodukter godkjennes for preservering av blandinger til utendørs påføring ved spraying med mindre risikoen reduseres til et akseptabelt nivå.

Når det gjelder produkter behandlet med folpet, gjelder spesielt at den personen som er ansvarlig for å bringe et behandlet produkt i omsetning, skal sikre at merking inneholder opplysninger spesifisert i artikkel 58 punkt 3 i biocidforordningen siden folpet oppfyller kriteriene for klassifisering som hudsensibiliserende i kategori 1.

Merknader

Rettslige konsekvenser

Hovedrettsakten – forordning (EU) nr. 528/2012 er hjemlet i traktatens artikkel 114. Biocidforordning (EU) nr. 528/2012 ble innlemmet i EØS-avtalen 13. desember 2013. Biocidforordningen er gjennomført i norsk rett ved forskrift av 10. april 2014 nr. 548 om biocider (biocidforskriften).

Gjennomføring av nye rettsakter skjer ved endring i biocidforskriften

Økonomiske og administrative konsekvenser

Gjennomføring av rettsakten anses ikke å ha økonomiske og/eller administrative konsekvenser ut over å foreta tilsvarende endring i biocidforskriften.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten omfattes av hurtigprosedyren. Høringsdokumenter om kommende/nye endringer i biocidregelverket legges ut på hjemmesiden til Miljødirektoratet.

Rettsakten er vurdert til å være EØS-relevant og akseptabel.

32015R1758 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2015/1758 av 28. september 2015 om godkjenning av folpet som et eksisterende aktivt stoff til bruk i biocidprodukter i produkttypene 7 og 9

Sammendrag av innhold

Biocidforordningen – forordning (EU) nr. 528/2012 – har en godkjenningsprosess hvor det aktive stoffet godkjennes på fellesskapsnivå og deretter godkjenning av biocidprodukter nasjonalt. Produkttypene som omfattes av regelverket fremgår av vedlegg V i biocidforordningen. Forordning (EU) nr. 1062/2014 etablerte en liste over aktive stoffer som skal vurderes med sikte på at de kan godkjennes til bruk i biocidprodukter eller inkluderes på vedlegg I til forordning (EU) nr. 528/2012. Folpet (N-(triklorometyl)ioftalimid) i produkttypene 7 og 9 omfattes av denne listen. Forordning (EU) 2015/1758 godkjenner folpet som et aktivt stoff til bruk i biocidprodukter i produkttypene 7 og 9. Produkttype 7 omfatter konserveringsmidler for film. Produkttype 9 omfatter konserveringsmidler for fibrer, lær, gummi og polymeriserte materialer.

Ved produktvurderingen skal det tas særlig hensyn til eksponering, risiko og effektivitet som har sammenheng med de bruksområder som inngår i en søknad om godkjenning, men som ikke inngikk i risikovurderingen på fellesskapsnivå. For profesjonell bruk skal det fastsettes sikre arbeidsprosedyrer. Der eksponering ikke kan reduseres til akseptable nivåer på annen måte, skal produkter anvendes med bruk av tilstrekkelig personlig verneutstyr. Når det gjelder produkter behandlet med folpet, gjelder spesielt at den personen som er ansvarlig for å bringe et behandlet produkt i omsetning, skal sikre at merking inneholder opplysninger spesifisert i artikkel 58 punkt 3 i biocidforordningen da folpet oppfyller kriteriene for klassifisering som hudsensibiliserende i kategori 1.

Godkjenning av produkter omfattet av produkttype 7 gis med følgende tilleggsbetingelser; ut i fra risiko for jordforurensning skal merking, og der det foreligger sikkerhetsdatablad, angi hvilke tiltak som skal iverksettes for å beskytte mot jordforurensning når folpetprodukter påføres med pensel utendørs for å unngå spill og minimere utslipp til miljøet. For å unngå forurensning av jord skal ikke folpetprodukter godkjennes for folpetprodukter utendørs påføring ved spraying med mindre risikoen reduseres til et akseptabelt nivå.

Merknader

Rettslige konsekvenser

Biocidforordning (EU) nr. 528/2012 ble innlemmet i EØS-avtalen 13. desember 2013. Biocidforordningen er gjennomført i norsk rett ved forskrift av 10. april 2014 nr. 548 om biocider (biocidforskriften). Gjennomføring av nye rettsakter skjer ved endring i biocidforskriften.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Gjennomføring av rettsakten anses ikke å ha økonomiske og/eller administrative konsekvenser ut over å foreta tilsvarende endring i biocidforskriften

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten omfattes av hurtigprosedyren. Høringsdokumenter om kommende/nye endringer i biocidregelverket legges ut på hjemmesiden til Miljødirektoratet. Rettsakten er vurdert til å være EØS-relevant og akseptabel.

32015R1759 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2015/1759 av 28. september 2015 om godkjenning av glutaraldehyd som et eksisterende aktivt stoff til bruk i biocidprodukter i produkttypene 2, 3, 4, 6, 11 og 12

Sammendrag av innhold

Biocidforordningen – forordning (EU) nr. 528/2012 – har en godkjenningsprosess hvor det aktive stoffet godkjennes på fellesskapsnivå og deretter godkjenning av biocidprodukter nasjonalt. Produkttypene som omfattes av regelverket fremgår av vedlegg V i biocidforordningen. Forordning (EU) nr. 1062/2014 etablerte en liste over aktive stoffer som skal vurderes med sikte på at de kan godkjennes til bruk i biocidprodukter eller inkluderes på vedlegg I til forordning (EU) nr. 528/2012. Glutaraldehyd i produkttypene 2, 3, 4, 6, 11 og 12 omfattes av denne listen. Forordning (EU) 2015/1759 godkjenner glutaraldehyd som et aktivt stoff til bruk i biocidprodukter i produkttypene 2, 3, 4, 6, 11 og 12.

Produkttype 2 omfatter desinfeksjonsmidler og algemidler som ikke er ment for bruk direkte på mennesker eller dyr. Produkttype 3 omfatter produkter til veterinærhygiene. Produkttype 4 omfatter overflater som kommer i kontakt med næringsmidler og fôrvarer. Produkttype 6 omfatter konserveringsmidler for produkter under lagring. Produkttype 11 omfatter konserveringsmidler for væsker i kjøle- og prosesssystemer. Produkttype 12 omfatter slimmidler.

Ved produktvurderingen for produkttypene 2, 3, 4, 6, 11 og 12 skal det tas hensyn til at glutaraldehyd er å betrakte som kandidat for substitusjon da det er sensibiliserende ved innånding. Videre skal det tas særlig hensyn til eksponering, risiko og effektivitet som har sammenheng med de bruksområder som inngår i en søknad om godkjenning, men som ikke inngikk i risikovurderingen på fellesskapsnivå. For profesjonell bruk skal det fastsettes sikre arbeidsprosedyrer. Der eksponering ikke kan reduseres til akseptable nivåer på annen måte, skal produkter anvendes med bruk av tilstrekkelig personlig verneutstyr. Når det gjelder produkter behandlet med glutaraldehyd, gjelder spesielt at den personen som er ansvarlig for å bringe et behandlet produkt i omsetning, skal sikre at merking inneholder opplysninger spesifisert i artikkel 58 punkt 3 i biocidforordningen.

Godkjenning av produkter omfattet av produkttype 2 gis med følgende tilleggsbetingelse; av hensyn til risiko for profesjonelle brukere skal produkter ikke påføres ved påstrykning med mindre risiko kan reduseres til et akseptabelt nivå.

Godkjenning av produkter omfattet av produkttype 3 gis med følgende tilleggsbetingelser; påføring ved forstøving/tåkepåføring sprøyting skal kun utføres av profesjonelle. For produkter som kan gi restkonsentrasjoner av stoffet i næringsmidler eller fôr, skal medlemsstatene undersøke om det er behov for å fastsette nye eller endrede maksimalgrenseverdier i samsvar med forordning (EF) nr. 470/2009 eller forordning (EF) nr. 396/2005. Videre skal medlemsstatene treffe hensiktsmessige risikobegrensende tiltak for å sikre at gjeldende maksimalgrenseverdier ikke overskrides.

Godkjenning av produkter omfattet av produkttype 4 gis med følgende tilleggsbetingelser; For produkter som kan gi restkonsentrasjoner av stoffet i næringsmidler eller fôr, skal medlemsstatene undersøke om det er behov for å fastsette nye eller endrede maksimalgrenseverdier i samsvar med forordning (EF) nr. 470/2009 eller forordning (EF) nr. 396/2005. Videre skal medlemsstatene treffe hensiktsmessige risikobegrensende tiltak for å sikre at gjeldende maksimalgrenseverdier ikke overskrides. Produkter skal ikke inkorporeres materialer eller artikler som vil komme i kontakt med mat (ref forordning (EF) nr. 1935/2004) med mindre Kommisjonen har vedtatt spesifikke migrasjonsgrenser eller det er fastsatt at slike grenser ikke er nødvendige.

Godkjenning av produkter omfattet av produkttype 6 gis med følgende tilleggsbetingelser; ut i fra risiko for helse så skal produkter beregnet til vanlige forbrukere ikke inneholde konsentrasjoner av stoffet som trigger klassifisering som hudsensibiliserende dersom ikke eksponeringen kan reduseres til akseptabelt nivå uten bruk av verneutstyr. Ut i fra risiko for miljø skal ikke produkter beregnet for preservering av bore- og sementvæske godkjennes dersom ikke eksponeringen kan reduseres til akseptabelt nivå. For behandlede produkter gjelder at blandinger behandlet med eller som inneholder glutaraldehyd ikke skal inneholde glutaraldehyd i konsentrasjoner som utløser klassifisering som hudsensibiliserende dersom ikke eksponeringen kan reduseres til akseptabelt nivå uten bruk av verneutstyr.

Godkjenning av produkter omfattet av produkttype 11 gis med følgende tilleggsbetingelser; ut i fra risiko for jord og overflatevann skal produkter til bruk i mindre åpne resirkulerende kjølesystemer ikke godkjennes dersom ikke risikoen kan reduseres til akseptabelt nivå. Ut i fra risiko i forhold til miljø skal glutaraldehydprodukter for konservering av væsker i kjøle- og prosesssystemer for trykktesting ikke godkjennes dersom ikke risikoen kan reduseres til akseptabelt nivå.

Godkjenning av produkter omfattet av produkttype 12 gis med følgende tilleggsbetingelse; ut i fra risiko for miljø skal produkter til bruk i cellulose og papirfabrikker som ikke er tilknyttet anlegg for behandling av avløpsvann ikke godkjennes med mindre risiko kan reduseres til et akseptabelt nivå.

Merknader

Rettslige konsekvenser

Biocidforordning (EU) nr. 528/2012 ble innlemmet i EØS-avtalen 13. desember 2013.

Biocidforordningen er gjennomført i norsk rett ved forskrift av 10. april 2014 nr. 548 om biocider (biocidforskriften). Gjennomføring av nye rettsakter skjer ved endring i biocidforskriften.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Gjennomføring av rettsakten anses ikke å ha økonomiske og/eller administrative konsekvenser ut over å foreta tilsvarende endring i biocidforskriften.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten omfattes av hurtigprosedyren. Høringsdokumenter om kommende/nye endringer i biocidregelverket legges ut på hjemmesiden til Miljødirektoratet. Rettsakten er vurdert til å være EØS-relevant og akseptabel.

32015D1985 Kommisjonens gjennomføringsbeslutning (EU) 2015/1985 av 4. november 2015 i overenstemmelse med artikkel 3, stk. 3 i (EU) nr. 528/2012 (biocidforordningen)

Sammendrag av innhold

Beslutning (EU) 2015/1985 er utarbeidet etter henvendelse fra Belgia for å få avgjort om et anti-virus lommeørkle (tissue) som er bragt i omsetning med påstanden om at det dreper 99.9% av forkjølelses- og influensavirus i lommeørkleet er et biocidprodukt eller et behandlet produkt. Dersom det er å betrakte som et biocidprodukt, spørres det om dette skal plasseres i produkttype 1 eller produkttype 2. Produkttype 1 omfatter biocidprodukter til hygiene for mennesker. Produkttype 2 omfatter desinfeksjonsmidler og algemidler som ikke er ment for bruk direkte på mennesker eller dyr. Beslutningen fastslår at det omtalte produktet er å anse for å være et biocidprodukt som omfattes av produkttype 2.

Merknader

Rettslige konsekvenser

Hovedrettsakten – forordning (EU) nr. 528/2012 er hjemlet i traktatens artikkel 114. Biocidforordning (EU) nr. 528/2012 ble innlemmet i EØS-avtalen 13. desember 2013. Biocidforordningen er gjennomført i norsk rett ved forskrift av 10. april 2014 nr. 548 om biocider (biocidforskriften). Gjennomføring av beslutning (EU) 2015/1985 vil skje ved endring i biocidforskriften.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Gjennomføring av beslutningen anses ikke å ha økonomiske og/eller administrative konsekvenser ut over å foreta tilsvarende endring i biocidforskriften.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten omfattes av hurtigprosedyren. Høringsdokumenter om kommende/nye endringer i biocidregelverket legges ut på hjemmesiden til Miljødirektoratet. Rettsakten er vurdert til å være EØS-relevant og akseptabel.

32015R1981 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2015/1981 av 4. november 2015 om godkjenning av formaldehyd frigitt fra N,N-metylenbismorpholine som et eksisterende aktivt stoff til bruk i biocidprodukter i produkttypene 6 og 13

Sammendrag av innhold

Biocidforordningen – forordning (EU) nr. 528/2012 – har en godkjenningsprosess hvor det aktive stoffet godkjennes på fellesskapsnivå og deretter godkjenning av biocidprodukter nasjonalt. Forordning (EU) 2015/1981 godkjenner formaldehyd frigitt fra N,N-metylenbismorpholine (MBM) som et aktivt stoff til bruk i biocidprodukter i produkttypene 6 og 13. Produkttype 6 omfatter konserveringsmidler for produkter under lagring. Produkttype 13 omfatter konserveringsmidler for væsker som brukes som arbeids- eller skjærevæske.

MBM er kandidat for substitusjon i samsvar med artikkel 10(1)(a) i biocidforordningen.

Produktvurderingen skal videre ta særlig hensyn til eksponering, risiko og effektivitet som har sammenheng med de bruksområder som inngår i en søknad om godkjenning, men som ikke inngikk i risikovurderingen på fellesskapsnivå.

Godkjenning av biocidprodukter er underlagt følgende betingelser:

Produkter kan bare godkjennes for bruk dersom minst en av betingelsene i artikkel 5(2) i biocidforordningen er oppfylt.

For profesjonell bruk skal det fastsettes sikre arbeidsprosedyrer. Dersom eksponering ikke kan reduseres til akseptable nivåer på annen måte, skal tilstrekkelig personlig verneutstyr benyttes.

Ut i fra risikoen for profesjonelle brukere skal blanding og fylling av produkter til formuleringsbeholder være automatisert med mindre det kan forevises at potensiell eksponering av hud, øyne og luftveiene for MBM kan reduseres til et akseptabelt nivå på andre måter.

Personer som er ansvarlig for å bringe et behandlet produkt i omsetning skal sikre at merking inneholder opplysninger spesifisert i artikkel 58 punkt 3 i biocidforordningen.

Merknader

Rettslige konsekvenser

Hovedrettsakten – forordning (EU) nr. 528/2012 - er hjemlet i traktatens artikkel 114. Biocidforordning (EU) nr. 528/2012 ble innlemmet i EØS-avtalen 13. desember 2013. Biocidforordningen er gjennomført i norsk rett ved forskrift av 10. april 2014 nr. 548 om biocider (biocidforskriften). Gjennomføring av nye rettsakter skjer ved endring i biocidforskriften.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Gjennomføring av rettsakten anses ikke å ha økonomiske og/eller administrative konsekvenser ut over å foreta tilsvarende endring i biocidforskriften.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten omfattes av hurtigprosedyren. Høringsdokumenter om kommende/nye endringer i biocidregelverket legges ut på hjemmesiden til Miljødirektoratet. Rettsakten er vurdert til å være EØS-relevant og akseptabel.

32015R1982 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2015/1982 av 4. november 2015 om godkjenning av heksaflumuron som et eksisterende aktivt stoff til bruk i biocidprodukter i produkttype 18

Sammendrag av innhold

Biocidforordningen – forordning (EU) nr. 528/2012 – har en godkjenningsprosess hvor det aktive stoffet godkjennes på fellesskapsnivå og deretter godkjenning av biocidproduktet nasjonalt. Produkttypene som omfattes av regelverket fremgår av vedlegg V i biocidforordningen. Utkast til forordning godkjenner heksaflumuron som et aktivt stoff til bruk i biocidprodukter i produkttype 18. Produkttype 18 omfatter insektmidler, middmidler og produkter til bekjempelse av andre leddyr. Ved produktvurderingen skal det tas særlig hensyn til eksponering, risiko og effektivitet som har sammenheng med de bruksområder som inngår i en søknad om godkjenning, men som ikke inngikk i risikovurderingen på fellesskapsnivå.

Heksaflumuron vurderes som svært persistent, svært bioakkumulerende og giftig, og er derfor kandidat for substitusjon ifølge artikkel 10 nr. 1d i biocidforordningen. Det skal i produktvurderingen tas særlig hensyn til eksponering, risiko og effektivitet av produkt knyttet til søkt bruk som ikke er behandlet i stoffvurderingen.

Godkjenning av biocidprodukter er underlagt følgende betingelser:

Produkter kan bare godkjennes for bruk dersom minst en av betingelsene i artikkel 5(2) i biocidforordningen er oppfylt.

For profesjonell bruk skal det fastsettes sikre arbeidsprosedyrer. Dersom eksponering ikke kan reduseres til akseptable nivåer på annen måte, skal tilstrekkelig personlig verneutstyr benyttes. Siden heksaflumuron er svært persistent, svært bioakkumulerende og giftig, skal eksponering av dyr som ikke er målorganismer og miljø derfor minimeres ved å ta i betraktning og anvende alle mulige egnende risikobegrensende tiltak. Dette inkluderer begrensning til profesjonell bruk og krav om å bruke lukkede åtestasjoner.

Personen som er ansvarlig for å bringe et behandlet produkt i omsetning skal sikre at merking inneholder opplysninger spesifisert i artikkel 58 punkt 3 i biocidforordningen.

Merknader

Rettslige konsekvenser

Hovedrettsakten – forordning (EU) nr. 528/2012 - er hjemlet i traktatens artikkel 114. Biocidforordning (EU) nr. 528/2012 ble innlemmet i EØS-avtalen 13. desember 2013. Biocidforordningen er gjennomført i norsk rett ved forskrift av 10. april 2014 nr. 548 om biocider (biocidforskriften). Gjennomføring av forordningen vil skje ved endring i biocidforskriften.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Gjennomføring av forordningen anses ikke å ha økonomiske og/eller administrative konsekvenser ut over å foreta tilsvarende endring i biocidforskriften.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten omfattes av hurtigprosedyren. Høringsdokumenter om kommende/nye endringer i biocidregelverket legges ut på hjemmesiden til Miljødirektoratet.

Rettsakten er vurdert til å være EØS-relevant og akseptabel.

32015R2030 Kommisjonsforordning (EU) 2015/2030 av 13. november 2015 om endring av vedlegg I til Europaparlaments og rådsforordning (EF) nr. 850/2004 om persistente organiske miljøgifter

Sammendrag av innhold

Forordning (EF) nr. 850/2004 om persistente organiske miljøgifter (POPs) gjennomfører beslutninger i Stockholmkonvensjonen (global) og i Langtransportkonvensjonen (regional). POPs-forordningen inneholder bestemmelser om produksjon, omsetning, bruk, utslipp og avfallsbehandling som omfattes av kravene i Stockholmkonvensjonen og Langtransportkonvensjonen. På det 27. møtet i Executive Body i Langtransportkonvensjonen i 2009 ble kortkjedete klorparafiner (SCCP) utpekt som persistent organisk miljøgift. SCCP ble tilføyd protokollen med sikte på utfasing, men med to unntak; til bruk som flammehemmende middel i transportbånd i gruveindustrien eller i fugemasse til demninger og diker. Unntakene skulle imidlertid vurderes så snart egnede alternativer var tilgjengelige. Det foreligger egnede alternativer til anvendelse av SCCP i bruk som flammehemmende middel i transportbånd i mineindustrien eller i fugemasse til demninger og diker, og aktuelle bransjer har selv utfaset aktuell bruk i Norge og i EU. Unntak for disse bruksområdene vil derfor nå utgå ved forordning (EU) 2015/2030. Denne forordningen innfører også en konsentrasjonsgrense på 0,15 vektprosent av SCCP i produkter fordi alternativene MCCP (mellomkjedete klorparafiner) og LCCP (langkjedete klorparafiner) inneholder små mengder SCCP som «forurensning».

Merknader

Rettslige konsekvenser

Forordning (EF) nr. 850/2004 ble innlemmet i EØS-avtalen i 2007 ved EØS-komitebeslutning nr. 107/2007. Forordning (EF) nr. 850/2004 er gjennomført i produktforskriften. Gjennomføring av nye rettsakter skjer ved endringer i produktforskriften.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Gjennomføring av forordning (EU) 2015/2030 er ikke vurdert til å ha særlige økonomiske og/eller administrative konsekvenser ut over arbeidet med gjennomføringsforskrift.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten omfattes av hurtigprosedyren og behandles ikke i spesialutvalget for handelsforenkling. Det var ikke særskilte kommentarer til utkastet knyttet til høring.

Rettsakten er vurdert til å være EØS-relevant og akseptabel.

Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering

Kapittel XXIII Leketøy

32015L2115 Kommisjonsdirektiv (EU) 2015/2115 av 32. november 2015 om endring av tillegg C til vedlegg II til Europaparlaments og rådsdirektiv 2009/48/EF om sikkerhetskrav til leketøy med henblikk på vedtak av spesifikke grenseverdier for kjemikalier anvendt i leketøy for så vidt angår formamid

Sammendrag av innhold

Direktiv 2009/48/EF om sikkerhet ved leketøy regulerer fysiske og mekaniske egenskaper, kjemiske, elektriske og støyende egenskaper, samt antennelighet, hygiene og radioaktivitet til leketøy. Videre stilles det krav til merking og dokumentasjon for leketøy som skal omsettes, og sporbarhet i forsyningskjeden.

Formamid benyttes blant annet i plast- og polymerindustrien; som oppløsningsmiddel, mykgjøringsmiddel eller som stoff sammen med et skummiddel til fremstilling av skum. Formamid er klassifisert som reproduksjonstoksisk i kategori 1B i forordning (EF) nr. 1272/2008 om klassifisering, emballering og merking av kjemikalier. Direktiv 2009/48/EF har ikke grenseverdi for migrasjon av formamid. Kommisjonsdirektiv (EU) 2015/2115 setter derfor en grenseverdi for formamid på 20 µg/m³ (grenseverdi for utslipp) etter høyst 28 dager fra starten av utslippsprøvingen av skummateriale til leketøy som inneholder mer enn 200 mg/kg (avskjæringsverdi basert på innhold). Grenseverdien gjelder for leketøy beregnet på å brukes av barn under 36 måneder og i annet leketøy beregnet på å puttes i munnen.

Merknader

Rettslige konsekvenser

Hovedrettsakten – direktiv 2009/48/EF – er innlemmet i EØS-avtalen ved EØS-komitebeslutning nr. 127/2012 og gjennomført ved forskrift 18. november 2013 nr. 1403 om sikkerhet ved leketøy (leketøyforskriften). Gjennomføring av nye rettsakter skjer ved endring i leketøyforskriften. Grenseverdien for formamid tilføyes under tillegg C i leketøyforskriften.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Gjennomføring av rettsakten er vurdert til ikke å ha særskilte økonomiske og/eller administrative konsekvenser ut over arbeid med gjennomføringsforskrift.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten omfattes av hurtigprosedyren. Direktoratet for samfunnssikkerhet (DSB) og Miljødirektoratet deltar i EUs arbeidsgruppe i tilknytning til dette regelverket. Rettsakten er vurdert til å være EØS-relevant og akseptabel.

32015L2116 Kommisjonsdirektiv (EU) 2015/2116 av 23. november 2015 om endring av tillegg C til vedlegg II til Europaparlaments og rådsdirektiv 2009/48/EF om sikkerhetskrav til leketøy med henblikk på vedtak av spesifikke grenseverdier for kjemikalier anvendt i leketøy for så vidt angår benzisothiazolinone

Sammendrag av innhold

Direktiv 2009/48/EF om sikkerhet ved leketøy regulerer fysiske og mekaniske egenskaper, kjemiske, elektriske og støyende egenskaper, samt antennelighet, hygiene og radioaktivitet til leketøy. Videre stilles det krav til merking og dokumentasjon for leketøy som skal omsettes, og sporbarhet i forsyningskjeden.

Kommisjonsdirektiv (EU) 2015/2116 setter en grenseverdi for 1,2-benzisothiazol-3(2H)-one (BIT) på 5 mg/kg (grenseverdi for innhold) i vannbaserte leketøymaterialer. Grenseverdien gjelder for leketøy beregnet på å brukes av barn under 36 måneder og i annet leketøy beregnet på å puttes i munnen. BIT benyttes som konserveringsmiddel i vannbasert leketøy, herunder også hobbymaling og fingermaling. Bakgrunn for forslag for innføring av grenseverdi for BIT er at det er et dokumentert kontaktallergen.

Merknader

Rettslige konsekvenser

Hovedrettsakten – direktiv 2009/48/EF – er innlemmet i EØS-avtalen ved EØS-komitebeslutning nr. 127/2012 og gjennomført ved forskrift 18. november 2013 nr. 1403 om sikkerhet ved leketøy (leketøyforskriften). Gjennomføring av nye rettsakter skjer ved endring i leketøyforskriften. Grenseverdien for BIT tilføyes under tillegg C i leketøyforskriften.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Gjennomføring av rettsakten er vurdert til ikke å ha særskilte økonomiske og/eller administrative konsekvenser ut over arbeid med gjennomføringsforskrift.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten omfattes av hurtigprosedyren. Direktoratet for samfunnssikkerhet (DSB) og Miljødirektoratet deltar i EUs arbeidsgruppe i tilknytning til dette regelverket. Rettsakten er vurdert til å være EØS-relevant og akseptabel.

32015L2117 Kommisjonsdirektiv (EU) 2015/2117 av 23. november 2015 om endring av tillegg C til vedlegg II til Europaparlaments og rådsdirektiv 2009/48/EF om sikkerhetskrav til leketøy med henblikk på vedtak av spesifikke grenseverdier for kjemikalier anvendt i leketøy for så vidt angår chloromethylisothiazolinone og methylisothiazolinone, både individuelt og i forholdet 3:1

Sammendrag av innhold

Direktiv 2009/48/EF om sikkerhet ved leketøy regulerer fysiske og mekaniske egenskaper, kjemiske, elektriske og støyende egenskaper, samt antennelighet, hygiene og radioaktivitet til leketøy. Videre stilles det krav til merking og dokumentasjon for leketøy som skal omsettes, og sporbarhet i forsyningskjeden.

Blandingen 5-chlor-2-methylisothiazolin-3(2H)-one (CMI) og 2-methylisothiazolin-3(2H)-one (MI) i et forhold på 3:1 (også kalt kathon) og dets individuelle komponenter CMI og MI benyttes som konserveringsmidler i vannbasert leketøy, herunder hobbymaling, fingermaling, vindus-/glassmaling, lim og såpebobler. På grunn av kontaktallergi settes det derfor grenseverdier for blandingen 3:1 av CMI og MI, og for stoffene hver for seg, gjennom kommisjonsdirektiv (EU) 2015/2117. Grenseverdien for blandingen er 1 mg/kg, for CMI 0,75 mg/kg og for MI 0,25 mg/kg. Grenseverdiene gjelder for leketøy beregnet på å brukes av barn under 36 måneder og i annet leketøy beregnet på å puttes i munnen.

Merknader

Rettslige konsekvenser

Hovedrettsakten – direktiv 2009/48/EF – er innlemmet i EØS-avtalen ved EØS-komitebeslutning nr. 127/2012 og gjennomført ved forskrift 18. november 2013 nr. 1403 om sikkerhet ved leketøy (leketøyforskriften). Gjennomføring av nye rettsakter skjer ved endring i leketøyforskriften.

Grenseverdiene for blandingen CMI/MI, CMI og MI tilføyes under tillegg C i leketøyforskriften.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Gjennomføring av rettsakten er vurdert til ikke å ha særskilte økonomiske og/eller administrative konsekvenser ut over arbeid med gjennomføringsforskrift.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten omfattes av hurtigprosedyren. Direktoratet for samfunnssikkerhet (DSB) og Miljødirektoratet deltar i EUs arbeidsgruppe i tilknytning til dette regelverket.

Rettsakten er vurdert til å være EØS-relevant og akseptabel.

RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING

Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving

Kapittel XVII Miljøvern

32011D0435 Kommisjonens gjennomføringsavgjørd 2011/435/EU av 19. juli 2011 om fastslåing av at sertifiseringsordninga «Roundtable of Sustainable Biofuels EU RED» oppfyller berekraftskriteria under europaparlaments- og rådsdirektiva 2009/28/EF og 2009/30/EF, som korrigert av OJ L 253, 20.9.2012

Bakgrunn

Biodrivstoff og flytande biobrensel som skal reknast med for å oppfylle krava om fornybardel i fornybardirektivet og kravet om redusert utslippsintensitet i drivstoff i drivstoffkvalitetsdirektivet, må oppfylle fastsette berekraftskriterium. Berekraftskriteria er likelydande i dei to direktiva og er tekne inn i norsk rett gjennom produktforskrifta kapittel 3.

Noreg har dessutan eit omsetjingskrav for biodrivstoff til vegtrafikk, fastsett i produktforskrifta kapittel 3. Berekraftskriteria gjeld også for biodrivstoff som skal reknast med for å oppfylle dette kravet.

Omsetjarane skal leggje fram revisorgodkjend dokumentasjon på at biodrivstoffet oppfyller berekraftskriteria. Som alternativ til dette kan det leggjast fram dokumentasjon på at biodrivstoffet er

omfatta av ei godkjend frivillig sertifiseringsordning. Kommisjonen godkjenner dei frivillige sertifiseringsordningane gjennom gjennomføringsavgjerder, som det deretter må vurderast om skal takast inn i EØS-avtala.

Berekraftskriteria vart tekne inn i produktforskrifta 1. januar 2014. Kravet om å dokumentere oppfylte berekraftskriterium fekk dermed verknad i Noreg for omsett biodrivstoff frå og med 2014.

Omsetjingstala for 2014 viser at frivillige sertifiseringsordningar vart nytta for heile 99,7 % av omsett mengde biodrivstoff.

Samandrag av innhald

Kommisjonens gjennomføringsavgjerd 2011/435/EU inneber at den frivillige sertifiseringsordninga "Roundtable of Sustainable Biofuels EU RED" (RSB EU RED) er godkjend i ein periode på fem år frå 10. august 2011, dvs. til august 2016. Sertifiseringsordninga er global og kan dekkje eit vidt spektrum av biodrivstoff.

Merknader

Rettslege konsekvensar

Rettsakta må tilføyast i EØS-tilvisingane i produktforskrifta. Det trengst ikkje andre forskriftsendringar. Høyring er vurdert som openbart unødvendig.

Økonomiske og administrative konsekvensar

Dei frivillige sertifiseringsordningane reduserer den administrative byrda for omsetjarane og Miljødirektoratet, som mottok rapporteringa på biodrivstoff.

Gjeldande praksis er imidlertid allereie at dei sertifiseringsordningane som er godkjende i EU, også blir rekna som godkjend dokumentasjon i Noreg på at berekraftskriteria er oppfylte. Gjennomføring av rettsakta blir dermed ikkje rekna å ha konsekvensar.

Sakkunnige instansar sine merknader

Rettsakta er behandla på skriftleg prosedyre i spesialutvalet for miljø saker, der dei departementa saka rører ved er representerte. Spesialutvalet konkluderte 31. august 2015 med at rettsakta var EØS-relevant og akseptabel.

32011D0436 Kommisjonens gjennomføringsavgjerd 2011/436/EU av 19. juli 2011 om fastslåing av at sertifiseringsordninga «Abengoa RED Bioenergy Sustainability Assurance» oppfyller berekraftskriteria under europaparlaments- og rådsdirektiva 2009/28/EF og 2009/30/EF

Bakgrunn

Biodrivstoff og flytande biobrensel som skal reknast med for å oppfylle krava om fornybardel i fornybardirektivet og kravet om redusert utslippsintensitet i drivstoff i drivstoffkvalitetsdirektivet, må oppfylle fastsette berekraftskriterium. Berekraftskriteria er likelydande i dei to direktiva og er tekne inn i norsk rett gjennom produktforskrifta kapittel 3.

Noreg har dessutan eit omsetjingskrav for biodrivstoff til vegtrafikk, fastsett i produktforskrifta kapittel 3. Berekraftskriteria gjeld også for biodrivstoff som skal reknast med for å oppfylle dette kravet.

Omsetjarane skal leggje fram revisorgodkjend dokumentasjon på at biodrivstoffet oppfyller berekraftskriteria. Som alternativ til dette kan det leggjast fram dokumentasjon på at biodrivstoffet er omfatta av ei godkjend frivillig sertifiseringsordning. Kommisjonen godkjenner dei frivillige sertifiseringsordningane gjennom gjennomføringsavgjerder, som det deretter må vurderast om skal takast inn i EØS-avtala.

Berekraftskriteria vart tekne inn i produktforskrifta 1. januar 2014. Kravet om å dokumentere oppfylte berekraftskriterium fekk dermed verknad i Noreg for omsett biodrivstoff frå og med 2014.

Omsetjingstala for 2014 viser at frivillige sertifiseringsordningar vart nytta for heile 99,7 % av omsett mengde biodrivstoff.

Samandrag av innhald

Kommisjonens gjennomføringsavgjerd 2011/436/EU inneber at den frivillige sertifiseringsordninga "Abengoa RED Bioenergy Sustainability Assurance" (RBSA) er godkjend i ein

periode på fem år frå 10. august 2011, dvs. til august 2016. Sertifiseringsordninga er global og dekkjer eit vidt produktspektrum.

Merknader

Rettslege konsekvensar

Rettsakta må tilføyast i EØS-tilvisingane i produktforskrifta. Det trengst ikkje andre forskriftsendringar. Høyring er vurdert som openbart unødvendig.

Økonomiske og administrative konsekvensar

Dei frivillige sertifiseringsordningane reduserer den administrative byrda for omsetjarane og Miljødirektoratet, som mottok rapporteringa på biodrivstoff.

Gjeldande praksis er imidlertid allereie at dei sertifiseringsordningane som er godkjende i EU, også blir rekna som godkjend dokumentasjon i Noreg på at berekraftskriteria er oppfylte. Gjennomføring av rettsakta blir dermed ikkje rekna å ha konsekvensar.

Sakkunnige instansar sine merknader

Rettsakta er behandla på skriftleg prosedyre i spesialutvalet for miljøsaker, der dei departementa saka rører ved er representerte. Spesialutvalet konkluderte 31. august 2015 med at rettsakta var EØS-relevant og akseptabel.

32011D0437 Kommisjonens gjennomføringsavgjerd 2011/437/EU av 19. juli 2011 om fastslåing av at «Biomass Biofuels Sustainability voluntary scheme» oppfyller berekraftskriteria under europaparlaments- og rådsdirektiva 2009/28/EF og 2009/30/EF

Bakgrunn

Biodrivstoff og flytande biobrensel som skal reknast med for å oppfylle krava om fornybardel i fornybardirektivet og kravet om redusert utslippsintensitet i drivstoff i drivstoffkvalitetsdirektivet, må oppfylle fastsette berekraftskriterium. Berekraftskriteria er likelydande i dei to direktiva og er tekne inn i norsk rett gjennom produktforskrifta kapittel 3.

Noreg har dessutan eit omsetjingskrav for biodrivstoff til vegtrafikk, fastsett i produktforskrifta kapittel 3. Berekraftskriteria gjeld også for biodrivstoff som skal reknast med for å oppfylle dette kravet.

Omsetjarane skal leggje fram revisorgodkjend dokumentasjon på at biodrivstoffet oppfyller berekraftskriteria. Som alternativ til dette kan det leggjast fram dokumentasjon på at biodrivstoffet er omfatta av ei godkjend frivillig sertifiseringsordning. Kommisjonen godkjenner dei frivillige sertifiseringsordningane gjennom gjennomføringsavgjerdar, som det deretter må vurderast om skal takast inn i EØS-avtala.

Berekraftskriteria vart tekne inn i produktforskrifta 1. januar 2014. Kravet om å dokumentere oppfylte berekraftskriterium fekk dermed verknad i Noreg for omsett biodrivstoff frå og med 2014.

Omsetjingstala for 2014 viser at frivillige sertifiseringsordningar vart nytta for heile 99,7 % av omsett mengde biodrivstoff.

Samandrag av innhald

Kommisjonens gjennomføringsavgjerd 2011/437/EU inneber at den frivillige sertifiseringsordninga "Biomass Biofuels Sustainability voluntary scheme" (2BSvs) er godkjend i ein periode på fem år frå 10. august 2011, dvs. til august 2016. Sertifiseringsordninga er global og dekkjer eit vidt produktspektrum.

Merknader

Rettslege konsekvensar

Rettsakta må tilføyast i EØS-tilvisingane i produktforskrifta. Det trengst ikkje andre forskriftsendringar. Høyring er vurdert som openbart unødvendig.

Økonomiske og administrative konsekvensar

Dei frivillige sertifiseringsordningane reduserer den administrative byrda for omsetjarane og Miljødirektoratet, som mottok rapporteringa på biodrivstoff.

Gjeldande praksis er imidlertid allereie at dei sertifiseringsordningane som er godkjende i EU, også blir rekna som godkjend dokumentasjon i Noreg på at berekraftskriteria er oppfylte. Gjennomføring av rettsakta blir dermed ikkje rekna å ha konsekvensar.

Sakkunnige instansar sine merknader

Rettsakta er behandla på skriftleg prosedyre i spesialutvalet for miljøsaker, der dei departementa saka rører ved er representerte. Spesialutvalet konkluderte 31. august 2015 med at rettsakta var EØS-relevant og akseptabel.

32011D0438 Kommisjonens gjennomføringsavgjerd 2011/438/EU av 19. juli 2011 om fastslåing av at sertifiseringsordninga «International Sustainability and Carbon Certification» oppfyller berekraftskriteria under europaparlaments- og rådsdirektiva 2009/28/EF og 2009/30/EF

Bakgrunn

Biodrivstoff og flytande biobrensel som skal reknast med for å oppfylle krava om fornybardel i fornybardirektivet og kravet om redusert utslippsintensitet i drivstoff i drivstoffkvalitetsdirektivet, må oppfylle fastsette berekraftskriterium. Berekraftskriteria er likelydande i dei to direktiva og er tekne inn i norsk rett gjennom produktforskrifta kapittel 3.

Noreg har dessutan eit omsetjingskrav for biodrivstoff til vegtrafikk, fastsett i produktforskrifta kapittel 3. Berekraftskriteria gjeld også for biodrivstoff som skal reknast med for å oppfylle dette kravet.

Omsetjarane skal leggje fram revisorgodkjend dokumentasjon på at biodrivstoffet oppfyller berekraftskriteria. Som alternativ til dette kan det leggjast fram dokumentasjon på at biodrivstoffet er omfatta av ei godkjend frivillig sertifiseringsordning. Kommisjonen godkjenner dei frivillige sertifiseringsordningane gjennom gjennomføringsavgjerdar, som det deretter må vurderast om skal takast inn i EØS-avtala.

Berekraftskriteria vart tekne inn i produktforskrifta 1. januar 2014. Kravet om å dokumentere oppfylte berekraftskriterium fekk dermed verknad i Noreg for omsett biodrivstoff frå og med 2014.

Omsetjingstala for 2014 viser at frivillige sertifiseringsordningar vart nytta for heile 99,7 % av omsett mengde biodrivstoff.

Samandrag av innhald

Kommisjonens gjennomføringsavgjerd 2011/438/EU inneber at den frivillige sertifiseringsordninga "International Sustainability and Carbon Certification" (ISCC) er godkjend i ein periode på fem år frå 10. august 2011, dvs. til august 2016. Sertifiseringsordninga er global og kan dekkje eit vidt spektrum av biodrivstoff.

Merknader

Rettslege konsekvensar

Rettsakta må tilføyast i EØS-tilvisingane i produktforskrifta. Det trengst ikkje andre forskriftsendringar. Høyring er vurdert som openbart unødvendig.

Økonomiske og administrative konsekvensar

Dei frivillige sertifiseringsordningane reduserer den administrative byrda for omsetjarane og Miljødirektoratet, som mottok rapporteringa på biodrivstoff.

Gjeldande praksis er imidlertid allereie at dei sertifiseringsordningane som er godkjende i EU, også blir rekna som godkjend dokumentasjon i Noreg på at berekraftskriteria er oppfylte. Gjennomføring av rettsakta blir dermed ikkje rekna å ha konsekvensar.

Sakkunnige instansar sine merknader

Rettsakta er behandla på skriftleg prosedyre i spesialutvalet for miljøsaker, der dei departementa saka rører ved er representerte. Spesialutvalet konkluderte 31. august 2015 med at rettsakta var EØS-relevant og akseptabel.

32011D0439 Kommisjonens gjennomføringsavgjørd 2011/439/EU av 19. juli 2011 om fastslåing av at sertifiseringsordninga «Bonsucro EU» oppfyller berekraftskriteria under europaparlaments- og rådsdirektiva 2009/28/EF og 2009/30/EF

Bakgrunn

Biodrivstoff og flytande biobrensel som skal reknast med for å oppfylle krava om fornybardel i fornybardirektivet og kravet om redusert utslippsintensitet i drivstoff i drivstoffkvalitetsdirektivet, må oppfylle fastsette berekraftskriterium. Berekraftskriteria er likelydande i dei to direktiva og er tekne inn i norsk rett gjennom produktforskrifta kapittel 3.

Noreg har dessutan eit omsetjingskrav for biodrivstoff til vegtrafikk, fastsett i produktforskrifta kapittel 3. Berekraftskriteria gjeld også for biodrivstoff som skal reknast med for å oppfylle dette kravet.

Omsetjarane skal leggje fram revisorgodkjend dokumentasjon på at biodrivstoffet oppfyller berekraftskriteria. Som alternativ til dette kan det leggjast fram dokumentasjon på at biodrivstoffet er omfatta av ei godkjend frivillig sertifiseringsordning. Kommisjonen godkjenner dei frivillige sertifiseringsordningane gjennom gjennomføringsavgjerdar, som det deretter må vurderast om skal takast inn i EØS-avtala.

Berekraftskriteria vart tekne inn i produktforskrifta 1. januar 2014. Kravet om å dokumentere oppfylte berekraftskriterium fekk dermed verknad i Noreg for omsett biodrivstoff frå og med 2014.

Omsetjingstala for 2014 viser at frivillige sertifiseringsordningar vart nytta for heile 99,7 % av omsett mengde biodrivstoff.

Samandrag av innhald

Kommisjonens gjennomføringsavgjørd 2011/439/EU inneber at den frivillige sertifiseringsordninga "Bonsucro EU" er godkjend i ein periode på fem år frå 10. august 2011, dvs. til august 2016.

Sertifiseringsordninga er global og dekkjer produkt baserte på sukkerrør.

Merknader

Rettslege konsekvensar

Rettsakta må tilføyast i EØS-tilvisingane i produktforskrifta. Det trengst ikkje andre forskriftsendringar. Høyring er vurdert som openbart unødvendig.

Økonomiske og administrative konsekvensar

Dei frivillige sertifiseringsordningane reduserer den administrative byrda for omsetjarane og Miljødirektoratet, som mottok rapporteringa på biodrivstoff.

Gjeldande praksis er imidlertid allereie at dei sertifiseringsordningane som er godkjende i EU, også blir rekna som godkjend dokumentasjon i Noreg på at berekraftskriteria er oppfylte. Gjennomføring av rettsakta blir dermed ikkje rekna å ha konsekvensar.

Sakkunnige instansar sine merknader

Rettsakta er behandla på skriftleg prosedyre i spesialutvalet for miljø saker, der dei departementa saka rører ved er representerte. Spesialutvalet konkluderte 31. august 2015 med at rettsakta var EØS-relevant og akseptabel.

32011D0440 Kommisjonens gjennomføringsavgjørd 2011/440/EU av 19. juli 2011 om fastslåing av at sertifiseringsordninga «Round Table on Responsible Soy EU RED» oppfyller berekraftskriteria under europaparlaments- og rådsdirektiva 2009/28/EF og 2009/30/EF

Bakgrunn

Biodrivstoff og flytande biobrensel som skal reknast med for å oppfylle krava om fornybardel i fornybardirektivet og kravet om redusert utslippsintensitet i drivstoff i drivstoffkvalitetsdirektivet, må oppfylle fastsette berekraftskriterium. Berekraftskriteria er likelydande i dei to direktiva og er tekne inn i norsk rett gjennom produktforskrifta kapittel 3.

Noreg har dessutan eit omsetjingskrav for biodrivstoff til vegtrafikk, fastsett i produktforskrifta kapittel 3. Berekraftskriteria gjeld også for biodrivstoff som skal reknast med for å oppfylle dette kravet. Omsetjarane skal leggje fram revisorgodkjend dokumentasjon på at biodrivstoffet oppfyller berekraftskriteria. Som alternativ til dette kan det leggjast fram dokumentasjon på at biodrivstoffet er omfatta av ei godkjend frivillig sertifiseringsordning. Kommisjonen godkjenner dei frivillige sertifiseringsordningane gjennom gjennomføringsavgjerder, som det deretter må vurderast om skal takast inn i EØS-avtala.

Berekraftskriteria vart tekne inn i produktforskrifta 1. januar 2014. Kravet om å dokumentere oppfylte berekraftskriterium fekk dermed verknad i Noreg for omsett biodrivstoff frå og med 2014.

Omsetjingstala for 2014 viser at frivillige sertifiseringsordningar vart nytta for heile 99,7 % av omsett mengde biodrivstoff.

Samandrag av innhald

Kommisjonens gjennomføringsavgjerd 2011/440/EU inneber at den frivillige sertifiseringsordninga "Round Table on Responsible Soy EU RED" (RTRS EU RED) er godkjend i ein periode på fem år frå 10. august 2011, dvs. til august 2016. Sertifiseringsordninga dekkjer produkt baserte på soya.

Merknader

Rettslege konsekvensar

Rettsakta må tilføyast i EØS-tilvisingane i produktforskrifta. Det trengst ikkje andre forskriftsendringar. Høyring er vurdert som openbart unødvendig.

Økonomiske og administrative konsekvensar

Dei frivillige sertifiseringsordningane reduserer den administrative byrda for omsetjarane og Miljødirektoratet, som mottok rapporteringa på biodrivstoff.

Gjeldande praksis er imidlertid allereie at dei sertifiseringsordningane som er godkjende i EU, også blir rekna som godkjend dokumentasjon i Noreg på at berekraftskriteria er oppfylte. Gjennomføring av rettsakta blir dermed ikkje rekna å ha konsekvensar.

Sakkunnige instansar sine merknader

Rettsakta er behandla på skriftleg prosedyre i spesialutvalet for miljøsaker, der dei departementa saka rører ved er representerte. Spesialutvalet konkluderte 31. august 2015 med at rettsakta var EØS-relevant og akseptabel.

32011D0441 Kommisjonens gjennomføringsavgjerd 2011/441/EU av 19. juli 2011 om fastslåing av at «Greenery Brazilian Bioethanol verification programme» oppfyller berekraftskriteria under europaparlaments- og rådsdirektiva 2009/28/EU og 2009/30/EF

Bakgrunn

Biodrivstoff og flytande biobrensel som skal reknast med for å oppfylle krava om fornybardel i fornybardirektivet og kravet om redusert utslippsintensitet i drivstoff i drivstoffkvalitetsdirektivet, må oppfylle fastsette berekraftskriterium. Berekraftskriteria er likelydande i dei to direktiva og er tekne inn i norsk rett gjennom produktforskrifta kapittel 3.

Noreg har dessutan eit omsetjingskrav for biodrivstoff til vegtrafikk, fastsett i produktforskrifta kapittel 3. Berekraftskriteria gjeld også for biodrivstoff som skal reknast med for å oppfylle dette kravet.

Omsetjarane skal leggje fram revisorgodkjend dokumentasjon på at biodrivstoffet oppfyller berekraftskriteria. Som alternativ til dette kan det leggjast fram dokumentasjon på at biodrivstoffet er omfatta av ei godkjend frivillig sertifiseringsordning. Kommisjonen godkjenner dei frivillige sertifiseringsordningane gjennom gjennomføringsavgjerder, som det deretter må vurderast om skal takast inn i EØS-avtala.

Berekraftskriteria vart tekne inn i produktforskrifta 1. januar 2014. Kravet om å dokumentere oppfylte berekraftskriterium fekk dermed verknad i Noreg for omsett biodrivstoff frå og med 2014.

Omsetjingstala for 2014 viser at frivillige sertifiseringsordningar vart nytta for heile 99,7 % av omsett mengde biodrivstoff.

Samandrag av innhald

Kommisjonens gjennomføringsavgjerd 2011/441/EU inneber at den frivillige sertifiseringsordninga "Greenenergy Brazilian Bioethanol verification programme" (Greenenergy) er godkjend i ein periode på fem år frå 10. august 2011, dvs. til august 2016. Sertifiseringsordninga dekkjer bioetanol frå sukkerrør produsert i Brasil.

Merknader

Rettslege konsekvensar

Rettsakta må tilføyast i EØS-tilvisingane i produktforskrifta. Det trengst ikkje andre forskriftsendringar. Høyring er vurdert som openbart nødvendig.

Økonomiske og administrative konsekvensar

Dei frivillige sertifiseringsordningane reduserer den administrative byrda for omsetjarane og Miljødirektoratet, som mottok rapporteringa på biodrivstoff. Gjeldande praksis er imidlertid allereie at dei sertifiseringsordningane som er godkjende i EU, også blir rekna som godkjend dokumentasjon i Noreg på at berekraftskriteria er oppfylte. Gjennomføring av rettsakta blir dermed ikkje rekna å ha konsekvensar.

Sakkunnige instansar sine merknader

Rettsakta er behandla på skriftleg prosedyre i spesialutvalet for miljøsaker, der dei departementa saka rører ved er representerte. Spesialutvalet konkluderte 31. august 2015 med at rettsakta var EØS-relevant og akseptabel.

32012D0210 Kommisjonens gjennomføringsavgjerd 2012/210/EU av 23. april 2012 om fastslåing av at «Ensus voluntary scheme under RED for Ensus bioethanol production» oppfyller berekraftskriteria i europaparlaments- og rådsdirektiva 2009/28/EF og 98/70/EF

Bakgrunn

Biodrivstoff og flytande biobrensel som skal reknast med for å oppfylle krava om fornybardel i fornybardirektivet og kravet om redusert utslippsintensitet i drivstoff i drivstoffkvalitetsdirektivet, må oppfylle fastsette berekraftskriterium. Berekraftskriteria er likelydande i dei to direktiva og er tekne inn i norsk rett gjennom produktforskrifta kapittel 3.

Noreg har dessutan eit omsetjingskrav for biodrivstoff til vegtrafikk, fastsett i produktforskrifta kapittel 3. Berekraftskriteria gjeld også for biodrivstoff som skal reknast med for å oppfylle dette kravet.

Omsetjarane skal leggje fram revisorgodkjend dokumentasjon på at biodrivstoffet oppfyller berekraftskriteria. Som alternativ til dette kan det leggjast fram dokumentasjon på at biodrivstoffet er omfatta av ei godkjend frivillig sertifiseringsordning. Kommisjonen godkjenner dei frivillige sertifiseringsordningane gjennom gjennomføringsavgjerdar, som det deretter må vurderast om skal takast inn i EØS-avtala.

Berekraftskriteria vart tekne inn i produktforskrifta 1. januar 2014. Kravet om å dokumentere oppfylte berekraftskriterium fekk dermed verknad i Noreg for omsett biodrivstoff frå og med 2014.

Omsetjingstala for 2014 viser at frivillige sertifiseringsordningar vart nytta for heile 99,7 % av omsett mengde biodrivstoff.

Samandrag av innhald

Kommisjonens gjennomføringsavgjerd 2012/210/EU inneber at "Ensus voluntary scheme under RED for Ensus bioethanol production" (Ensus scheme) er godkjend i ein periode på fem år frå 14. mai 2012, dvs. til mai 2017. Sertifiseringsordninga dekkjer bioetanol produsert frå kveite med opphav i EU, produsert ved Ensus One-anlegget.

Merknader

Rettslege konsekvensar

Rettsakta må tilføyast i EØS-tilvisingane i produktforskrifta. Det trengst ikkje andre forskriftsendringar. Høyring er vurdert som openbart nødvendig.

Økonomiske og administrative konsekvensar

Dei frivillige sertifiseringsordningane reduserer den administrative byrda for omsetjarane og Miljødirektoratet, som mottok rapporteringa på biodrivstoff. Gjeldande praksis er imidlertid allereie at dei sertifiseringsordningane som er godkjende i EU, også blir rekna som godkjend dokumentasjon i Noreg på at berekraftskriteria er oppfylte. Gjennomføring av rettsakta blir dermed ikkje rekna å ha konsekvensar.

Sakkunnige instansar sine merknader

Rettsakta er behandla på skriftleg prosedyre i spesialutvalet for miljøsaker, der dei departementa saka rører ved er representerte. Spesialutvalet konkluderte 31. august 2015 med at rettsakta var EØS-relevant og akseptabel.

32012D0395 Kommisjonens gjennomføringsavgjerd 2012/395/EU av 16. juli 2012 om fastslåing av at «Red Tractor Farm Assurance Combinable Crops & Sugar Beet Scheme» oppfyller berekraftskriteria under europaparlaments- og rådsdirektiva 98/70/EF og 2009/28/EF

Bakgrunn

Biodrivstoff og flytande biobrensel som skal reknast med for å oppfylle krava om fornybardel i fornybardirektivet og kravet om redusert utslippsintensitet i drivstoff i drivstoffkvalitetsdirektivet, må oppfylle fastsette berekraftskriterium. Berekraftskriteria er likelydande i dei to direktiva og er tekne inn i norsk rett gjennom produktforskrifta kapittel 3.

Noreg har dessutan eit omsetjingskrav for biodrivstoff til vegtrafikk, fastsett i produktforskrifta kapittel 3. Berekraftskriteria gjeld også for biodrivstoff som skal reknast med for å oppfylle dette kravet.

Omsetjarane skal leggje fram revisorgodkjend dokumentasjon på at biodrivstoffet oppfyller berekraftskriteria. Som alternativ til dette kan det leggjast fram dokumentasjon på at biodrivstoffet er omfatta av ei godkjend frivillig sertifiseringsordning. Kommisjonen godkjenner dei frivillige sertifiseringsordningane gjennom gjennomføringsavgjerdar, som det deretter må vurderast om skal takast inn i EØS-avtala.

Berekraftskriteria vart tekne inn i produktforskrifta 1. januar 2014. Kravet om å dokumentere oppfylte berekraftskriterium fekk dermed verknad i Noreg for omsett biodrivstoff frå og med 2014.

Omsetjingstala for 2014 viser at frivillige sertifiseringsordningar vart nytta for heile 99,7 % av omsett mengde biodrivstoff.

Samandrag av innhald

Kommisjonens gjennomføringsavgjerd 2012/395/EU inneber at den frivillige sertifiseringsordninga "Red Tractor Farm Assurance Combinable Crops & Sugar Beet Scheme" er godkjend i ein periode på fem år frå 5. august 2012, dvs. til august 2017. Sertifiseringsordninga dekkjer korn, oljevekster og sukkerbete produsert i Storbritannia.

Merknader

Rettslege konsekvensar

Rettsakta må tilføyast i EØS-tilvisingane i produktforskrifta. Det trengst ikkje andre forskriftsendringar. Høyring er vurdert som openbart unødvendig.

Økonomiske og administrative konsekvensar

Dei frivillige sertifiseringsordningane reduserer den administrative byrda for omsetjarane og Miljødirektoratet, som mottok rapporteringa på biodrivstoff.

Gjeldande praksis er imidlertid allereie at dei sertifiseringsordningane som er godkjende i EU, også blir rekna som godkjend dokumentasjon i Noreg på at berekraftskriteria er oppfylte. Gjennomføring av rettsakta blir dermed ikkje rekna å ha konsekvensar.

Sakkunnige instansar sine merknader

Rettsakta er behandla på skriftleg prosedyre i spesialutvalet for miljøsaker, der dei departementa saka rører ved er representerte. Spesialutvalet konkluderte 31. august 2015 med at rettsakta var EØS-relevant og akseptabel.

32012D0432 Kommisjonens gjennomføringsavgjørd 2012/432/EU av 24. juli 2012 om fastslåing av at sertifiseringsordninga «REDcert» oppfyller berekraftskriteria under europaparlaments- og rådsdirektiva 98/70/EF og 2009/28/EF

Bakgrunn

Biodrivstoff og flytande biobrensel som skal reknast med for å oppfylle krava om fornybardel i fornybardirektivet og kravet om redusert utslippsintensitet i drivstoff i drivstoffkvalitetsdirektivet, må oppfylle fastsette berekraftskriterium. Berekraftskriteria er likelydande i dei to direktiva og er tekne inn i norsk rett gjennom produktforskrifta kapittel 3.

Noreg har dessutan eit omsetjingskrav for biodrivstoff til vegtrafikk, fastsett i produktforskrifta kapittel 3. Berekraftskriteria gjeld også for biodrivstoff som skal reknast med for å oppfylle dette kravet.

Omsetjarane skal leggje fram revisorgodkjend dokumentasjon på at biodrivstoffet oppfyller berekraftskriteria. Som alternativ til dette kan det leggjast fram dokumentasjon på at biodrivstoffet er omfatta av ei godkjend frivillig sertifiseringsordning. Kommisjonen godkjenner dei frivillige sertifiseringsordningane gjennom gjennomføringsavgjerdar, som det deretter må vurderast om skal takast inn i EØS-avtala.

Berekraftskriteria vart tekne inn i produktforskrifta 1. januar 2014. Kravet om å dokumentere oppfylte berekraftskriterium fekk dermed verknad i Noreg for omsett biodrivstoff frå og med 2014.

Omsetjingstala for 2014 viser at frivillige sertifiseringsordningar vart nytta for heile 99,7 % av omsett mengde biodrivstoff.

Samandrag av innhald

Kommisjonens gjennomføringsavgjørd 2012/432/EU inneber at den frivillige sertifiseringsordninga "REDcert" er godkjend i ein periode på fem år frå 13. august 2012, dvs. til august 2017.

Sertifiseringsordninga kan dekkje eit vidt spektrum av biodrivstoff og flytande biobrensel.

Merknader

Rettslege konsekvensar

Rettsakta må tilføyast i EØS-tilvisingane i produktforskrifta. Det trengst ikkje andre forskriftsendringar. Høyring er vurdert som openbart nødvendig.

Økonomiske og administrative konsekvensar

Dei frivillige sertifiseringsordningane reduserer den administrative byrda for omsetjarane og Miljødirektoratet, som mottok rapporteringa på biodrivstoff.

Gjeldande praksis er imidlertid allereie at dei sertifiseringsordningane som er godkjende i EU, også blir rekna som godkjend dokumentasjon i Noreg på at berekraftskriteria er oppfylte. Gjennomføring av rettsakta blir dermed ikkje rekna å ha konsekvensar.

Sakkunnige instansar sine merknader

Rettsakta er behandla på skriftleg prosedyre i spesialutvalet for miljøsaker, der dei departementa saka rører ved er representerte. Spesialutvalet konkluderte 31. august 2015 med at rettsakta var EØS-relevant og akseptabel.

32012D0452 Kommisjonens gjennomføringsavgjørd 2012/452/EU av 31. juli 2012 om fastslåing av at sertifiseringsordninga «NTA 8080» oppfyller berekraftskriteria under europaparlaments- og rådsdirektiva 98/70/EF og 2009/28/EF

Bakgrunn

Biodrivstoff og flytande biobrensel som skal reknast med for å oppfylle krava om fornybardel i fornybardirektivet og kravet om redusert utslippsintensitet i drivstoff i drivstoffkvalitetsdirektivet, må oppfylle fastsette berekraftskriterium. Berekraftskriteria er likelydande i dei to direktiva og er tekne inn i norsk rett gjennom produktforskrifta kapittel 3.

Noreg har dessutan eit omsetjingskrav for biodrivstoff til vegtrafikk, fastsett i produktforskrifta kapittel 3. Berekraftskriteria gjeld også for biodrivstoff som skal reknast med for å oppfylle dette kravet. Omsetjarane skal leggje fram revisorgodkjend dokumentasjon på at biodrivstoffet oppfyller berekraftskriteria. Som alternativ til dette kan det leggjast fram dokumentasjon på at biodrivstoffet er omfatta av ei godkjend frivillig sertifiseringsordning. Kommisjonen godkjenner dei frivillige sertifiseringsordningane gjennom gjennomføringsavgjerder, som det deretter må vurderast om skal takast inn i EØS-avtala.

Berekraftskriteria vart tekne inn i produktforskrifta 1. januar 2014. Kravet om å dokumentere oppfylte berekraftskriterium fekk dermed verknad i Noreg for omsett biodrivstoff frå og med 2014.

Omsetjingstala for 2014 viser at frivillige sertifiseringsordningar vart nytta for heile 99,7 % av omsett mengde biodrivstoff.

Samandrag av innhald

Kommisjonens gjennomføringsavgjerd 2012/452/EU inneber at den frivillige sertifiseringsordninga "NTA 8080" er godkjend i ein periode på fem år frå 20. august 2012, dvs. til august 2017. Sertifiseringsordninga kan dekkje eit vidt spektrum av biodrivstoff og biobrensel.

Merknader

Rettslege konsekvensar

Rettsakta må tilføyast i EØS-tilvisingane i produktforskrifta. Det trengst ikkje andre forskriftsendringar. Høyring er vurdert som openbart unødvendig.

Økonomiske og administrative konsekvensar

Dei frivillige sertifiseringsordningane reduserer den administrative byrda for omsetjarane og Miljødirektoratet, som mottok rapporteringa på biodrivstoff.

Gjeldande praksis er imidlertid allereie at dei sertifiseringsordningane som er godkjende i EU, også blir rekna som godkjend dokumentasjon i Noreg på at berekraftskriteria er oppfylte. Gjennomføring av rettsakta blir dermed ikkje rekna å ha konsekvensar.

Sakkunnige instansar sine merknader

Rettsakta er behandla på skriftleg prosedyre i spesialutvalet for miljøsaker, der dei departementa saka rører ved er representerte. Spesialutvalet konkluderte 31. august 2015 med at rettsakta var EØS-relevant og akseptabel.

32012D0722 Kommisjonens gjennomføringsavgjerd 2012/722/EU av 23. november 2012 om fastslåing av at sertifiseringsordninga «Roundtable on Sustainable Palm Oil RED» oppfyller berekraftskriteria under europaparlaments- og rådsdirektiva 98/70/EF og 2009/28/EF

Bakgrunn

Biodrivstoff og flytande biobrensel som skal reknast med for å oppfylle krava om fornybardel i fornybardirektivet og kravet om redusert utslippsintensitet i drivstoff i drivstoffkvalitetsdirektivet, må oppfylle fastsette berekraftskriterium. Berekraftskriteria er likelydande i dei to direktiva og er tekne inn i norsk rett gjennom produktforskrifta kapittel 3.

Noreg har dessutan eit omsetjingskrav for biodrivstoff til vegtrafikk, fastsett i produktforskrifta kapittel 3. Berekraftskriteria gjeld også for biodrivstoff som skal reknast med for å oppfylle dette kravet.

Omsetjarane skal leggje fram revisorgodkjend dokumentasjon på at biodrivstoffet oppfyller berekraftskriteria. Som alternativ til dette kan det leggjast fram dokumentasjon på at biodrivstoffet er omfatta av ei godkjend frivillig sertifiseringsordning. Kommisjonen godkjenner dei frivillige sertifiseringsordningane gjennom gjennomføringsavgjerder, som det deretter må vurderast om skal takast inn i EØS-avtala.

Berekraftskriteria vart tekne inn i produktforskrifta 1. januar 2014. Kravet om å dokumentere oppfylte berekraftskriterium fekk dermed verknad i Noreg for omsett biodrivstoff frå og med 2014.

Omsetjingstala for 2014 viser at frivillige sertifiseringsordningar vart nytta for heile 99,7 % av omsett mengde biodrivstoff.

Samandrag av innhald

Kommisjonens gjennomføringsavgjerd 2012/722/EU inneber at den frivillige sertifiseringsordninga "Roundtable on Sustainable Palm Oil RED" er godkjend i ein periode på fem år frå 14. desember 2012, dvs. til desember 2017. Sertifiseringsordninga dekkjer produkt baserte på palmeolje.

Merknader

Rettslege konsekvensar

Rettsakta må tilføyast i EØS-tilvisingane i produktforskrifta. Det trengst ikkje andre forskriftsendringar. Høyring er vurdert som openbart nødvendig.

Økonomiske og administrative konsekvensar

Dei frivillige sertifiseringsordningane reduserer den administrative byrda for omsetjarane og Miljødirektoratet, som mottok rapporteringa på biodrivstoff. Gjeldande praksis er imidlertid allereie at dei sertifiseringsordningane som er godkjende i EU, også blir rekna som godkjend dokumentasjon i Noreg på at berekraftskriteria er oppfylte. Gjennomføring av rettsakta blir dermed ikkje rekna å ha konsekvensar.

Sakkunnige instansar sine merknader

Rettsakta er behandla på skriftleg prosedyre i spesialutvalet for miljø saker, der dei departementa saka rører ved er representerte. Spesialutvalet konkluderte 31. august 2015 med at rettsakta var EØS-relevant og akseptabel.

32013D0256 Kommisjonens gjennomføringsavgjerd 2013/256/EU av 30. mai 2013 om fastslåing av at «Biograce GHG calculation tool» oppfyller berekraftskriteria under europaparlaments- og rådsdirektiva 98/70/EF og 2009/28/EF

Bakgrunn

Biodrivstoff og flytande biobrensel som skal reknast med for å oppfylle krava om fornybardel i fornybardirektivet og kravet om redusert utslippsintensitet i drivstoff i drivstoffkvalitetsdirektivet, må oppfylle fastsette berekraftskriterium. Berekraftskriteria er likelydande i dei to direktiva og er tekne inn i norsk rett gjennom produktforskrifta kapittel 3.

Noreg har dessutan eit omsetjingskrav for biodrivstoff til vegtrafikk, fastsett i produktforskrifta kapittel 3. Berekraftskriteria gjeld også for biodrivstoff som skal reknast med for å oppfylle dette kravet.

Omsetjarane skal leggje fram revisorgodkjend dokumentasjon på at biodrivstoffet oppfyller berekraftskriteria. Som alternativ til dette kan det leggjast fram dokumentasjon på at biodrivstoffet er omfatta av ei godkjend frivillig sertifiseringsordning. Kommisjonen godkjenner dei frivillige sertifiseringsordningane gjennom gjennomføringsavgjerdar, som det deretter må vurderast om skal takast inn i EØS-avtala.

Berekraftskriteria vart tekne inn i produktforskrifta 1. januar 2014. Kravet om å dokumentere oppfylte berekraftskriterium fekk dermed verknad i Noreg for omsett biodrivstoff frå og med 2014.

Omsetjingstala for 2014 viser at frivillige sertifiseringsordningar vart nytta for heile 99,7 % av omsett mengde biodrivstoff.

Samandrag av innhald

Kommisjonens gjennomføringsavgjerd 2013/256/EU inneber at "Biograce GHG calculation tool" er godkjend i ein periode på fem år frå 21. juni 2013, dvs. til juni 2018. Verktøyet kan brukast på eit vidt spektrum av biodrivstoff og flytande biobrensel. Frivillige sertifiseringsordningar som brukar verktøyet må sikre at det blir brukt på høveleg måte og at tilstrekkelege standardar for pålitelegheit, transparens og uavhengig revisjon er lagde til grunn.

Merknader

Rettslege konsekvensar

Rettsakta må tilføyast i EØS-tilvisingane i produktforskrifta. Det trengst ikkje andre forskriftsendringar. Høyring er vurdert som openbart nødvendig.

Økonomiske og administrative konsekvensar

Dei frivillige sertifiseringsordningane reduserer den administrative byrda for omsetjarane og Miljødirektoratet, som mottok rapporteringa på biodrivstoff. Gjeldande praksis er imidlertid allereie at dei sertifiseringsordningane som er godkjende i EU, også blir rekna som godkjend dokumentasjon i Noreg på at berekraftskriteria er oppfylte. Gjennomføring av rettsakta blir dermed ikkje rekna å ha konsekvensar.

Sakkunnige instansar sine merknader

Rettsakta er behandla på skriftleg prosedyre i spesialutvalet for miljø saker, der dei departementa saka rører ved er representerte. Spesialutvalet konkluderte 31. august 2015 med at rettsakta var EØS-relevant og akseptabel.

32014D0006 Kommisjonens gjennomføringsavgjerd 2014/6/EU av 9. januar 2014 om fastslåing av at «HVO Renewable Diesel Scheme for Verification of Compliance with the RED sustainability criteria for biofuels» oppfyller berekraftskriteria under europaparlaments- og rådsdirektiva 98/70/EF og 2009/28/EF

Bakgrunn

Biodrivstoff og flytande biobrensel som skal reknast med for å oppfylle krava om fornybardel i fornybardirektivet og kravet om redusert utslippsintensitet i drivstoff i drivstoffkvalitetsdirektivet, må oppfylle fastsette berekraftskriterium. Berekraftskriteria er likelydande i dei to direktiva og er tekne inn i norsk rett gjennom produktforskrifta kapittel 3.

Noreg har dessutan eit omsetjingskrav for biodrivstoff til vegtrafikk, fastsett i produktforskrifta kapittel 3. Berekraftskriteria gjeld også for biodrivstoff som skal reknast med for å oppfylle dette kravet.

Omsetjarane skal leggje fram revisorgodkjend dokumentasjon på at biodrivstoffet oppfyller berekraftskriteria. Som alternativ til dette kan det leggjast fram dokumentasjon på at biodrivstoffet er omfatta av ei godkjend frivillig sertifiseringsordning. Kommisjonen godkjenner dei frivillige sertifiseringsordningane gjennom gjennomføringsavgjerdar, som det deretter må vurderast om skal takast inn i EØS-avtala.

Berekraftskriteria vart tekne inn i produktforskrifta 1. januar 2014. Kravet om å dokumentere oppfylte berekraftskriterium fekk dermed verknad i Noreg for omsett biodrivstoff frå og med 2014.

Omsetjingstala for 2014 viser at frivillige sertifiseringsordningar vart nytta for heile 99,7 % av omsett mengde biodrivstoff.

Samandrag av innhald

Kommisjonens gjennomføringsavgjerd 2014/6/EU inneber at den frivillige sertifiseringsordninga "HVO Renewable Diesel Scheme for Verification of Compliance with the RED sustainability criteria for biofuels" er godkjend i ein periode på fem år frå 30. januar 2014, dvs. til januar 2019.

Sertifiseringsordninga er global og kan dekkje alle typar råmateriale som er brukande til HVO-biodiesel, inkludert rå palmeolje, rapsolje, soyaolje og dyrefeitt.

Merknader

Rettslege konsekvensar

Rettsakta må tilføyast i EØS-tilvisingane i produktforskrifta. Det trengst ikkje andre forskriftsendringar. Høyring er vurdert som openbart unødvendig.

Økonomiske og administrative konsekvensar

Dei frivillige sertifiseringsordningane reduserer den administrative byrda for omsetjarane og Miljødirektoratet, som mottok rapporteringa på biodrivstoff.

Gjeldande praksis er imidlertid allereie at dei sertifiseringsordningane som er godkjende i EU, også blir rekna som godkjend dokumentasjon i Noreg på at berekraftskriteria er oppfylte. Gjennomføring av rettsakta blir dermed ikkje rekna å ha konsekvensar.

Sakkunnige instansar sine merknader

Rettsakta er behandla på skriftleg prosedyre i spesialutvalet for miljøsaker, der dei departementa saka rører ved er representerte. Spesialutvalet konkluderte 31. august 2015 med at rettsakta var EØS-relevant og akseptabel.

32014D0324 Kommisjonens gjennomføringsavgjerd 2014/324/EU av 3. juni 2014 om fastslåing av at «Gafta Trade Assurance Scheme» oppfyller berekraftskriteria under europaparlaments- og rådsdirektiva 2009/28/EF og 98/70/EF

Bakgrunn

Biodrivstoff og flytande biobrensel som skal reknast med for å oppfylle krava om fornybardel i fornybardirektivet og kravet om redusert utslippsintensitet i drivstoff i drivstoffkvalitetsdirektivet, må oppfylle fastsette berekraftskriterium. Berekraftskriteria er likelydande i dei to direktiva og er tekne inn i norsk rett gjennom produktforskrifta kapittel 3.

Noreg har dessutan eit omsetjingskrav for biodrivstoff til vegtrafikk, fastsett i produktforskrifta kapittel 3. Berekraftskriteria gjeld også for biodrivstoff som skal reknast med for å oppfylle dette kravet.

Omsetjarane skal leggje fram revisorgodkjend dokumentasjon på at biodrivstoffet oppfyller berekraftskriteria. Som alternativ til dette kan det leggjast fram dokumentasjon på at biodrivstoffet er omfatta av ei godkjend frivillig sertifiseringsordning. Kommisjonen godkjenner dei frivillige sertifiseringsordningane gjennom gjennomføringsavgjerder, som det deretter må vurderast om skal takast inn i EØS-avtala.

Berekraftskriteria vart tekne inn i produktforskrifta 1. januar 2014. Kravet om å dokumentere oppfylte berekraftskriterium fekk dermed verknad i Noreg for omsett biodrivstoff frå og med 2014.

Omsetjingstala for 2014 viser at frivillige sertifiseringsordningar vart nytta for heile 99,7 % av omsett mengde biodrivstoff.

Samandrag av innhald

Kommisjonens gjennomføringsavgjerd 2014/324/EU inneber at den frivillige sertifiseringsordninga "Gafta Trade Assurance Scheme" er godkjend i ein periode på fem år frå 24. juni 2014, dvs. til juni 2019. Sertifiseringsordninga er global og kan dekkje alle typar råmateriale brukande til produksjon av biodrivstoff. Sertifiseringsordninga er avgrensa til handel, transport og lagring mellom landbruksproduksjonsstaden og første prosesseringsstad.

Merknader

Rettslege konsekvensar

Rettsakta må tilføyast i EØS-tilvisingane i produktforskrifta. Det trengst ikkje andre forskriftsendringar. Høyring er vurdert som openbart unødvendig.

Økonomiske og administrative konsekvensar

Dei frivillige sertifiseringsordningane reduserer den administrative byrda for omsetjarane og Miljødirektoratet, som mottok rapporteringa på biodrivstoff.

Gjeldande praksis er imidlertid allereie at dei sertifiseringsordningane som er godkjende i EU, også blir rekna som godkjend dokumentasjon i Noreg på at berekraftskriteria er oppfylte. Gjennomføring av rettsakta blir dermed ikkje rekna å ha konsekvensar.

Sakkunnige instansar sine merknader

Rettsakta er behandla på skriftleg prosedyre i spesialutvalet for miljøsaker, der dei departementa saka rører ved er representerte. Spesialutvalet konkluderte 31. august 2015 med at rettsakta var EØS-relevant og akseptabel.

32014D0325 Kommisjonens gjennomføringsavgjørd 2014/325/EU av 3. juni 2014 om fastslåing av at «KZR INiG System» oppfyller berekraftskriteria under europaparlaments- og rådskraftiva 98/70/EF og 2009/28/EF

Bakgrunn

Biodrivstoff og flytande biobrensel som skal reknast med for å oppfylle krava om fornybardel i fornybardirektivet og kravet om redusert utslippsintensitet i drivstoff i drivstoffkvalitetsdirektivet, må oppfylle fastsette berekraftskriterium. Berekraftskriteria er likelydande i dei to direktiva og er tekne inn i norsk rett gjennom produktforskrifta kapittel 3.

Noreg har dessutan eit omsetjingskrav for biodrivstoff til vegtrafikk, fastsett i produktforskrifta kapittel 3. Berekraftskriteria gjeld også for biodrivstoff som skal reknast med for å oppfylle dette kravet.

Omsetjarane skal leggje fram revisorgodkjend dokumentasjon på at biodrivstoffet oppfyller berekraftskriteria. Som alternativ til dette kan det leggjast fram dokumentasjon på at biodrivstoffet er omfatta av ei godkjend frivillig sertifiseringsordning. Kommisjonen godkjenner dei frivillige sertifiseringsordningane gjennom gjennomføringsavgjerdar, som det deretter må vurderast om skal takast inn i EØS-avtala.

Berekraftskriteria vart tekne inn i produktforskrifta 1. januar 2014. Kravet om å dokumentere oppfylte berekraftskriterium fekk dermed verknad i Noreg for omsett biodrivstoff frå og med 2014.

Omsetjingstala for 2014 viser at frivillige sertifiseringsordningar vart nytta for heile 99,7 % av omsett mengde biodrivstoff.

Samandrag av innhald

Kommisjonens gjennomføringsavgjørd 2014/325/EU inneber at den frivillige sertifiseringsordninga "KZR INiG System" er godkjend i ein periode på fem år frå 24. juni 2014, dvs. til juni 2019.

Sertifiseringsordninga dekkjer råmateriale kultivert og hausta i EU, og dessutan avfall og restar frå EU. Ordninga dekkjer heile leverandørkjeda, frå produksjon av råmateriale til distribusjon av biodrivstoff.

Merknader

Rettslege konsekvensar

Rettsakta må tilføyast i EØS-tilvisingane i produktforskrifta. Det trengst ikkje andre forskriftsendringar. Høyring er vurdert som openbart unødvendig.

Økonomiske og administrative konsekvensar

Dei frivillige sertifiseringsordningane reduserer den administrative byrda for omsetjarane og Miljødirektoratet, som mottok rapporteringa på biodrivstoff.

Gjeldande praksis er imidlertid allereie at dei sertifiseringsordningane som er godkjende i EU, også blir rekna som godkjend dokumentasjon i Noreg på at berekraftskriteria er oppfylte. Gjennomføring av rettsakta blir dermed ikkje rekna å ha konsekvensar.

Sakkunnige instansar sine merknader

Rettsakta er behandla på skriftleg prosedyre i spesialutvalet for miljø saker, der dei departementa saka rører ved er representerte. Spesialutvalet konkluderte 31. august med at rettsakta var EØS-relevant og akseptabel.

32014D0666 Kommisjonens gjennomføringsavgjørd 2014/666/EU av 17. september 2014 om fastslåing av at «Trade Assurance Scheme for Combinable Crops» oppfyller berekraftskriteria under europaparlaments- og rådskraftiva 98/70/EF og 2009/28/EF

Bakgrunn

Biodrivstoff og flytande biobrensel som skal reknast med for å oppfylle krava om fornybardel i fornybardirektivet og kravet om redusert utslippsintensitet i drivstoff i drivstoffkvalitetsdirektivet, må oppfylle fastsette berekraftskriterium. Berekraftskriteria er likelydande i dei to direktiva og er tekne inn i norsk rett gjennom produktforskrifta kapittel 3.

Noreg har dessutan eit omsetjingskrav for biodrivstoff til vegtrafikk, fastsett i produktforskrifta kapittel 3. Berekraftskriteria gjeld også for biodrivstoff som skal reknast med for å oppfylle dette kravet.

Omsetjarane skal leggje fram revisorgodkjend dokumentasjon på at biodrivstoffet oppfyller berekraftskriteria. Som alternativ til dette kan det leggjast fram dokumentasjon på at biodrivstoffet er omfatta av ei godkjend frivillig sertifiseringsordning. Kommisjonen godkjenner dei frivillige sertifiseringsordningane gjennom gjennomføringsavgjerder, som det deretter må vurderast om skal takast inn i EØS-avtala.

Berekraftskriteria vart tekne inn i produktforskrifta 1. januar 2014. Kravet om å dokumentere oppfylte berekraftskriterium fekk dermed verknad i Noreg for omsett biodrivstoff frå og med 2014.

Omsetjingstala for 2014 viser at frivillige sertifiseringsordningar vart nytta for heile 99,7 % av omsett mengde biodrivstoff.

Samandrag av innhald

Kommisjonens gjennomføringsavgjerd 2014/666/EU inneber at den frivillige sertifiseringsordninga "Trade Assurance Scheme for Combinable Crops" er godkjend i ein periode på fem år frå 8. oktober 2014, dvs. til oktober 2019. Sertifiseringsordninga opererer i Storbritannia og kan dekkje kombinerbare avlingar, som korn, oljevekster og sukkerbete. Ordninga er avgrensa til handel, transport og lagring av jordbruksråmateriale frå jordbruksproduksjonsstaden til første prosesseringsstad.

Merknader

Rettslege konsekvensar

Rettsakta må tilføyast i EØS-tilvisingane i produktforskrifta. Det trengst ikkje andre forskriftsendringar. Høyring er vurdert som openbart unødvendig.

Økonomiske og administrative konsekvensar

Dei frivillige sertifiseringsordningane reduserer den administrative byrda for omsetjarane og Miljødirektoratet, som mottok rapporteringa på biodrivstoff.

Gjeldande praksis er imidlertid allereie at dei sertifiseringsordningane som er godkjende i EU, også blir rekna som godkjend dokumentasjon i Noreg på at berekraftskriteria er oppfylte. Gjennomføring av rettsakta blir dermed ikkje rekna å ha konsekvensar.

Sakkunnige instansar sine merknader

Rettsakta er behandla på skriftleg prosedyre i spesialutvalet for miljøsaker, der dei departementa saka rører ved er representerte. Spesialutvalet konkluderte 31. august 2015 med at rettsakta var EØS-relevant og akseptabel.

32014D0667 Kommisjonens gjennomføringsavgjerd 2014/667/EU av 17. september 2014 om fastslåing av at «Universal Feed Assurance Scheme» oppfyller berekraftskriteria under europaparlaments- og rådsdirektiva 98/70/EF og 2009/28/EF

Bakgrunn

Biodrivstoff og flytande biobrensel som skal reknast med for å oppfylle krava om fornybardel i fornybardirektivet og kravet om redusert utslippsintensitet i drivstoff i drivstoffkvalitetsdirektivet, må oppfylle fastsette berekraftskriterium. Berekraftskriteria er likelydande i dei to direktiva og er tekne inn i norsk rett gjennom produktforskrifta kapittel 3.

Noreg har dessutan eit omsetjingskrav for biodrivstoff til vegtrafikk, fastsett i produktforskrifta kapittel 3. Berekraftskriteria gjeld også for biodrivstoff som skal reknast med for å oppfylle dette kravet.

Omsetjarane skal leggje fram revisorgodkjend dokumentasjon på at biodrivstoffet oppfyller berekraftskriteria. Som alternativ til dette kan det leggjast fram dokumentasjon på at biodrivstoffet er omfatta av ei godkjend frivillig sertifiseringsordning. Kommisjonen godkjenner dei frivillige sertifiseringsordningane gjennom gjennomføringsavgjerder, som det deretter må vurderast om skal takast inn i EØS-avtala.

Berekraftskriteria vart tekne inn i produktforskrifta 1. januar 2014. Kravet om å dokumentere oppfylte berekraftskriterium fekk dermed verknad i Noreg for omsett biodrivstoff frå og med 2014.

Omsetjingstala for 2014 viser at frivillige sertifiseringsordningar vart nytta for heile 99,7 % av omsett mengde biodrivstoff.

Samandrag av innhald

Kommisjonens gjennomføringsavgjerd 2014/667/EU inneber at den frivillige sertifiseringsordninga "Universal Feed Assurance Scheme" er godkjend i ein periode på fem år frå 8. oktober 2014, dvs. til oktober 2019. Sertifiseringsordninga opererer i Storbritannia og kan dekkje ulike råmateriale. Ordninga er avgrensa til handel, transport og lagring av jordbruksråmateriale frå jordbruksproduksjonsstaden til første prosesseringsstad.

Merknader

Rettslege konsekvensar

Rettsakta må tilføyast i EØS-tilvisingane i produktforskrifta. Det trengst ikkje andre forskriftsendringar. Høyring er vurdert som openbart unødvendig.

Økonomiske og administrative konsekvensar

Dei frivillige sertifiseringsordningane reduserer den administrative byrda for omsetjarane og Miljødirektoratet, som mottok rapporteringa på biodrivstoff. Gjeldande praksis er imidlertid allereie at dei sertifiseringsordningane som er godkjende i EU, også blir rekna som godkjend dokumentasjon i Noreg på at berekraftskriteria er oppfylte. Gjennomføring av rettsakta blir dermed ikkje rekna å ha konsekvensar.

Sakkunnige instansar sine merknader

Rettsakta er behandla på skriftleg prosedyre i spesialutvalet for miljøsaker, der dei departementa saka rører ved er representerte. Spesialutvalet konkluderte 31. august 2015 med at rettsakta var EØS-relevant og akseptabel.

32015D0887 Kommisjonens gjennomføringsavgjerd (EU) 2015/887 av 9. juni 2015 om fastslåing av at «Scottish Quality Farm Assured Combinable Crops Limited» oppfyller berekraftskriteria under europaparlaments- og rådsdirektiva 98/70/EF og 2009/28/EF, og oppheving av Kommisjonens gjennomføringsavgjerd 2012/427/EU

Bakgrunn

Biodrivstoff og flytande biobrensel som skal reknast med for å oppfylle krava om fornybardel i fornybardirektivet og kravet om redusert utslippsintensitet i drivstoff i drivstoffkvalitetsdirektivet, må oppfylle fastsette berekraftskriterium. Berekraftskriteria er likelydande i dei to direktiva og er tekne inn i norsk rett gjennom produktforskrifta kapittel 3.

Noreg har dessutan eit omsetjingskrav for biodrivstoff til vegtrafikk, fastsett i produktforskrifta kapittel 3. Berekraftskriteria gjeld også for biodrivstoff som skal reknast med for å oppfylle dette kravet. Omsetjarane skal leggje fram revisorgodkjend dokumentasjon på at biodrivstoffet oppfyller berekraftskriteria. Som alternativ til dette kan det leggjast fram dokumentasjon på at biodrivstoffet er omfatta av ei godkjend frivillig sertifiseringsordning. Kommisjonen godkjenner dei frivillige sertifiseringsordningane gjennom gjennomføringsavgjerder, som det deretter må vurderast om skal takast inn i EØS-avtala.

Berekraftskriteria vart tekne inn i produktforskrifta 1. januar 2014. Kravet om å dokumentere oppfylte berekraftskriterium fekk dermed verknad i Noreg for omsett biodrivstoff frå og med 2014.

Omsetjingstala for 2014 viser at frivillige sertifiseringsordningar vart nytta for heile 99,7 % av omsett mengde biodrivstoff.

Samandrag av innhald

Kommisjonens gjennomføringsavgjerd (EU) 2015/887 inneber at den frivillige sertifiseringsordninga "Scottish Quality Farm Assured Combinable Crops Limited" er godkjend i ein periode på fem år frå 30. juni 2015, dvs. til juni 2020. Sertifiseringsordninga dekkjer alle typar korn og oljevekster produserte i nordre Storbritannia fram til første leveringspunkt for avlingane. (Samtidig blir ei tidlegare rettsakt om same ordninga frå 2012 oppheva, men denne har ikkje vore teken inn i EØS-avtala.)

Merknader

Rettslege konsekvensar

Rettsakta må tilføyast i EØS-tilvisingane i produktforskrifta. Det trengst ikkje andre forskriftsendringar. Høyring er vurdert som openbart unødvendig.

Økonomiske og administrative konsekvensar

Dei frivillige sertifiseringsordningane reduserer den administrative byrda for omsetjarane og Miljødirektoratet, som mottok rapporteringa på biodrivstoff. Gjeldande praksis er imidlertid allereie at dei sertifiseringsordningane som er godkjende i EU, også blir rekna som godkjend dokumentasjon i Noreg på at berekraftskriteria er oppfylte. Gjennomføring av rettsakta blir dermed ikkje rekna å ha konsekvensar.

Sakkunnige instansar sine merknader

Rettsakta er behandla på skriftleg prosedyre i spesialutvalet for miljøsaker, der dei departementa saka rører ved er representerte. Spesialutvalet konkluderte 31. august 2015 med at rettsakta var EØS-relevant og akseptabel.

Vedlegg XX Miljø

Kapittel III Luft

32015L1480 Kommisjonsdirektiv (EU) 2015/1480 av 28.august 2015 med endringer i flere vedlegg til Direktiv 2004/107/EF og 2008/50/EF vedrørende regler om referansemetoder, datavalidering og plassering av målepunkter for vurdering av lokal luftkvalitet

Sammendrag av innhold

Direktiv 2004/107/EF og 2008/50/EF er innlemmet i EØS-avtalen [Vedlegg XX \(miljø\)](#) kapittel III (luft) og gjennomført i forurensningsforskriften kapittel 7 om lokal luftkvalitet. Direktivene setter et minstekrav til lokal luftkvalitet. Direktiv 2004/107/EF angir målsetningsverdier for arsen, kadmium, kvikksølv, nikkel, polysykliske aromatiske hydrokarboner. Direktiv 2008/50/EF omhandler luftkvalitet og renere luft for Europa. Her er det fastsatt grenseverdier og eller målsetningsverdier for svevestøv (PM₁₀ og PM_{2,5}), nitrogendioksid, svoveldioksid, benzen, bly og karbonmonoksid. I tillegg er det fastsatt krav til overvåkning og informasjon om konsentrasjonen av bakkenær ozon. Kravene i direktivene er satt for å beskytte befolkningens helse og vegetasjon og økosystemer.

Det nye endringsdirektivet endrer luftdirektivenes vedlegg når det gjelder krav til referansemetoder, datavalidering og plassering av målepunkter for vurdering av luftkvalitet. Det er bl.a. innført nødvendige oppdateringer av referansemetoder som brukes for målinger. I følge forurensningsforskriften § 7-11 skal Miljødirektoratet utnevne et Nasjonalt referanselaboratorium. Endringene i direktivet vil også sette krav til at Nasjonalt referanselaboratorium skal delta i sammenligningskampanjer arrangert av Kommisjonens Joint Research Center minst hvert 3. år. Videre skal kvalitetssystemet revideres ved behov og minst hvert 5 år. Det skal også foretas en revisjon av kriterier valgt for plassering av målestasjoner hvert 5 år.

Merknader

Rettslige konsekvenser

Forslagene til endringer i vedleggene til direktivene medfører ikke behov for endringer i forurensningsforskriftens kapittel 7, jf. dagens § 7-11 tredje ledd annet punktum hvor det heter at "Miljødirektoratet kan også stille nærmere krav til antall og plassering av målestasjoner, prosedyrer, metoder og dokumentasjon for å sikre at dataene har tilfredsstillende kvalitet og er sammenlignbare...". Miljødirektoratet stiller i dag krav etter § 7-11 i "Håndbok for kvalitetssikringssystem for målinger av luftkvalitet, M-39". Endringene som foreslås i endringsdirektivet vil føre til behov for endringer i håndboken.

Økonomiske og administrative konsekvenser

De foreslåtte endringene i vedleggene til luftdirektivene stiller bl.a. krav til revisjon av kvalitetssystemer og kriterier valgt for målesteder hvert 5. år. Dette er anslått å medføre en kostnad på ca 370 000 kr hvert femte år (trolig noe høyere første gang). Slike revisjoner har imidlertid også så langt vært gjennomført, når dette har vært ansett nødvendig. Eks. ble det foretatt en gjennomgang av målenettverket i 2015. Kravet om at nasjonalt referanselaboratorium skal delta i sammenligningskampanjer minimum hvert 3. år vil også kunne medføre kostnader.

Referanselaboratoriet deltar imidlertid også i dag på denne typen samlinger. Kostnadene dekkes over Miljødirektoratets ordinære budsjett.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er behandlet på skriftlig prosedyre i spesialutvalget for miljø saker, der berørte departementer er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

-KOMMUNAL- OG MODERNISERINGSDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET

Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering Kapittel XXI Byggevarer

32015D1936 Kommisjonsdelegert vedtak (EU) nr. 2015/1936 av 8. juli 2015 om fastsettelse av system for vurdering og verifikasjon av byggevarers ytelser for ventilasjonskanaler og rør for luftventilasjon i henhold til forordningen (EU) 305/2011

Sammendrag av innhold

Byggevareforordningen (forordning (EU) nr. 305/2011) regulerer omsetning og markedsføring av CE-merkede byggevarer i EØS-området. Byggevareforordningen er gjennomført i norsk rett i DOK-forskriften (forskrift om dokumentasjon og omsetning av produkter til byggverk). CE-merkingen av byggevarer oppnås ved å følge harmoniserte tekniske spesifikasjoner (harmoniserte produktstandarter og europeiske tekniske bedømmelser).

Alle CE-merkede byggevarer kategoriseres i såkalte systemer for vurdering og verifikasjon av byggevarers ytelser. Disse systemene beskriver hvilke oppgaver byggevareprodusentene og tekniske kontrollorganer skal utføre før byggevarer bringes til omsetning på EØS-markedet. En beskrivelse av disse systemene finnes i veiledningen til DOK-forskriften, tilgjengelig på <http://dibk.no/no/BYGGEREGLER/Gjeldende-byggeregler/Forskrift-om-dokumentasjon-av-byggevarer-DOK/>.

Med hjemmel i byggevareforordningen artikkel 28(2) og 60(h) kan Europakommisjonen fastsette eller endre anvendelse av disse systemene til byggevarene dekket av byggevareforordningen ved hjelp av delegerte vedtak. Hvilke systemer for vurdering og verifikasjon av byggevarers ytelser får anvendelse for en gitt byggevare avgjøres etter kriteria fastsatt i byggevareforordningen artikkel 60, dvs.:

- Betydning av byggevaren på de grunnleggende krav til byggverk.
- Byggevarens karakter.
- Mulige variasjoner i byggevarens vesentlige egenskaper under den forventede levetiden og
- Risikoen for feil ved produksjon.

I tillegg krever byggevareforordningen artikkel 28 at Europakommisjonen skal velge det systemet som fører minst kostnader for byggevareprodusentene.

Formålet med Europakommisjonsdelegert vedtak er å fastsette hovedsystemet for vurdering og verifikasjon av ytelsene til ventilasjonskanaler og rør for luftventilasjon. Det finnes per i dag ikke noe vedtak som uttrykkelig fastsetter hvilket system som gjelder for disse produktene. Ventilasjonskanaler og rør for luftventilasjon kategoriseres nå i det såkalte "system 3" for vurdering og verifikasjon, dvs. krav om bekreftelse av byggevarens egenskaper av et prøvelaboratorium før disse produktene bringes i omsetning.

Merknader

Norske interesser

Norske bygningsmyndigheter har nedsatt en referansegruppe som blir forelagt alle norske synspunkter før avgivelse til Kommisjonen. Gruppen har medlemmer fra bygningsmyndigheten, bransjen, forskningsinstitusjoner, standardiseringsorganisasjonen samt tekniske kontrollorganer. Norske byggevareeksperter har ikke hatt noen innvendinger mot Europakommisjonens forslag til delegert vedtak.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Det vil ikke være særlige administrative eller økonomiske konsekvenser for det offentlige som følge av Kommisjonsdelegert vedtak. Rettsakten vil ikke få vesentlige negative konsekvenser for virksomheter. Systemene som er foreslått av Europakommisjonen er i samsvar med kriteriene i byggevareforordningen. Ved å fastsette systemet for vurdering og verifikasjon for ventilasjonskanaler og rør for luftventilasjon bringer Europakommisjonen en avklaring, som byggenæringen er tjent med. Til sist er Kommisjonens delegert vedtak i tråd med oppfatningen fra Direktoratet for byggkvalitet.

Rettslige konsekvenser

Byggevareforordningen er gjennomført i norsk rett i forskrift 17. desember 2013 nr. 1579 om omsetning og dokumentasjon av produkter til byggverk (DOK-forskriften) kapittel II. Delegerte rettsakter vedtatt på bakgrunn byggevareforordningen skal også gjennomføres i norsk rett. DOK-forskriften inneholder et vedlegg som lister opp alle Europakommisjonens vedtak i den grad de påvirker byggevareprodusentenes rettigheter og plikter. DOK-forskriftens vedlegg I må derfor oppdateres for å ta hensyn til Europakommisjonsdelegert vedtak som fastsetter systemer for vurdering og verifikasjon av ytelsene til ventilasjonskanaler og rør for luftventilasjon.

Rapportering

Det er ingen rapporteringsplikt som følge av rettsakten.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av Direktoratet for byggkvalitet og funnet EØS-relevant og akseptabel.

32015D1958 Kommisjonsdelegert vedtak (EU) nr. 2015/1959 av 8. juli 2015 om fastsettelse av system for vurdering og verifikasjon for geotekstiler og relaterte produkter i henhold til forordningen (EU) 305/2011

Sammendrag av innhold

Byggevareforordningen (forordning (EU) nr. 305/2011), regulerer omsetning og markedsføring av CE-merkede byggevarer i EØS-området. Byggevareforordningen er gjennomført i norsk rett i DOK-forskriften (forskrift om dokumentasjon og omsetning av produkter til byggverk). CE-merkingen av byggevarer oppnås ved å følge harmoniserte tekniske spesifikasjoner (harmoniserte produktstandarder og europeiske tekniske bedømmelser).

Alle CE-merkede byggevarer kategoriseres i såkalte systemer for vurdering og verifikasjon av byggevarers ytelser. Disse systemene beskriver hvilke oppgaver byggevareprodusentene og tekniske kontrollorganer skal utføre før byggevarer bringes til omsetning på EØS-markedet. En beskrivelse av disse systemene finnes i veiledningen til DOK-forskriften, tilgjengelig på <http://dibk.no/no/BYGGEREGLER/Gjeldende-byggeregler/Forskrift-om-dokumentasjon-av-byggevarer-DOK/>

I henhold til byggevareforordningen artikkel 28(2) og 60(h) kan Europakommisjonen fastsette eller endre anvendelsen av disse systemene til byggevarer dekket av byggevareforordningen ved hjelp av delegerte vedtak. Hvilke systemer for vurdering og verifikasjon av byggevarers ytelser får anvendelse for en gitt byggevare avgjøres etter kriteria fastsatt i byggevareforordningen artikkel 60:

- Betydning av byggevarer på de grunnleggende krav til byggverk.
- Byggevarens karakter.
- Mulige variasjoner i byggevarens vesentlige egenskaper under den forventede levetiden og
- Risikoen for feil ved produksjon.

I tillegg krever byggevareforordningen artikkel 28 at Europakommisjonen skal velge det systemet som fører minst kostnader for byggevareprodusentene.

Formålet med Europakommisjonsdelegert vedtak er å gi avklaringer i forbindelse med anvendelse av systemene for vurdering og verifikasjon av ytelsene til geotekstiler og relaterte produkter.

Det tidligere vedtak fra Europakommisjonen som fastsetter systemer for vurdering og verifikasjon av geotekstiler og relaterte produkter (vedtak 96/581/EC) ble endret flere ganger. Formålet med Kommisjonsdelegert rettsakt er blant annet å legge frem en konsolidert versjon av alle de vedtakene som gjelder for geotekstiler og relaterte produkter og sikre at system 2 + (sertifisering av produsentens produksjonskontroll) blir benyttet for disse produktene.

I tillegg sikrer Kommisjonsdelegert vedtak at det blir samsvar mellom vedtak 96/581/EC og vedtak 2000/147/EC, som gjelder brannklassifisering til byggevarers brannpåvirkning, dvs. byggevarers påvirkning til brann- og røykutvikling ved brann.

Til slutt sikrer Kommisjonsdelegert vedtak at ordlyden og begrepene som er brukt i vedtaket, vedtatt under byggevaredirektivet, blir i samsvar med ordlyden og begrepene i byggevareforordningen, som erstatter byggevaredirektivet.

Vedtak 96/581/EC oppheves og erstattes av Kommisjonsdelegert vedtak (EU) nr. 2015/1959 av 8. juli 2015 om fastsettelse av system for vurdering og verifikasjon for geotekstiler og relaterte produkter i henhold til forordningen (EU) 305/2011.

Merknader

Norske interesser

Norske bygningsmyndigheter har nedsatt en referansegruppe som blir forelagt alle norske synspunkter før avgivelse til Kommisjonen. Gruppen har medlemmer fra bygningsmyndigheten, bransjen, forskningsinstitusjoner, standardiseringsorganisasjonen samt tekniske kontrollorganer. Norske byggevareeksperter har ikke hatt noen innvendinger mot Europakommisjonens forslag til delegert vedtak.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Det vil ikke være særlige administrative eller økonomiske konsekvenser for det offentlige som følge av forordningen. Rettsakten vil ikke få vesentlige negative konsekvenser for virksomheter. Systemene som er foreslått av Europakommisjonen er i samsvar med kriteriene i byggevareforordningen. Ved å fastsette systemet for geotekstiler av syntetiske materialer og relaterte produkter bringer Europakommisjonen en avklaring, som byggenæringen er tjent med. Til sist er Europakommisjonens vedtak i tråd med oppfatningen fra Direktoratet for byggkvalitet.

Rettslige konsekvenser

Byggevareforordningen er gjennomført i norsk rett i forskrift 17. desember 2013 nr. 1579 om omsetning og dokumentasjon av produkter til byggverk (DOK-forskriften) kapittel II. Delegerte rettsakter vedtatt på bakgrunn byggevareforordningen skal også gjennomføres i norsk rett. DOK-forskriften inneholder et vedlegg som lister opp Europakommisjonens vedtak i den grad de påvirker byggevareprodusentenes rettigheter og plikter. Vedlegget må derfor oppdateres for å ta hensyn til Kommisjonsdelegert vedtak, som erstatter vedtak 96/581/EC.

Rapportering

Det er ingen rapporteringsplikt som følge av rettsakten.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av Direktoratet for byggkvalitet og funnet EØS-relevant og akseptabel.

32015D1959 Kommisjonsdelegert vedtak (EU) nr. 2015/1959 av 1. juli 2015 om fastsettelse av system for vurdering og verifikasjon av byggevarers ytelser for små avløpsrenseanlegg i henhold til forordningen (EU) 305/2011

Sammendrag av innhold

Byggevareforordningen (forordning (EU) nr. 305/2011) regulerer omsetning og markedsføring av CE-merkede byggevarer i EØS-området. Byggevareforordningen er gjennomført i norsk rett i DOK-forskriften (forskrift om dokumentasjon og omsetning av produkter til byggverk). CE-merkingen av byggevarer oppnås ved å følge harmoniserte tekniske spesifikasjoner (harmoniserte produktstandarter og europeiske tekniske bedømmelser).

Alle CE-merkede byggevarer kategoriseres i såkalte systemer for vurdering og verifikasjon av byggevarers ytelser. Disse systemene beskriver hvilke oppgaver byggevareprodusentene og tekniske kontrollorganer skal utføre før byggevarer bringes til omsetning på EØS-markedet. En beskrivelse av disse systemene finnes i veiledningen til DOK-forskriften, tilgjengelig på <http://dibk.no/no/BYGGEREGLER/Gjeldende-byggeregler/Forskrift-om-dokumentasjon-av-byggevarer-DOK/>.

Med hjemmel i byggevareforordningen artikkel 28(2) og 60(h) kan Europakommisjonen fastsette eller endre anvendelsen av disse systemene til byggevarene dekket av byggevareforordningen ved hjelp av delegerte vedtak. Hvilke systemer for vurdering og verifikasjon av byggevarers ytelser som skal benyttes for en gitt byggevare avgjøres etter kriteria fastsatt i byggevareforordningen artikkel 60, dvs.:

- -Betydning av byggevaren på de grunnleggende krav til byggverk.
- -Byggevarens karakter.
- -Mulige variasjoner i byggevarens vesentlige egenskaper under den forventede levetiden, og
- -Risikoen for feil ved produksjon.

I tillegg krever byggevareforordningen artikkel 28 at Europakommisjonen skal velge det systemet som fører minst kostnader for byggevareprodusentene.

For små avløpsrenseanlegg gjelder Europakommisjonens vedtak 97/464/EC, endret ved vedtak 2003/632/EC og vedtak 2006/751/EC. Formålet med Europakommisjonsdelegert vedtak er å:

- Sikre at det foreligger en konsolidert versjon av systemer for vurdering og verifikasjon av ytelsene som gjelder for små avløpsrenseanlegg (hovedsakelig system 3 (bruk av prøvelaboratorium eller 4 (ingen tredjepartskontroll, bortsett fra kumlokk som ligger i system 1 (produktsertifisering)).

- Skille mellom de ulike produktene som hører til under kategorien "små avløpsrenseanlegg" for å anvende det relevante system for vurdering og verifikasjon av byggevarenes brannpåvirkning (system 3 (bruk av prøvelaboratorium), bortsett fra når brannpåvirkning kan angis uten prøving eller når produsenten har forbedret byggevarens brannpåvirkning i produksjonsprosessen).

Kommisjonsdelegert vedtak (EU) nr. 2015/1959 av 1. juli 2015 om fastsettelse av system for vurdering og verifikasjon av byggevarers ytelser for små avløpsrenseanlegg erstatter vedtak 97/464/EC.

Merknader

Norske interesser

Norske bygningsmyndigheter har nedsatt en referansegruppe som blir forelagt alle norske synspunkter før avgivelse til Kommisjonen. Gruppen har medlemmer fra bygningsmyndigheten, bransjen, forskningsinstitusjoner, standardiseringsorganisasjonen samt tekniske kontrollorganer. Norske byggevareeksperter har ikke hatt noen innvendinger mot Europakommisjonens forslag til delegert vedtak.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Det vil ikke være særlige administrative eller økonomiske konsekvenser for det offentlige som følge av forordningen. Rettsakten vil ikke få vesentlige negative konsekvenser for virksomheter. Avklaringen foreslått av Europakommisjonen er i samsvar med kriteriene i byggeveireforordningen.

Rettslige konsekvenser

Byggeveireforordningen er gjennomført i norsk rett i forskrift 17. desember 2013 nr. 1579 om omsetning og dokumentasjon av produkter til byggverk (DOK-forskriften), kapittel II. Delegerte rettsakter på bakgrunn byggeveireforordningen skal også gjennomføres i norsk rett. DOK-forskriften inneholder et vedlegg som lister opp alle Europakommisjonens vedtak i den grad de påvirker byggeveireprodusentenes rettigheter og plikter. DOK-forskriftens vedlegg I må derfor oppdateres for å ta hensyn til Europakommisjonsdelegert vedtak som erstatter vedtak 97/464/EC.

Rapportering

Det er ingen rapporteringsplikt som følge av rettsakten.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av Direktoratet for byggkvalitet og funnet EØS-relevant og akseptabel.

Vedlegg XX Miljø

Kapittel I Allment

32014R1311 Kommisjonsforordning (EU) nr. 1311/2014 av 10. desember 2014 om endring av forordning (EF) nr. 976/2009 med hensyn til definisjonen av INSPIRE metadataelement

Sammendrag av innhold

Kommisjonsforordning (EU) nr. 1311/2014 endrer forordning (EF) nr. 976/2009 om nettjenester som er en av fem gjennomføringsrettsakter til europaparlaments- og rådsdirektiv 2007/2/EF av 14. mars 2007 om etablering av en infrastruktur for geografisk informasjon i Det europeiske fellesskap (INSPIRE). INSPIRE-direktivet er innlemmet i EØS-avtalen og gjennomført i norsk rett. Rettsakten presiserer at nettjenester som opererer på aktiverbare geodatatjenester, skal kunne håndtere kravene til metadata slik disse er fastsatt i forordning (EU) nr. 1089/2010 som endret med forordning (EU) nr. 1312/2014.

Merknader

Rettsakten er hjemlet i INSPIRE-direktivet (rammedirektivet) artikkel 16. Rettsakten er en del av gjennomføringen av INSPIRE-direktivet. Endringen er en tilpasning til en samtidig endring av

forordning (EU) nr. 1089/2010 om samvirkningsvevnet til geodatasett og -tjenester. For nærmere merknader og vurderinger, se EØS-notatet om "INSPIRE - samvirkningsvevne, endring aktivisering". For overordnede merknader og vurderinger, se EØS-notatet om INSPIRE-direktivet. EØS-komiteen vedtok ved beslutning nr. 137/2012 et tre års tillegg i timeplanen for EFTA-landene i forhold til EU-timeplanen. Prinsippet er videreført i det kommende vedtaket i EØS-komiteen om gjennomføring av rettsakten.

Rettsakten foreslås gjennomført ved inkorporering i forskrift 8. august 2012 nr. 797 om infrastruktur for geografisk informasjon (*geodataforskriften*). Rettsakten er ikke antatt å ha administrative eller økonomiske konsekvenser ut over dette.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er behandlet på skriftlig prosedyre i spesialutvalget for miljøsaker (SU miljø) 18. februar 2015, der Olje- og energidepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Kommunal- og moderniseringsdepartementet, Samferdselsdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Nærings- og fiskeridepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Klima- og miljødepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

32014R1312 Kommisjonsforordning (EU) nr. 1312/2014 av 10. desember 2014 om endring av forordning (EU) nr. 1089/2010 om gjennomføring av europaparlaments- og rådssdirektiv 2007/2/EF med hensyn til samvirkningsvevne til geodatatjenester

Sammendrag av innhold

Kommisjonsforordning (EU) nr. 1312/2014 endrer forordning (EU) nr. 1089/2010 om samvirkningsvevnet til geodatasett og -tjenester som er en av fem gjennomføringsrettsakter til europaparlaments- og rådssdirektiv 2007/2/EF av 14. mars 2007 om etablering av en infrastruktur for geografisk informasjon i Det europeiske fellesskap (INSPIRE). INSPIRE-direktivet er innlemmet i EØS-avtalen og gjennomført i norsk rett.

Rettsakten formulerer tekniske krav av generell art om samvirkningsvevnet til geodatatjenester for at disse lettere skal kunne aktiveres ved påkalling fra andre tjenester. Rettsakten innfører noen ytterligere metadataelementer knyttet til kvalitet, konformitet, koordinatsystemer og bruksrettigheter. Det legges opp til en kategorisering i henhold til hvor konform tjenesten er i henhold til INSPIRE-krav, og det gis ytterligere føringer for hvordan en beskriver bruksrettigheter for data. For flere av metadataelementene er det lagt inn kodelister med faste svaralternativer.

Merknader

Rettsakten er hjemlet i INSPIRE-direktivet (rammedirektivet) artikkel 7 nr. 1. Rettsakten er en del av gjennomføringen av INSPIRE-direktivet. For overordnede merknader og vurderinger, se EØS-notatet om INSPIRE-direktivet. EØS-komiteen vedtok ved beslutning nr. 137/2012 et tre års tillegg i timeplanen for EFTA-landene i forhold til EU-timeplanen. Prinsippet er videreført i det kommende vedtaket i EØS-komiteen om gjennomføring av rettsakten.

Rettsakten foreslås gjennomført ved inkorporering i forskrift 8. august 2012 nr. 797 om infrastruktur for geografisk informasjon (*geodataforskriften*). Rettsakten er ikke antatt å ha administrative eller økonomiske konsekvenser ut over dette.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er behandlet på skriftlig prosedyre i spesialutvalget for miljøsaker (SU miljø) 18. februar 2015, der Olje- og energidepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Kommunal- og moderniseringsdepartementet, Samferdselsdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Nærings- og fiskeridepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Klima- og miljødepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

-LANDBRUKS- OG MATDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET

Vedlegg I Veterinære og plantesanitære forhold

Kapittel I Veterinære forhold

32015D0261 Kommisjonens gjennomføringsbeslutning (EU) 2015/261 av 6. februar 2015 som endrer beslutningene 2010/470/EU og 2010/471/EU når det gjelder dyrehelsemessige sertifiseringskrav for handel med og import til Unionen av sæd, egg og embryo fra dyr av hestefamilien

Sammendrag av innhold

Rettsakten fastsetter nye modeller for helsesertifikater som skal følge med ved handel med sæd, egg og embryo fra dyr av hestefamilien mellom EU-medlemsstatene og ved import av slike produkter til EU fra tredjestater. Behovet for nye sertifikater har oppstått fordi EU med forordning (EU) nr.

846/2014 endret direktiv 92/65/EØF når det gjelder kravene til tilsyn med sædstasjoner og sædlagre og kravene til donorer av sæd, egg og embryoer fra dyr av hestefamilien. Endringene trådte i kraft i EU den 1. oktober 2014. Rettsakten omfatter modeller for helsesertifikater som skal følge med sæd, egg og embryoer som er innsamlet, behandlet og lagret etter dette nye regelverket (direktiv 92/65/EØF etter at det ble endret av forordning (EU) nr. 846/2014) og etter det gamle regelverket (direktiv 92/65/EØF før det ble endret av henholdsvis forordning (EU) nr. 846/2014 og forordning (EU) nr. 176/2010).

Alle modellene for helsesertifikater som skal følge med ved import av sæd, egg eller embryoer fra tredjestater er for øvrig endret slik at de, i likhet med sertifikatene som kreves ved handel mellom medlemsstatene, kun kan omfatte sæd fra en enkelt sædstasjon eller ett enkelt sædlager eller egg eller embryo fra en enkelt embryoinnsamlings- eller -produksjonsgruppe.

I modellene for helsesertifikater som skal følge med sæd, egg eller embryoer fra tredjestater dersom sæden, eggene eller embryoene er innsamlet, behandlet og lagret etter 30 september 2014 og blir sendt fra seminestasjonen eller embryogruppen som produserte den/dem, er også kravene med hensyn til vesikulær stomatitt endret for å samsvare med internasjonale standarder for testing (OIE-manualen fra 2013).

Opplysningen "rase" er fjernet fra alle helsesertifikatmodellene fordi den ikke er relevant for sertifisering av dyrehelsemessige forhold.

Merknader

Rettslige konsekvenser

Rettsakten krever endring i forskrift 31. desember 1998 nr. 1477 om dyrehelsemessige betingelser for import og eksport av sæd, egg og embryoer fra visse dyrearter.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Det stilles allerede krav om helsesertifikat ved handel med sæd, egg og embryo fra dyr av hestefamilien mellom Norge og de andre EØS-statene og ved import av slike produkter til Norge fra tredjestater. Rettsakten får kun administrative konsekvenser for norske importører og eksportører av sæd, egg eller embryoer fra dyr av hestefamilien i den forstand at de må sørge for at forsendelsene følges av helsesertifikater etter de nye modellene. Ved eksport til andre EØS-stater utstedes sertifikatene av Mattilsynet i TRACES.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for matområdet som har representanter fra Landbruks- og matdepartementet, Nærings- og fiskeridepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Klima- og miljødepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

Vedlegg I Veterinære og plantesanitære forhold

Kapittel II Forvarer

32015R1490 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2015/1490 av 3. september 2015 om godkjenningen av preparatet av karvacrol, cinnamaldehyd og capsium oleoresin som førtilsetningsstoff til slaktekylling (innehaver av godkjenningen Pancosma France S.A.S.)

Sammendrag av innhold

Denne rettsakten følger hurtigprosedyren.

Rettsakten gjelder godkjenning av et preparat som består av mikropartikler fra ulike planteekstrakter som førtilsetningsstoff til slaktekylling. Preparatet er klassifisert i kategorien Zootekniske tilsetningsstoffer og den funksjonelle gruppen Andre zootekniske tilsetningsstoffer (forbedrer produksjonsresultat) er tilføyd. Det inneholder de aktive stoffene: Karvacrol 4,6-5,3% som stammer fra karve, 2,6-3,2 % cinnamaldehyd fra kanel og > 2% capsium oleoresin fra paprika, og bærestoffet er rapsolje. De aktive stoffene godkjent hver for seg som smaksstoffer i fôr og mat. Preparatet har grense for største tillatte innhold på 100 mg/kg fullfôr, og dette er også anbefalte minstemengde. Preparatet skal ikke tilsettes i fôr samtidig med at det tilsettes andre kilder for de samme aktive stoffene. European Food Safety Authority, EFSA, har vurdert godkjenningssøknaden og fant at preparatet er trygt i bruk og at det har effekt ved å forbedre fôrutnyttelsen hos slaktekylling. Tilsetning av angitt mengde i fôret fører ikke til lukt eller smak på spiselige deler av kyllingslaktet. Rettsaktforslaget ble diskutert og votert i SCPAFF, seksjon forvarer i juli og er nå vedtatt av Kommisjonen. Godkjenningen av preparatet har varighet til 24. september 2025.

Merknader

Rettslige konsekvenser

Rettsakten vil medføre endringer i forskrift 12. april 2005 nr. 319 om tilsetningsstoffer til bruk i fôrvarer, førtilsetningsstoff-forskriften.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Rettsakten får ingen konsekvenser for Mattilsynets tilsynsaktivitet. Preparatet kan føre til bedre fôrutnyttelse i slaktekyllingproduksjonen, men det er fôrvirksomhetene og kundene deres som avgjør om det vil bli tatt i bruk.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av *Spesialutvalget for matområdet*, der Landbruks- og matdepartementet, Nærings- og fiskeridepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Finansdepartementet, Klima- og miljøverndepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

Vedlegg I Veterinære og plantesanitære forhold

Kapittel III Plantesanitære forhold

32015L1955 Kommisjonens gjennomføringsdirektiv (EU) 2015/1955 av 29. oktober 2015 som endrer vedlegg I og II i rådsdirektiv 66/402/EØF om handel med såkorn

Sammendrag av innhold

Rettsakten gjelder endringer i rådsdirektiv 66/402/EØF om markedsføring av såkorn. Med endringene innføres spesifikke krav som skal følges ved såvareproduksjon av hybridsorter av bygg. Dette er krav til avstand fra andre pollenkilder ved selve dyrkingen. Det stilles også krav til maksimalt innhold av urenheter, og til nivå på hansterilitet i hunnkomponenten, i tillegg til sortsidentitet og -renhet. Kravene til nivået på hansterilitet og til sortsidentiteten og -renheten skal kontrolleres i det offentlige kontrollfeltet (official post control test).

Merknader

Rettslige konsekvenser

Rettsakten krever endring i forskrift 13. september 1999 nr. 1052 om såvarer.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Rettsakten krever en mer spesifikk kontroll av det enkelte såvareparti enn hva som er vanlig for sorter som ikke er hybridsorter, på et offentlig kontrollfelt. Så lenge det ikke er såvareproduksjon av hybridsorter i Norge, vil kravet ikke få noen administrative eller økonomiske konsekvenser. Dersom det skulle bli såvareproduksjon av hybridsorter i Norge, må Mattilsynet som ansvarlig myndighet, opparbeide seg kompetanse om slik produksjon.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av *Spesialutvalget for matområdet*, der Landbruks- og matdepartementet, Nærings- og fiskeridepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Finansdepartementet, Klima- og miljøverndepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering

Kapittel XII Næringsmidler

32014R1040 Kommisjonsdelegert forordning (EU) nr. 1040/2014 om endring i rådsdirektiv 2001/112/EF om fruktjuice og visse lignende produkter bestemt til humant konsum for å tilpasse vedlegg I til den tekniske utviklingen

Sammendrag av innhold

Rettsakten endrer vedlegg I til direktivet om fruktjuice og lignende produkter. Direktivet gir krav til fremstilling og merking av fruktjuice og fruktnektar. Det er bare produkter som oppfyller kravene som er gitt i direktivet som kan benevnes som fruktjuice, fruktnektar o.l. Vedlegg I til direktivet, som omhandler varebetegnelser, produktdefinisjoner og karakteristiske egenskaper, endres ved at del 3, "Tillatte behandlinger og stoffer" utvides med planteproteiner fra hvete, erter eller poteter for rensing.

Som følge av den tekniske utviklingen finnes det nå andre stoffer enn gelatin til rensing av fruktjuice. Planteproteiner fra hvete, erter eller poteter er et alternativ til rensing, derfor tilføyes dette til listen. Tidligere har produsentene bare kunnet rense fruktjuice ved hjelp av animalsk protein.

Merknader

Rettslige konsekvenser

Gjennomføring av rettsakten medfører behov for endring i forskrift 13. mai 2013 nr. 509 om fruktjuice og lignende produkter.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Rettsakten gir produsentene et utvidet utvalg tillatte stoffer til produksjonen av fruktjuice. Det er fordelaktig for forbrukerne at det kan produseres fruktjuice uten bruk av stoffer av animalsk opphav. Dette kan være viktig av etiske eller religiøse årsaker. Mattilsynet kan ellers ikke se at rettsakten har særlige konsekvenser av betydning for myndighetene.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert i Spesialutvalget for matområdet på skriftlig prosedyre, der Landbruks- og matdepartementet, Nærings- og fiskeridepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Klima- og miljødepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering

Kapittel XXVII Alkoholsterke drikker

32015R0210 Kommisjonsforordning (EU) 2015/210 av 10. februar 2015 om endringer i vedleggene II og III i Europaparlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 110/2008 om definisjon, beskrivelse, presentasjon, merking av og beskyttelse av geografiske betegnelser på alkoholsterke drikker.

Sammendrag av innhold

Forordningen endrer vedleggene II og III i forordning (EF) nr. 110/2008 om alkoholsterke drikker. Vedlegg II om kategorier av alkoholsterke drikker endres slik at det innføres en ny kategori alkoholsterk drikk med tilhørende vilkår for bruk av den aktuelle betegnelsen. Den nye kategorien tas inn i et nytt punkt 37a i vedlegg II, og heter "Slåpetornaromatisert alkoholsterk drikk eller Pacharan". Alkoholsterke drikker som er produsert av de aktuelle ingrediensene og på denne måten, har tradisjonelt vært produsert i Spania og er godt kjent av spanske forbrukere under betegnelsen "Pacharan". I vilkårene for bruk er det presisert betegnelsen "Pacharan" bare kan brukes alene dersom produktet er produsert i Spania. Dersom produktet er produsert utenfor Spania, skal betegnelsen "Slåpetornaromatisert alkoholsterk drikk" brukes, men betegnelsen "Pacharan" kan eventuelt supplere betegnelsen. Dersom betegnelsen "Pacharan" supplerer betegnelsen "Slåpetornaromatisert alkoholsterk drikk", kreves det i tillegg at betegnelsen ledsages av opplysninger om ordene "produsert i" etterfulgt av navnet på produksjonslandet.

Vedlegg III om beskyttede geografiske betegnelser på alkoholsterke drikker endres slik at de beskyttede spanske geografiske betegnelsene "Pacharan navarro" og "Pacharan", som per i dag er beskyttet under samlekategoriene Andre alkoholsterke drikker, slettes. Det opprettes en ny kategori 37a i vedlegg III med samme navn som den nye kategori 37a i vedlegg II - "Slåpetornaromatisert alkoholsterk drikk eller Pacharan". Dit flyttes den spanske beskyttede geografiske betegnelsen "Pacharan navarro". På grunn av endringene i vedlegg II knyttet til bruken av betegnelsen "Pacharan", videreføres ikke denne betegnelsen som en egen beskyttet spansk geografisk betegnelse i vedlegg III.

Merknader

Rettslige konsekvenser

Gjennomføring av rettsakten i norsk rett medfører behov for endring i forskrift 11. oktober 2006 nr. 1148 om alkoholsterke og aromatiserte drikker mv.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Mattilsynet kan ikke se at gjennomføring av rettsakten i norsk rett skulle medføre administrative, økonomiske eller andre konsekvenser av betydning for verken virksomhetene, myndighetene eller samfunnet for øvrig.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av *Spesialutvalget for matproduksjon*, der Landbruks- og matdepartementet, Nærings- og fiskeridepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Finansdepartementet, Klima- og miljøverndepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

Protokoll 47 om opphevelse av tekniske hindringer for handel med vin

32013R1308 Europaparlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 av 17. desember 2013 om etablering av en felles markedsordning for landbruksprodukter og om oppheving av rådsforordningene (EØF) nr. 922/72, (EØF) nr. 234/79, (EF) nr. 1037/2001 og (EF) nr. 1234/2007

Sammendrag av innhold

Forordningen inneholder EUs nye felles markedsordning for landbruksprodukter, herunder vin, og opphever og erstatter etter ulike overgangsordninger EUs forrige markedsordning for

landbruksprodukter i forordning (EF) nr. 1234/2007. Per i dag er visse bestemmelser som gjelder vin i forordning (EF) nr. 1234/2007 tatt inn EØS-avtaleverket. Bestemmelsene er valgt ut etter kriteriene for vinsamarbeidets omfang, slik dette er definert i den innledende delen i protokoll 47 til EØS-avtalen (bestemmelser som gjelder produktdefinisjoner, ønologiske metoder, produktsammensetning og ordninger for sirkulasjon og omsetning). De utvalgte bestemmelsene er gjennomført i norsk rett i forskrift 21. mars 2013 nr. 370 om vin. Ettersom EU totalreviderte både strukturen og innholdet i vinregelverket i 2008, innebærer overføringen av de EØS-relevante bestemmelsene om vin fra forordning (EF) nr. 1234/2007 til forordning (EU) nr. 1308/2013, i all hovedsak bare en videreføring av innholdet i bestemmelsene. I denne omgang er det i utgangspunktet bare snakk om en rent teknisk gjennomgang for å finne ut hvilke bestemmelser i forordning (EU) nr. 1308/2013 som tilsvarer de aktuelle bestemmelsene i forordning (EF) nr. 1234/2007, og som dermed skal videreføres/tas inn i EØS-avtaleverket. Vi går derfor ikke nærmere inn på en presentasjon av innholdet i de aktuelle bestemmelsene i denne omgang, men viser til EØS-notatet om forordning (EF) nr. 1234/2007 som endret ved forordning (EF) nr. 491/2009 med tilhørende vedlegg.

Merknader

Økonomiske og administrative konsekvenser

Ettersom de EØS-relevante bestemmelsene i forordningen som gjelder vin i all hovedsak bare er en videreføring av de tilsvarende bestemmelsene i forordning (EF) nr. 1234/2007 (tatt inn i EØS-avtaleverket og gjennomført i norsk rett), kan Mattilsynet ikke se at gjennomføring av rettsakten i norsk rett vil kunne medføre økonomiske, administrative eller andre konsekvenser av betydning, verken for norske virksomheter, myndighetene eller samfunnet for øvrig.

Rettslige konsekvenser

Gjennomføring av rettsakten i norsk rett medfører behov for endringer i forskrift 21. mars 2013 nr. 370 om vin.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av Spesialutvalget for næringsmidler, der Helse- og omsorgsdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Barne- og likestillingsdepartementet, Finansdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING

Vedlegg I Veterinære og plantesanitære forhold

Kapittel I Veterinære forhold

32015D1358 Kommisjonens gjennomføringsbeslutning (EU) 2015/1358 av 4. august 2015 som endrer vedleggene XI, XII og XV til rådsdirektiv 2003/85/EF om liste over laboratorier godkjente for å håndtere levende munn- og klauvsjukevirus og minimumsstandarter for biosikkerhet som gjelder for dem

Sammendrag av innhold

Rettsakten endrer rådsdirektiv 2003/85/EF når det gjelder laboratorier som håndterer munn- og klauvsjukevirus.

I vedlegg XI del A oppdateres listen over laboratorier som er godkjente for håndtering av levende munn- og klauvsjukevirus. Laboratoriene i Kroatia og Litauen strykes fra listen siden de ikke lenger oppfyller kravene som stilles slike laboratorier. Disse landene settes i stedet opp på listen over land som benytter Storbritannias laboratorium The Pirbright Institute som nasjonalt referanselaboratorium. Bulgaria og Portugal tilføyes også denne listen. I tillegg oppdateres navnene på laboratoriene i Hellen, Tsjekia og Ungarn.

I vedlegg XI del B oppdateres listen over laboratorier som er godkjente for å håndtere munn- og klauvsjukevirus for vaksineproduksjon. Navnet på Tysklands laboratorium og ISO-koden til Storbritannias laboratorium endres.

I vedlegg XII beskrives biosikkerhetskravene som godkjente laboratorier må oppfylle. Det henvises her til en biosikkerhets-standard fra 2009 som må være oppfylt. Oppdatert versjon av standarden ble vedtatt på EUs munn- og klauvsjuka generalforsamling i 2013, og det henvises nå til denne i stedet. I tillegg gjøres noen endringer når det gjelder hvordan inspeksjoner av laboratorier og virksomheter som håndterer munn - og klauvsjuka virus skal foregå, herunder frekvens og sammensetning av gruppen som skal foreta inspeksjonen. Endringene medfører at inspeksjonene blir mer risikobaserte. I vedlegg XV beskrives nasjonale laboratoriers funksjoner og forpliktelser. Det presiseres nå hvilke krav som kun gjelder nasjonale referanselaboratorier. I tillegg forpliktes medlemslandene til å liste opp i sine beredskapsplaner alle laboratorier de har utpekt til å bidra i munn - og klauvsjukediagnostikken. Det vises også til hvilke standarder for biosikkerhet slike laboratorier må oppfylle.

Merknader

Rettslige konsekvenser

Rettsakten medfører ingen regelverksendringer.

Beredskapsplanen for munn - og klauvsjuka må oppdateres.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Rettsakten vurderes å ikke ha noen økonomiske eller administrative konsekvenser.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av *Spesialutvalget for matområdet*, der Landbruks- og matdepartementet, Nærings- og fiskeridepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Finansdepartementet, Klima- og miljøverndepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32015D1765 Kommisjonens gjennomføringsbeslutning (EU) 2015/1765 av 30. september 2015 om endring av vedlegg I og II til beslutning 2004/558/EF som angår status som fri for infeksøs bovin rhinotracheitt for delstaten Baden-Württemberg i Tyskland og regionen Valle d'Aosta i Italia

Sammendrag av innhold

Denne rettsakten går etter hurtigprosedyren.

Rettsakten endrer kapittel I i vedlegg I og II av beslutning 2004/558/EF, som listefører medlemsstater som er erklært frie for infeksøs bovin rhinotracheitt (IBR) forårsaket av bovint herpesvirus type 1 (BHV-1). Den føderale staten Baden-Württemberg i Tyskland og regionen Valle d'Aosta i Italia oppfyller nå kravene til fristatus i henhold til direktiv 64/432/EF, og erklæres derfor fri for sykdommen.

Merknader

Rettslige konsekvenser

Rettsakten medfører ikke behov for regelverksendringer. De aktuelle land- og regionslistene i EØS er ikke tatt med i våre forskrifter, men informasjon om listene er lagt ut på Mattilsynets hjemmeside.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Rettsakten antas ikke å få økonomiske eller administrative konsekvenser for næringen eller Mattilsynet.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av *Spesialutvalget for matområdet*, der Landbruks- og matdepartementet, Nærings- og fiskeridepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Finansdepartementet, Klima- og miljøverndepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32015D1784 Kommisjonens gjennomføringsbeslutning (EU) 2015/1784 av 2. oktober 2015 om endring av vedlegg II til beslutning 2003/467/EF som angår erklæringen om,

at regionen Nord-Irland i Storbritannia er offisielt brucellosefri med hensyn til storfebesetninger

Sammendrag av innhold

Denne rettsakten går etter hurtigprosedyren.

Rettsakten endrer kapittel I i vedlegg I av beslutning 2003/467/EF, som listefører medlemsstater som er erklært frie for bovin brucellose i storfebesetninger. Regionen Nord-Irland i Storbritannia oppfyller nå kravene til fristatus i henhold til direktiv 64/432/EF, og erklæres derfor fri for sykdommen.

Merknader

Rettslige konsekvenser

Rettsakten medfører ikke behov for regelverksendringer. De aktuelle land- og regionslistene i EØS er ikke tatt med i våre forskrifter, men informasjon om listene er lagt ut på Mattilsynets hjemmeside.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Rettsakten antas ikke å få økonomiske eller administrative konsekvenser for næringen eller Mattilsynet.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av *Spesialutvalget for matområdet*, der Landbruks- og matdepartementet, Nærings- og fiskeridepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Finansdepartementet, Klima- og miljøverndepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

-NÆRINGS- OG FISKERIDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET

Vedlegg XVI Offentlige innkjøp

32015R2340 Forordning om endring av Europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/81/EF vedrørende terskelverdiene for anvendelse av fremgangsmåtene ved inngåelse av kontrakter

Sammendrag av innhold

Rettsakten gjelder endring av terskelverdiene for offentlige anskaffelser i direktiv 2009/81/EF (forsvars- og sikkerhetsanskaffelsesdirektivet).

Det følger av EØS-avtalens bestemmelser om offentlige anskaffelser at avtalepartene skal justere sine terskelverdier hvert annet år. Dette for å ta høyde for svingninger i valutakursene. Tilsvarende forpliktelser følger av WTO-avtalen om offentlige anskaffelser (GPA-avtalen).

Ifølge prosedyren angitt i direktiv 2009/81/EF, fastsetter Kommisjonen en endringsforordning som pålegger justeringer i terskelverdiene fastsatt i EUR. Nye terskelverdier for perioden 2016 og 2017 er fastsatt i Kommisjonens forordning (EU) 2015/2340 av 15. desember 2015. Forordningen trer i kraft 1. januar 2016 for EU medlemslandene.

Terskelverdiene i forsvars- og sikkerhetsanskaffelsesdirektivet endres som følger:

- Terskelverdien i artikkel 8 litra a endres fra 414 000 EUR til 418 000 EUR
- Terskelverdien i artikkel 8 litra b endres fra 5 186 000 EUR til 5 225 000 EUR

EFTAs overvåkingsorgan (ESA) har omregnet disse terskelverdiene til norske kroner. Når forordningen er innlemmet i EØS-avtalen vil ESA offentliggjøre nye norske terskelverdier i EØS tilleggset til EU-tidende.

Merknader

Rettslige konsekvenser

Etter forskrift om forsvars og sikkerhetsanskaffelser § 2-2 (3) er Nærings- og fiskeridepartementet (NFD) delegert myndighet til administrativt å implementere de nye terskelverdiene i norsk rett. Nye norske terskelverdier vil tre i kraft i Norge umiddelbart etter at forordningen er innlemmet i EØS-avtalen.

Sakkyndige instansers merknader

Departementet har vurdert rettsakten som EØS-relevant og akseptabel. Saken har ikke vært behandlet i spesialutvalget.

32015R2341 Forordning om endring av Europaparlaments- og rådsdirektiv 2004/17/EF vedrørende terskelverdiene for anvendelse av fremgangsmåtene ved inngåelse av kontrakter

Sammendrag av innhold

Rettsakten gjelder endring av terskelverdiene for offentlige anskaffelser i direktiv 2004/17/EF (forsyningsdirektivet).

Det følger av EØS-avtalens bestemmelser om offentlige anskaffelser at avtalepartene skal justere sine terskelverdier hvert annet år. Dette for å ta høyde for svingninger i valutakursene. Tilsvarende forpliktelser følger av WTO-avtalen om offentlige anskaffelser (GPA-avtalen).

Ifølge prosedyren angitt i direktiv 2004/17/EF, fastsetter Kommisjonen en endringsforordning som pålegger justeringer i terskelverdiene fastsatt i EUR. Nye terskelverdier for perioden 2016 og 2017 er fastsatt i Kommisjonens forordning (EU) 2015/2341 av 15. desember 2015. Forordningen trer i kraft 1. januar 2016 for EU medlemslandene.

Terskelverdiene i forsyningsdirektivet endres som følger:

- Terskelverdiene i artikkel 16 litra a og artikkel 61 endres fra 414 000 EUR til 418 000 EUR
- Terskelverdien i artikkel 16 litra b endres fra 5 186 000 EUR til 5 225 000 EUR

EFTAs overvåkingsorgan (ESA) har omregnet disse terskelverdiene til norske kroner. Når forordningen er innlemmet i EØS-avtalen vil ESA offentliggjøre nye norske terskelverdier i EØS tilleggset til EU-tidende.

Merknader

Rettslige konsekvenser

Etter forsyningsforskriften § 2-3 (2) er Nærings- og fiskeridepartementet (NFD) delegert myndighet til administrativt å implementere de nye terskelverdiene i norsk rett. Nye norske terskelverdier vil tre i kraft i Norge umiddelbart etter at forordningen er innlemmet i EØS-avtalen.

Sakkyndige instansers merknader

Departementet har vurdert rettsakten som EØS-relevant og akseptabel. Saken har ikke vært behandlet i spesialutvalget.

32015R2342 Forordning om endring av Europaparlaments- og rådsdirektiv 2004/18/EF vedrørende terskelverdiene for anvendelse av fremgangsmåtene ved inngåelse av kontrakter

Sammendrag av innhold

Rettsakten gjelder endring av terskelverdiene for offentlige anskaffelser i direktiv 2004/18/EF (anskaffelsesdirektivet).

Det følger av EØS-avtalens bestemmelser om offentlige anskaffelser at avtalepartene skal justere sine terskelverdier hvert annet år. Dette for å ta høyde for svingninger i valutakursene. Tilsvarende forpliktelser følger av WTO-avtalen om offentlige anskaffelser (GPA-avtalen).

Ifølge prosedyren angitt i direktiv 2004/18/EF, fastsetter Kommisjonen en endringsforordning som pålegger justeringer i terskelverdiene fastsatt i EUR. Nye terskelverdier for perioden 2016 og 2017 er fastsatt i Kommisjonens forordning (EU) 2015/2342 av 15. desember 2015. Forordningen trådte i kraft 1. januar 2016 for EU medlemslandene.

Terskelverdiene i anskaffelsesdirektivet endres som følger:

- Terskelverdiene i artikkel 7 litra a og artikkel 67 (1) litra a endres fra 134 000 EUR til 135 000 EUR
- Terskelverdiene i artikkel 7 litra b, artikkel 8 (1) litra b og artikkel 67 (1) litra b og c endres fra 207 000 EUR til 209 000 EUR
- Terskelverdiene i artikkel 7 litra c, artikkel 8 (1) litra a, artikkel 56 og artikkel 63 (1) endres fra 5 186 000 EUR til 5 225 000 EUR

EFTAs overvåkingsorgan (ESA) har omregnet disse terskelverdiene til norske kroner. Når forordningen er innlemmet i EØS-avtalen vil ESA offentliggjøre nye norske terskelverdier i EØS tilleggset til EU-tidende.

Merknader

Rettslige konsekvenser

Etter anskaffelsesforskriften § 2-2 (4) er Nærings- og fiskeridepartementet (NFD) delegert myndighet til administrativt å implementere de nye terskelverdiene i norsk rett. Nye norske terskelverdier vil tre i kraft i Norge umiddelbart etter at forordningen er innlemmet i EØS-avtalen.

Sakkyndige instansers merknader

Departementet har vurdert rettsakten som EØS-relevant og akseptabel. Saken har ikke vært behandlet i spesialutvalget.

-NÆRINGS- OG FISKERIDEPARTEMENTET/LANDBRUKS- OG MATDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET

Vedlegg I Veterinære og plantesanitære forhold

Kapittel II Forvarer

32015R1486 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2015/1486 av 2. september 2015 om godkjenningen av canthaxanthin som førtilsetningsstoff til visse fjørfekategorier, akvariefisk og prydflugler

Sammendrag av innhold

Denne rettsakten følger hurtigprosedyren.

Rettsakten gjelder re-godkjenning av canthaxanthin til bruk i fôr til slaktekylling, verpehøner, fjørfearter av mindre økonomisk betydning både til slakt og egglegging, akvariefisk og prydflugler. Preparatet er kjemisk framstilt og er klassifisert i kategorien Sensoriske tilsetningsstoffer og den funksjonelle gruppen Fargestoffer ii) stoffer som setter farge på husdyrprodukter. Det er satt grenser for største tillatte innhold av preparatet i fôr, og den er differensiert mellom dyreartene. Til slaktefjørfe er den 25 mg/kg fullfôr, til verpere 8 mg/kg og til akvariefisk 100 mg/kg. For prydflugler er største tillatte innhold 8 mg/kg fullfôr til avlsflugler, men 100 mg/kg til alle de andre. I fôrblandinger der det tilsettes astaxanthin eller andre karotenoider samtidig med canthaxanthin, skal det samlede innholdet av disse ikke utgjøre mer enn 80 mg/kg fullfôr til fjørfe. Videre er det satt MRL-verdier (grense for største tillatte innhold av preparatet i mat) for fjørfelever på 15 mg/kg våtvekt, for skinn og fett 2,5 mg/kg og for eggeplomme 30 mg/kg. Preparatet kan brukes i fullfôr som gis via vann (til akvariefisk). Re-godkjenningen er vurdert av European Food Safety Authority, EFSA, som finner preparatet trygt i bruk og at det har evne til å gi farge til eggeplomme, fjørfeskinn og fett, forbedre fjørfargen hos prydflugler og pigmentet i skinnen hos akvariefisk.

Siden preparatet ikke er endret siden den opprinnelige godkjenningen, er det gitt en overgangsperiode. Da kan lagervare av preparatet og premiks og fôrblandinger der det inngår, produsert etter tidligere regelverk på visse betingelser brukes opp. Perioden er 6 mnd. for preparatet og premiks, 12 mnd. for fôrmidler og fôrblandinger til fjørfe og 24 mnd. for fôr til de andre dyreartene. Rettsakten er diskutert og votert i EU-kommisjonens faste komite for planter, dyr, næringsmidler og fôr, seksjon forvarer og er nå vedtatt av Kommisjonen. Godkjenningen har varighet til 23. september 2025.

Merknader

Rettslige konsekvenser

Rettsakten medfører endringer i forskrift 12. april 2005 nr. 319 om tilsetningsstoffer til bruk i forvarer, førtilsetningsstoff-forskriften.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Rettsakten får ingen konsekvenser for Mattilsynets tilsynsaktivitet. Fôrindustrien kan bruke preparatet på samme måte som før, og med overgangsordningen som er gitt, kan også lagervare brukes opp på visse betingelser. Det er god ressursutnyttelse.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av *Spesialutvalget for matområdet*, der Landbruks- og matdepartementet, Nærings- og fiskeridepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Finansdepartementet, Klima- og miljøverndepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32015R1489 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2015/1489 av 3. september 2015 om godkjenningen av preparatet av *Lactobacillus plantarum* NCIMB

30238 og *Pediococcus pentosaceus* NCIMB 30237 som førtilsetningsstoff til alle dyrearter

Sammendrag av innhold

Denne rettsakten følger hurtigprosedyren.

Rettsakten gjelder re-godkjenning av et mikroorganismepreparat som ensileringsmiddel. Det består av levedyktige celler av to ikke genmodifiserte stammer av *Lactobacillus plantarum* og *Pediococcus pentosaceus*, klassifisert i kategorien Teknologiske tilsetningsstoffer. De to mikroorganismene er vurdert av European Food Safety Authority, EFSA, hver for seg, og de konkludere med at de ikke medfører fare for folkehelse, dyrehelse eller miljøet. Uprøvingen viser at i blandingsforholdet 8:2 har de potensial til å bidra til at næringsstoffene i ensilert grovfôr av både lett, middels lett og vanskelig ensilerbart materiale blir bedre bevart. Det er derfor bare i dette blandingsforholdet godkjenningen gjelder. Minste tillatte innhold for at preparatet skal ha ønsket effekt er 1x10⁸ KDE/kg ferskt materiale (KDE er kolonidannende enheter), og forholdet mellom mikroorganismene er 8:2. Det er gitt en overgangsperiode på 6 måneder, fra rettsakten trer i kraft, der lagervare av preparatet, som er produsert og merket etter dagens regelverk, kan brukes opp. Surfôr der preparatet er brukt som ensileringsmiddel er det ingen restriksjoner på.

Rettsakten er diskutert og ble votert i EU-kommisjonens faste komite for planter, dyr, næringsmidler og fôr, seksjon fôrvarer, i juli og den er vedtatt av Kommisjonen nå. Godkjenningen har varighet til 24. september 2025.

Merknader

Rettslige konsekvenser

Rettsakten medfører endring i forskrift 12. april 2005 nr. 319 om tilsetningsstoffer til bruk i fôrvarer, førtilsetningsstoff-forskriften.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Rettsakten får ikke konsekvenser for Mattilsynets tilsynsaktivitet. Mikrobiologiske ensileringsmidler er ikke særlig mye brukt i Norge, selv om mange slike preparater er godkjent nå. Hvorvidt dette er aktuelt, vil avhenge av pris og tilgjengelighet. Ensileringsmidler omsettes ofte gjennom fôrvirksomheter som selger ulike driftsmidler.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av *Spesialutvalget for matområdet*, der Landbruks- og matdepartementet, Nærings- og fiskeridepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Finansdepartementet, Klima- og miljøverndepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32015R1747 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2015/1747 av 30. september 2015 som retter vedlegget til forordning (EU) nr. 26/2011 om godkjenningen av vitamin E som førtilsetningsstoff til alle dyrearter

Sammendrag av innhold

Denne rettsakten følger hurtigprosedyren.

Vitamin E ble re-godkjent som førtilsetningsstoff til alle dyrearter ved forordning (EU) nr. 26/2011.

I vedlegget til rettsakten, rubrikken "Andre bestemmelser", går det ikke fram i klartekst at vitamin E som førtilsetningsstoff kan bestå av et preparat. Det har ført til at enkelte medlemsstater har forstått det slik at vitamin E-preparater ikke er godkjent. En slik misforståelse må rettes opp, og derfor blir teksten i vedlegget endret. Ved senere godkjenninger av tilsetningsstoffer er det blitt standardtekst i godkjenningen at stoffet også kan være i form av et preparat, der det er aktuelt. I re-godkjenningen av andre vitaminer er det også blitt tillatt å bruke navnet "vitamin X" i tillegg til eller i stedet for det kjemiske navnet. Dette letter merkingen og gjør merkingen mer forståelig for forbrukerne. Det er derfor foreslått å gjøre denne endringen også i rettsakten som re-godkjenner vitamin E.

Begge de nevnte endringen i vedlegget ble diskutert i EU-kommisjonens faste komite for planter, dyr, næringsmidler og fôr, seksjon fôrvarer i september. Bruken av vitamin E-betegnelsen ble tatt opp av en medlemsstat i møtet, nytt rettsaktforslag ble lagt fram, der også den endringen ble tatt inn. Dette forslaget, med to endringer i rettsaktforslaget, både i tekst og vedlegg ble votert. Et land var fraværende, men alle de andre stemte for det sist framlagte forslaget til rettsakt. Forordning (EU) nr. 26/2011 blir endret på to punkter, og endringene er vedtatt av Kommisjonen nå.

Merknader

Rettslige konsekvenser

Rettsakten fører til endringer i forskrift 12. april 2005 nr. 319 om tilsetningsstoffer til bruk i fôrvarer, fôrtilsetningsstoff-forskriften.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Rettsakten vil ikke ha noen konsekvenser for Mattilsynets tilsynsaktivitet. Endringene, som presiserer at vitamin E også kan være et preparat og at vitamin E-betegnelsen kan brukes ved merking, er en forenkling både for fôrindustrien og kundene. Det medfører også at alle vitaminer som godkjennes/re-godkjennes som fôrtilsetningsstoff, får samme utforming av vedlegg til rettsaktene og samme merkebestemmelser.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av *Spesialutvalget for matområdet*, der Landbruks- og matdepartementet, Nærings- og fiskeridepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Finansdepartementet, Klima- og miljøverndepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32015R1761 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2015/1761 av 1. oktober 2015 som endrer kommisjonsforordning (EF) nr. 378/2005 om Fellesskapets referanselaboratorierapporter, gebyr og laboratoriene som er listet opp i annex II til denne

Sammendrag av innhold

Denne rettsakten følger hurtigprosedyren.

Ved søknad om godkjenning, re-godkjenning eller endring av godkjenning for fôrtilsetningsstoffer skal det følge en fullstendig evalueringsrapport for aktuelle analysemetoder fra et av fellesskapets analyselaboratorier, CRL, med søknaden. CRL kan gi oppgaven til nasjonale referanselaboratorier, NRLer. Kommisjonsforordning (EU) nr. 378/2005 gir detaljert beskrivelse av kravene til evalueringsrapporten. Det er unntak fra kravene om å levere evalueringsrapport med søknaden, dersom det ikke har skjedd endringer med stoffet/preparatet, som gjør det nødvendig med flere/andre analyser enn ved tidligere vurdering, eller det bare er f.eks navnedring eller andre tekniske endringer. Det trengs heller ikke en ny evalueringstapport fra CRL, dersom analysemetoden allerede er evaluert til dette formålet.

Søkeraktiviteten skal betale et gebyr for å få utført en evaluering av tilsetningsstoffer ved CRL, og i dag er det på 400 euro. Unntaket for å kreve gebyr er foreslått utvidet til også å gjelde ved re-godkjenning eller ved utvidelse av bruksområde i eksisterende godkjenning av tilsetningsstoffer. I de tilfelle CRL, Kommisjonen eller tilsynsmyndigheten likevel finner der nødvendig med en ny vurdering av analysemetoden, skal søkeren informeres om dette fra CRL. Endringene er foreslått tatt inn både i teksten og vedlegg IV i forordning (EU) nr. 378/2005.

I vedlegg II til forordningen er CRLene/de nasjonale NRLene i hvert EØS-land listet opp. Denne listen er nå oppdatert. I Norge er The National Institute of Nutrition and Seafood Research, NIFES, NRL for fôrtilsetningsstoff, og står på lista.

Merknader

Rettslige konsekvenser

Rettsakten vil medføre endringer i forskrift 12. april 2005 nr. 319 om tilsetningsstoffer til bruk i fôrvarer, der forordning (EU) nr. 378/2005 er gjennomført.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Det er svært få/ingen norske virksomheter som søker godkjenning av fôrtilsetningsstoff, men det er nødvendig å holde seg orientert om regelverket både for Mattilsynet og virksomhetene. At listen over NRL/CRL blir oppdatert er nødvendig. Ikke alle analyser kan utføres/vurderes i det landet virksomheten som søker godkjenning av tilsetningsstoff er lokalisert. Listen gir en oversikt over hvor en ellers kan henvende seg.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av *Spesialutvalget for matområdet*, der Landbruks- og matdepartementet, Nærings- og fiskeridepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Finansdepartementet, Klima- og

miljøverndepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32015R1905 Kommisjonsforordning (EU) 2015/1905 av 22. oktober 2015 som endrer vedlegg II i det europeiske parlamentets og rådets forordning (EF) nr. 183/2005 om dioksinkontroll av oljer, fett og produkter avledet av dem

Sammendrag av innhold

Rettsakten følger standardprosedyren.

Som en følge av påvist høgt dioksininnhold i visse fôrvarer i EU-markedet, ble regelverket for prøvetaking og analyser for dioksinkontroll innskjerpet i 2012. Særlig gjaldt det vegetabilsk fett og fettblandinger, men også animalsk fett og fiskeolje. Det ble samtidig vedtatt at endringene skulle revurderes etter to år. Rettsakten som først foreligger nå, er resultatet etter en ny gjennomgang og langvarig diskusjon av regelverket i EU-kommisjonens faste komite for planter, dyr, næringsmidler og fôr, SCPAFF, seksjon fôrvarer. Rettsakten fører til endringer i vedlegg II i forordning (EF) nr. 183/2005 om fôrhygiene, fôrhygieneforordningen. Noen av bestemmelsene er forenklet, men det er også kommet til noen nye. Viktigste endringer er:

Nye definisjoner av "Produkter avledet av vegetabiliske oljer og fett", "Fettblanding" og "Raffinert olje eller fett". Dette for å presisere forordningens virkeområde og unngå misforståelser mht. hvilke fôrmidler som skal prøvetas..

I avsnittet Produksjon er det tatt inn at ved merking skal en ved navnsettingen av fôrmidler bruke navnet som er oppført i fôrmiddelkatalogen.

I avsnittet Dioksinovervåking av oljer, fett og avledelede produkter, er de fleste endringene foretatt.

Virksomhetsgruppene det henvises til i punktene a-h har fått tydeligere navn som sier i klartekst hvilke det gjelder f.eks. Biodieselvirkomheter som omsetter fôrvarer. Batchstørrelsen for uttak av fôrvareprøver til dioksinanalyser er 1 000 tonn der ikke annet er sagt. For fôrvirkomheter som produserer eller bearbeider animalsk fett, er den hevet fra 2 000 til 5 000 tonn. Det er ingen endringer i bestemmelsene for virksomheter som produserer fiskeolje. Virksomheter som blander fett skal også prøveta visse "restprodukter" fra kjemisk raffinering, og gjennomføringen skal inngå som en del av virksomhetens HACCP-plan, dvs. bygge på egen risikovurdering. Bestemmelsene om dioksinkontroll gjelder også importører av fôrvarer innenfor rettsaktens virkeområde. Importører som omsetter fôrvarer skal prøveta og analysere for dioksiner i enhver batch av kokosolje, animalsk fett, fiskeolje, fett og olje gjenvunnet fra næringsmiddelvirksomheter og visse fôrtilsetningsstoffer framstilt av vegetabiliske oljer. Det er presisert at dersom fôrvarer som krever dioksinanalyser er dokumentert analysert for dioksiner ved et akkreditert laboratorium på et trinn tidligere i kjeden, er det ikke nødvendig å ta nye prøver av dem hos neste virksomhet. Det forutsetter at den videre prosessen ikke vil medføre eller øke dioksinforurensing av fôrvaren. Sammenhengen mellom hver batch og analysebeviset som foreligger skal gå tydelig fram for å ivareta sporbarhetskravene.

Ingen andre avsnitt i vedlegg II er foreslått endret.

Merknader

Rettslige konsekvenser

Rettsakten fører til endringer i forskrift 14. januar 2010 nr. 39 om fôrhygiene, fôrhygieneforskriften. Det er bare forskriftens vedlegg II som blir endret.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Rettsakten var på høring mens den var på forslagsstadiet, og det ble ikke mottatt høringssvar. Det skyldes sannsynligvis at den berører få norske fôrvirkomheter, og fordi den ikke fører til endringer for enkelte av dem den gjelder.

Mattilsynet kan få noe merarbeid, dersom nye virksomheter innenfor rettsaktens virkeområde søker godkjenning. Avhengig av hvilke aktiviteter slike virksomheter har og hvilke fôrvarer de håndterer, kan det bli aktuelt å endre noe i OK-programmet for dioksinkontroll av fôrvarer. Dette må vurderes etter hvert. Siden forskriftsendringen også omfatter importører av visse fôrvarer, kan eventuelt denne gruppen virksomheter trenge oppfølging og tilsynsbesøk.

Virksomheter får nytt regelverk å forholde seg til, med både lempinger i krav og nye krav for dem som allerede er etablert. Det vil neppe føre til økte kostnader for disse, da omfanget av prøver og analyser er noe redusert. For nye virksomheter som etableres vil det føre til kostnader med prøvetaking og analyser for dioksinkontroll av fôrvarer, og de er relativt dyre. Dessuten må de tilpasse HACCP-systemet sitt til kravene i forordningen.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av *Spesialutvalget for matområdet*, der Landbruks- og matdepartementet, Nærings- og fiskeridepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Finansdepartementet, Klima- og miljøverndepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

-OLJE- OG ENERGIDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET

Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering

Kapittel IV Husholdningsapparater

32014R0518 Delegert kommisjonsforordning (EU) nr. 518/2014 av 5. mars 2014 om endring av delegert kommisjonsforordning (EU) nr. 1059/2010, 1060/2010, 1061/2010, 1062/2010, 626/2011, 392/2012, 874/2012, 665/2013, 811/2013 og 812/2013 med hensyn til energimerking av energirelaterte produkter på internett

Sammendrag av innhold

EU-kommisjonen har vedtatt en horisontal rettsakt (delegert forordning) om krav til elektronisk fremvisning av energimerke og datablad (tidligere opplysningsskjema) ved internettsalg av energirelaterte produkter. Gjeldende produktspesifikke energimerkerettsakter stiller per i dag krav om visning av energimerket kun når produkter utstilles fysisk til salg i butikker o.l. Ved salg på internett, har det frem til nå ikke vært tilsvarende krav. Som følge av at produkter i økende grad forhandles via internett, er det ønske om å standardisere de opplysninger som forbrukerne får, uavhengig av hvor, og hvordan, produktet er kjøpt. Rettsakten inneholder endringer til alle gjeldende rettsakter om energimerking av energirelaterte produkter samt endringer til rettsakter vedtatt i løpet av 2013.

Følgende gjeldende, og kommende, rettsakter er berørt:

1059/2010/EU (oppvaskmaskiner til husholdninger)

1060/2010/EU (kjøle- og fryseapparater til husholdninger)

1061/2010/EU (vaskemaskiner til husholdninger)

1062/2010/EU (fjernsyn)

626/2011/EU (klimaanlegg)

392/2012/EU (tørketromler til husholdninger)

874/2012/EU (lyskilder og armaturer)

665/2013/EU (støvsugere)

811/2013 (kjeler og kombikjeler)

812/2013 (varmtvannsberedere og lagringstanker)

Fra og med 2014 vil kravene om visning av energimerket og databladet på internett bli innarbeidet direkte i rettsaktene for de enkelte produkter. Reglene kommer altså til å gjelde for alle produkter som er, eller kommer til å bli, omfattet av energimerking i henhold til direktiv 2010/30/EF. Kravene får virkning fra 1. januar 2015 og utover avhengig av produkttypen.

Krav om merking ved salg på internett

Det stilles krav til produsentene om at de skal levere produktets energimerke og datablad på elektronisk form til forhandlerne.

Det stilles krav til forhandlerne om at de skal vise energimerket og databladet ved salg av produktet på internett. Informasjonen skal vises i nærheten av prisen og fremstå på en klar og tydelig måte.

Det elektroniske energimerket og databladet skal ha layout og opplysninger som er utformet i tråd med den aktuelle produktspesifikke energimerkerettsakten.

Merknader

Hovedrettsakten - direktiv 2010/30/EF (energimerkedirektiv II) - er hjemlet i *Traktat om den Europeiske Unions Funksjonsmåte* (TEUF- traktaten), artikkel 194 (2).

Gjeldende norsk lovgivning på området er LOV 1981-12-18 nr 90: Lov om merking av forbruksvarer m.v. (Lov om merking av forbruksvarer) med underliggende forskrift 2013.05.27 nr 0534: Forskrift om energimerking av energirelaterte produkter (energimerkeforskriften for produkter).

Energimerkedirektiv II ble innlemmet i EØS-avtalen i 07.12.2012 ved EØS-komite-beslutning 217/2012 og er gjennomført i norsk rett gjennom forskrift 27. mai nr 534 om energimerking av produkter (energimerkeforskriften for produkter) som trådte i kraft 01.06.2013.

Gjennomføring av delegert forordning nr. 518 /2014 vil skje gjennom endringer i energimerkeforskriften for produkter.

Forordningen vurderes å ikke ha vesentlige økonomiske konsekvenser for norsk næringsliv. De økte kostnadene forbundet med produksjon og distribusjon av elektroniske etiketter og datablader antas å være beskjedne

Gjennomføringen av stadig flere delegerte kommisjonsforordninger vil medføre behov for økte økonomiske og administrative ressurser grunnet nye forpliktelser forbundet med tilsyn og informasjon om regelverk (indirekte utgifter).

Forordningen vurderes å tilhøre gruppe 2, dvs rettsakter som krever forskriftsendring som ikke griper vesentlig inn i norsk handlefrihet.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av spesialutvalget for energi, der berørte departementer er representert.

Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel

Forordningen ble kort gjennomgått på møte i spesialutvalget den 19.09.2014.

Utkast til delegert forordning ble publisert som informasjonssak på NVEs nettsider den 24. juni 2013.

Utkast til forordningen har ikke vært på nasjonal høring da forslaget vurderes å ikke ha noen vesentlige konsekvenser for Norge eller norske produsenter, leverandører og forhandlere. Saken har ikke vært en prioritert sak for NVE. Den vedtatte forordningen ble publisert som nyhetssak på NVEs nettsider i 30. mai 2014.

32015R1185 KOMMISJONSFORORDNING (EU) 2015/1185 av 24. april 2015 om gjennomføring av europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/125/EF med hensyn til krav til miljøvennlig utforming av varmeovner til fastbrensel

Sammendrag av innhold

Den 24. april 2015 vedtok EU-kommisjonen økodesignforordning nr. 2015/1185 om varmeovner til fastbrensel (vedovner).

Forordningen ligger under økodesigndirektivet (2009/125/EF) som fastsetter rammene for hvordan ulike energieffektivitets-, miljø- og ressurskrav kan utformes for energirelaterte produkter. Produsenter og importører til EØS kan kun bringe i omsetning eller ta i bruk i næringsvirksomhet, produkter som oppfyller kravene. Produkter som tilfredsstiller kravene skal være CE-merket.

Energikrav til produkter er et av flere virkemidler for å nå EUs vedtatte mål om innen 2020 å redusere klimagassutslippene med minst 20 %, øke andelen fornybar energi i vårt endelige energiforbruk til 20 %, og øke energieffektiviteten med 20 % i EU.

Ovner som omfattes av kravene:

- Varmeovner som fyres med fastbrensel, dvs fast fossil brensel som f. eks koks og kull og fast biomasse f.eks til bruk i vedovner, peiser, pelletskaminer. Ovnene har en nominell ytelse ≤ 50 kW.
- Følgende produkter er ikke omfattet av kravene:
- Ovner med innebygget kjel hvor mindre enn 6 % av varmeytelsen avgis direkte til rommet. Disse betraktes som regulære kjeler som inngår i virkeområdet for økodesignforordningen for fastbrenselkjeler
- Ildsteder som kun er beregnet til å brenne biomasse som ikke er basert på trevirke
- Produkter til oppvarming av luft (såkalte 'Air heating products')
- Ildsteder eller andre lokale varmekilder beregnet utelukkende til utendørs bruk
- Ovner som er beregnet til å bli satt sammen på bruksstedet, og som ikke består av komponenter eller deler fra kun én enkelt leverandør (f.eks. kakkelovner eller peisinnsetser bygget etter mål fra bruksstedet)
- Saunaovner

Krav:

- Krav til ovnenes energieffektivitet (uttrykt som årsvirkningsgrad og beregnet på bakgrunn av brenslets nedre brennverdi)
- Krav til ovnenes utslipp av nitrogenforbindelser (NO_x), karbonmonoksid (CO), partikler (PM), uforbrente hydrokarboner (OGC)
- Informasjonskrav for produsenter, importører og forhandlere.

Virkningsdato for samtlige krav: 1. januar 2022

Forordning 2015/1185 ble publisert i Den europeiske tidende 20. juli 2015 og trådte i kraft 10. august 2015. Forordningens krav vil tre i kraft 01. januar 2022. Artikkel 8 gir medlemsstatene rett til å beholde sitt nasjonale krav til partikkelutslipp fram til 1. januar 2022.

Artikkel 7 krever at Kommisjonen senest innen 1. januar 2024 skal ha en gjennomgang av forordningen i lys av den teknologiske utviklingen. I gjennomgangen skal man særlig vurdere om økodesignkravene skal skjerpes og om toleranser, som brukes av myndighetene ved testing i forbindelse med tilsyn, skal endres.

Videre skal forordningen senest 22. august 2018 vurderes med sikte på en eventuell innføring av krav om en uavhengig tredjepartssertifisering. Frem til da er det produsentene selv som sertifiserer produktene, dvs selv setter CE-merket på produktet.

Merknader

Hovedrettsakten – direktiv 2009/125/EF (økodesigndirektivet) – er hjemlet i Traktat om den Europeiske Union (TEU), EU-traktatens artikkel 95. Gjeldende norsk lovgivning på området er LOV 1976-06-11 nr 79: Lov om kontroll med produkter og forbrukertjenester (produktkontrollloven) med underliggende forskrift 2011.02.23 nr 0190: Forskrift om miljøvennlig utforming av energirelaterte produkter (økodesignforskriften). Økodesigndirektiv II (direktiv 2009/125/EF) ble innlemmet i EØS-avtalen i 1.7.2011 ved EØS-komite-beslutning nr. 67/2011 og er gjennomført i norsk rett gjennom økodesignforskriften som trådte i kraft 1. mars 2011. Videre reguleres fastbrenselovner av forskrift 26. mars 2010 nr. 489 Forskrift om tekniske krav til byggverk og forskrift 17. desember 2013 nr. 1579 om omsetning og dokumentasjon av produkter til byggverk som bygningsmyndighetene har ansvar for. Tilgrensende regelverk som regulerer luftkvalitet, forskrift 1. juni 2004 nr. 931 Forskrift om begrensning av forurensning (forurensningsforskriften), ligger under miljømyndighetene. Lokal luftkvalitet reguleres av kapittel 7 om lokal luftkvalitet.

Rettslige konsekvenser for Norge:

Gjennomføring av kommisjonsforordning nr. 2015/1185 vil skje gjennom endringer i økodesignforskriften. Forskrift om tekniske krav til byggverk inneholder krav til partikkelutslipp fra vedovner. Denne bestemmelsen vil måtte fjernes ved innlemmelsen av kommisjonsforordningen. Ansvar for dette ligger hos bygningsmyndighetene.

Økonomiske og administrative konsekvenser for norske myndigheter:

Gjennomføringen av stadig flere kommisjonsforordninger under økodesigndirektivet, vil ha økonomiske og administrative konsekvenser for norske myndigheter. Konsekvensen består i økt behov for administrative ressurser grunnet nye forpliktelser forbundet med tilsyn og informasjon om regelverk (indirekte utgifter).

Økonomiske konsekvenser for private:

For produsenter av varmeovner til fastbrensel, antas det at nye krav til produktutforming kan medføre økte kostnader knyttet til en eventuell omlegging av produksjonsmetoder. Det antas at eventuelle kostnader ikke vil bli vesentlige.

Det antas at forordningen ikke vil føre til noen vesentlige kostnadsøkninger for forbrukere.

Ytterligere kommentarer:

Vedovner har vært blant NVEs prioriterte produkter. Det vil si at NVE har fulgt opp regelverksutformingen aktivt og benyttet konsulentbistand for utforming av posisjoner. NVE har hatt arbeidsdokumenter på høringer på NVEs nettside underveis i regelverksutformingen. De elektroniske høringene er gjennomført i 2012, 2013 og 2014. I tillegg avholdt NVE et informasjonsmøte om de kommende økodesign- og energimerkekrav for vedovner den 15.12.2014 - kort tid etter at voteringen i forskriftskomiteen hadde funnet sted.

Høringsuttalelser fra norske produsenter, bransjeorganisasjoner og miljø- og bygningsmyndigheter har i hovedsak dreiet seg om ovnenes virkningsgrad, grensene for partikkelutslipp og valg av metode for måling av ovnenes partikkelutslipp. Et gjennomgående ønske i høringsinnspillene har vært at den norske metoden for måling av partikkelutslipp, beskrevet i NS3058/3059 og CEN/TS15883 Tillegg A.2, skulle tas inn i økodesignforordningen. Dette ønsket er delvis innfridd, ved at tre parallelle målemetoder, inkludert den norske metoden, med tilpassede utslippskrav tillates benyttet frem til det foreligger en felles europeisk metode for måling av partikkelutslipp.

Kommisjonen har fremlagt et forslag til standardiseringsmandat som bla inneholder en bestilling av en felles europeisk målemetode for partikkelutslipp. Når en slik metode foreligger, er det sannsynlig at

den vil tas inn i forordningen og erstatte de tre nåværende målemetodene. Dette kan bli problematisk dersom denne metoden etter norsk oppfatning ikke er tilfredsstillende.

Siden fastbrenselovner også reguleres under bygningsregelverk hos Direktoratet for byggkvalitet, og Miljødirektoratet har ansvar for lokal luftkvalitet gjennom forurensningsforskriften, har de tre direktoratene hatt et tett samarbeid i utformingen av de norske posisjonene.

I september 2015 sendte NVE, i egenskap av å være medlem i økodesign samrådsforum, inn en nasjonal posisjon til Kommisjonens utkast til et standardiseringsmandat under forordning 2015/1185. Posisjonen ble i hovedsak utarbeidet av Direktoratet for byggkvalitet og Miljødirektoratet.

Miljødirektoratet utarbeidet et nytt norsk høringsinnspill som ble sendt til Kommisjonen (Den europeiske komiteen for standardisering) den 23.12.2015. Norge har i sine kommentarer påpekt at det er viktig at mandatet sikrer at det blir utarbeidet testmetoder som måler de reelle utslippene, samt at målemetodene i harmonisert standard er i samsvar med forordning 2015/1185. Mens forordningens ordlyd kan sies å være akseptabel, vil Norge, ved de tre direktoratene, arbeide videre gjennom standardiseringsarbeidet for å forhindre at forordningen har uheldige effekter på grunn av den tilknyttede fremtidige målemetoden for partikkelutslipp.

Norge har ellers fått innfridd ønsket om en virkningsgrad for fastbrenselovnene på 75%, tilsvarende en årsvirkningsgrad på 65%. Kravet medfører at gjenværende restvarme i røykgassen er tilstrekkelig til at pipene fungerer godt.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av spesialutvalget for energi, der berørte departementer er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel

NVE informerte også kort om utkastet til økodesignforordning i spesialutvalgsmøte for energi den 19.09.2014 og 9.03.2015.

32015R1189 Kommisjonsforordning (EU) 2015/1189 av 28. april om gjennomføring av europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/125/EF med hensyn til krav til miljøvennlig utforming av kjeler til fastbrensel

Sammendrag av innhold

Kommisjonsforordning nr 1189/2015 om økodesignkrav til fastbrenselkjeler ble publisert i O.J. den 21.07.2015.

Forordningen ligger under økodesigndirektivet (2009/125/EF) som fastsetter rammene for hvordan ulike energieffektivitets-, miljø- og ressurskrav kan utformes for energirelaterte produkter. Produsenter og importører til EØS kan kun bringe i omsetning eller ta i bruk i næringsvirksomhet, produkter som oppfyller kravene. Produkter som tilfredsstiller kravene skal være CE-merket.

Energikrav til produkter er et av flere virkemidler for å nå EUs vedtatte mål om innen 2020 å redusere klimagassutslippene med minst 20 %, øke andelen fornybar energi i vårt endelige energiforbruk til 20 %, og øke energieffektiviteten med 20 % i EU.

Virkeområde for forordningen:

Kjeler til fyring med pellets, flis og annet fast biobrensel med nominell nytteeffekt ≤ 500 kW

Kjeler til fyring med koks, kull og annet fast brensel med nominell nytteeffekt ≤ 500 kW

Pakkeløsninger hvor kjeler inngår (f.eks kjel+solpanel+styring+akkumuleringstank)

Produkter som faller utenfor virkeområdet:

Kjeler som distribuerer varmen som luftbåret medium (damp eller luft) (f.eks kaloriferer).

Kjeler utelukkende beregnet til fyring med ikke-treformig biomasse, f.eks halm.

Fastbrenselfyrte vannvarmere beregnet til kun å levere varmt tappevann eller drikkevann.

Kjeler som samtidig produserer elektrisitet og varme, hvor den elektriske ytelse overstiger 50 kW.

Økodesignkrav:

Krav til kjelens energieffektivitet på bakgrunn av produktets årsvirkningsgrad beregnet på grunnlag av øvre brennverdi. Biomassefyrte kjeler favoriseres i beregningen av energieffektivitetsindeks under energimerkeforordningen.

Krav til kjelens utslipp av nitrogenforbindelser (NO_x), kullos (CO), partikler (PM), uforbrente hydrokarboner (OGC).

Krav om produktinformasjon.

Virkningsdato: 1. januar 2020.

Senest innen 22. august 2018 skal forordningen vurderes med sikte på en eventuelle innføring av krav om en uavhengig tredjepartssertifisering. Frem til da er det produsentene selv som sertifiserer kjelene, dvs at de selv setter CE-merket på produktet.

Senest innen 01. januar 2022 skal Kommisjonen ha gjennomgått forordningen i lys av den teknologiske utviklingen. I gjennomgangen skal man spesielt vurdere om virkeområdet skal utvides til å omfatte kjeler ≤ 1000 kW og kjeler som fyres med biomasse som stammer fra annet enn trevirke. Videre skal det vurderes om kravene til energieffektivitet og utslipp til luft bør skjerpes og om toleranseverdiene som benyttes ved testing i tilsynsøyemed skal skjerpes.

Merknader

Hovedrettsakten – direktiv 2009/125/EF (økodesigndirektivet) – er hjemlet i Traktat om den Europeiske Union (TEU), EU-traktatens artikkel 95. Gjeldende norsk lovgivning på området er LOV 1976-06-11 nr 79: Lov om kontroll med produkter og forbrukertjenester (produktkontrollloven) med underliggende forskrift 2011.02.23 nr 0190: Forskrift om miljøvennlig utforming av energirelaterte produkter (økodesignforskriften). Økodesigndirektiv II (direktiv 2009/125/EF) ble innlemmet i EØS-avtalen i 1.7.2011 ved EØS-komite-beslutning nr. 67/2011 og er gjennomført i norsk rett gjennom økodesignforskriften som trådte i kraft 1. mars 2011. Videre reguleres fastbrenselkjelene av forskrift 26. mars 2010 nr. 489 om tekniske krav til byggverk og forskrift 17. desember 2013 nr. 1579 om omsetning og dokumentasjon av produkter til byggverk som bygningsmyndighetene har ansvar for. Tilgrensende lovverk som regulerer luftkvalitet, forskrift 1. juni 2004 nr. 931 Forskrift om begrensning av forurensning (forurensningsforskriften), ligger under miljømyndighetene. Lokal luftkvalitet reguleres av kapittel 7 i forskriften.

Rettslige konsekvenser for Norge:

Gjennomføring av kommisjonsforordning nr. 1189/2015 vil skje gjennom endringer i økodesignforskriften.

Administrative og økonomiske konsekvenser for offentlige myndigheter i Norge:

Gjennomføringen av stadig flere økodesignforordninger vil ha økonomiske og administrative konsekvenser for norske myndigheter. Konsekvensen består i økt behov for administrative ressurser grunnet nye forpliktelser forbundet med tilsyn og informasjon om regelverk (indirekte utgifter).

Økonomiske konsekvenser for private:

For produsenter av fastbrenselkjeler, antas det at nye krav til produktutforming kan medføre økte kostnader knyttet til en eventuell omlegging av produksjonsmetoder. Det antas at eventuelle kostnader ikke vil bli vesentlige.

Det antas at forordningen ikke vil føre til noen vesentlige kostnadsøkninger for forbrukere.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av spesialutvalget for energi, der berørte departementer er representert.

Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel

NVE har hatt arbeidsdokumenter og utkast til forordning på elektroniske høringer i 2012, 2013 og 2014. NVE har avholdt et informasjonsmøte om de kommende økodesign- og energimerkekravene til fastbrenselkjelene 15.12.2014. Høringsuttalelser er mottatt fra produsenter, bransjeorganisasjoner og miljø- og bygningsmyndigheter. Essensen i de norske høringsuttalelsene har vært et ønske om strenge, men realistiske, utslippskrav til kjelene. Dette ønsket er oppfylt.

Fastbrenselkjeler har vært blant NVEs prioriterte produkter. Det vil si at NVE har fulgt opp regelverksutformingen aktivt og benyttet konsulentbistand for utforming av posisjoner. Siden fastbrenselkjeler også reguleres under regelverk hos Direktoratet for byggkvalitet og Miljødirektoratet har ansvar for regelverk om luftkvalitet, har de tre direktoratene hatt et tett samarbeid i utformingen av de norske posisjonene. Problemstillingen med målemetode for partikkelutslipp er ikke kritisk på samme måte for denne kjeler som for vedovner.

-SAMFERDSELSDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET

Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering

Kapittel I Kjøretøyer

32014R0627 Kommisjonsforordning (EU) nr. 627/2014 av 12. juni 2014 som for å tilpasse til den tekniske utvikling endrer forordning (EU) nr. 582/2011 når det gjelder partikkelovervåking ved hjelp av egendiagnosesystemet

Sammendrag av innhold

Forordning (EU) nr. 627/2014 er et endringsdirektiv til forordning (EU) nr. 582/2011, som er innlemmet i EØS-avtalen og gjennomført i norsk rett. Bakgrunnen er at sistnevnte må oppdateres (tilpasses) den tekniske utvikling når det gjelder partikkelovervåking ved hjelp av egendiagnosesystemet.

Forordning (EU) nr. 582/2011 pålegger Kommisjonen å vurdere om det er teknisk mulig å kontrollere ytelsen til dieselpartikkelfilteret på tunge kjøretøy med kompresjonsmotor, opp mot grenseverdiene for egendiagnostiseringssystemet (OTL). Grenseverdiene er angitt i tabell 1, vedlegg X, til nevnte forordning.

Kommisjonen har foretatt en slik vurdering og har konkludert med at det er teknisk mulig å overvåke dieselpartikkelfilter i forhold til OTL. I undersøkelsen fremgår det imidlertid at implementeringsdato for disse krav bør utsettes slik at produsenter gis tilstrekkelig tid til å masseprodusere og tilpasse utstyret til kjøretøyene. Det er derfor nødvendig å oppdatere tabell 1 i tillegg (appendix) 9 til vedlegg I med nye implementeringsdatoer.

Det vises også til at tabell 1 i tillegg (appendix) 9 til vedlegg I til forordning 582/2011 bør tilpasses for gnisttenningsmotorer gjennom å føye til to kolonner: En kolonne som viser karbonmonoksid i forhold til de OTL-verdier som fremkommer i tabell 2 i vedlegg X til forordning 582/2011, og en kolonne som referer til kravene på ytelse i drift, som er satt opp i punktene 6 til 6.5.5.1 i vedlegg X til samme forordning.

Merknader

EU-hjemmel:

Forordning (EU) nr. 627/2014 er en endringsforordning vedtatt av Kommisjonen med hjemmel i Traktaten om den Europeiske Unions virkemåte (TEUV), artikkel 290.

Gjeldende norsk lovgivning og politikk på området:

Forordning (EU) nr. 582/2011 er implementert i forskrift 5. juli 2012 nr. 817 om godkjenning av bil og tilhenger til bil.

Norsk gjennomføring:

Forordning 627/2014 vil bli tatt inn på egnet sted i nevnte forskrift.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Implementeringen av forordningen antas ikke å få økonomiske konsekvenser for private eller for offentlige myndigheter i Norge. Den vil heller ikke medføre administrative konsekvenser utover det som må gjøres for å implementere rettsakten i gjeldende regelverk.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er behandlet på skriftlig prosedyre i Spesialutvalget for miljøraker. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32015R0758 Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2015/758 av 29. april 2015 om typegodkjenningskrav for montering av eCall-system som er basert på 112-tjenesten i kjøretøy, og om endring av direktiv 2007/46/EF

Sammendrag av innhold

Europaparlaments- og rådsforordning 2015/758 omhandler krav til eCall-systemer i kjøretøy, og endrer direktiv 2007/46/EF som er tidligere tatt inn i EØS-avtalen ("godkjenningsdirektivet" for

kjøretøy). eCall er det europeiske nødmeldingssystemet som skal sørge for at alvorlige ulykker på vegnettet meldes automatisk fra kjøretøy til redningssentral via det felles europeiske nødnummeret "112". Dette skal skje ved at et standardisert datasett om kjøretøyets posisjon, retning mv (minimum set of data, MSD) sendes til nødnummeret samtidig som en taleforbindelse etableres mellom kjøretøyet og nødsentralen. eCall skal også kunne aktiveres manuelt av de som er i kjøretøyet. På denne måten skal antall drepte og hard skadde i trafikkulykker reduseres, ved at de involverte i ulykker får raskere hjelp enn i dag.

I konsekvensanalysen som følger eCall-initiativet er det beregnet mellom 1% og 10% reduksjon i dødsfall, og mellom 2% og 15% reduksjon i alvorlighet i skader for tiltaket som helhet. Videre fordeler som er identifisert er reduserte trafikkavviklingskostnader, bedre sikkerhet for redningstjenester og reduserte kostnader til SOS-infrastruktur. Det er beregnet et nytte/kostforhold på 1,74 for tiltaket som helhet, ved full gjennomføring av eCall-tjenesten.

Etableringen av eCall-tjenesten krever at kjøretøyene er utstyrt med et standardisert eCall-system, at telenettet kan overføre eCall-data og -anrop til nødsentralen, og at nødsentraltjenesten er forberedt på å ta imot dette. Forordningen omhandler i utgangspunktet kun det kjøretøybaserte eCall-systemet, og setter rammene for typegodkjenning av kjøretøy med hensyn til slike systemer. De øvrige elementene i eCall-tjenesten, som infrastruktur, dataoverføring etc. er regulert i separate rettsakter. Allikevel har forordningen punkter der medlemslandenes plikter med hensyn til disse elementene kommenteres. I forordningens punkt (8) kreves det at medlemslandene i sitt område skal forberede nødvendig eCall infrastruktur for å kunne motta og håndtere nødanropene i henhold til Decision No 585/2014 Article 1. I henhold til Decision No 585/2014 Article 3 skal medlemslandene rapportere status av denne infrastrukturten innen 24. desember 2015 til EU-Kommisjonen.

I forordningens punkt (9) skal medlemslandene forsikre at nettoperatører har implementert eCall discriminator innen 31. desember 2014, ref § 4 of Commission Recommendation 2011/750/EU. Forordningen stiller visse overordnede tekniske krav til eCall-systemet i kjøretøyet. Mottakerne i systemet skal være kompatible med posisjoneringstjenestene levert av satellittnavigeringssystemer, inkludert Galileo og EGNOS-systemene. eCall-systemet skal tilfredsstillende gjeldende krav til elektromagnetisk stråling, og skal være tilgjengelig for vedlikehold og reparasjon av uavhengige aktører. Forordningen gir videre EU-kommisjonen myndighet til å vedta delegerte rettsakter som omhandler detaljerte tekniske krav for godkjenning av eCall-system i kjøretøy. Disse kravene skal i størst mulig grad være basert på gjeldende europeiske standarder eller UNECE-regulativ som omhandler eCall.

Forordningen inneholder krav til beskyttelse mot misbruk av data og beskyttelse av personlig informasjon. For eksempel skal biler med eCall ikke kunne spores under vanlig bruk. EU-kommisjonen gis myndighet til å vedta delegerte rettsakter med videre krav til beskyttelse mot misbruk av data. EU-kommisjonen gis myndighet til å unnta enkeltkjøretøy eller kjøretøyklasser fra kravet om eCall, gjennom delegerte rettsakter. Slike unntak skal begrunnes med en kost/nytteanalyse. Aktuelle kjøretøy for unntak kan være kjøretøy for spesielle formål, eller kjøretøy uten kollisjonssputer. Slike unntak skal være antallsbegrenset.

Rettsakten gjelder fra 31. mars 2018, som innebærer at EF-typegodkjenning kun skal kunne gis til nye typer kjøretøy dersom disse tilfredsstillende kravene i forslaget, inkludert delegerte rettsakter.

Forordningen endrer flere av vedleggene til direktiv 2007/46/EF, slik at eCall tas inn som ett av kravene som skal være tilfredsstillende og dokumentert ved godkjenning av de relevante kjøretøygruppene (M1 og N1).

Merknader

EU-hjemmel

Forordningen er vedtatt med hjemmel i Traktaten om den Europeiske Unions Virkemåte (TEUV) artikkel 294.

Gjeldende norsk lovgivning og politikk på området.

Krav til godkjenning av nye kjøretøy i klasse M1 og N1 er regulert gjennom forskrift 5. juli 2012 nr. 817 om godkjenning av bil og tilhenger til bil. Det finnes ingen krav til eCall eller lignende systemer i kjøretøy i dag.

Norsk gjennomføring

Forordningen tas inn i nevnte forskrift om godkjenning av bil og tilhenger til bil. Det foreslås at norsk kommunikasjonsmyndighet følger opp nødvendig infrastruktur for å kunne nyttiggjøre systemet.

Administrative og økonomiske konsekvenser for Norge

Forordningen vurderes ikke å få økonomiske eller administrative konsekvenser for Statens vegvesen av betydning utover arbeidet med å implementere rettsakten i norsk regelverk.

Det er ikke tatt stilling til eventuelle økonomiske konsekvenser for kommunikasjonsmyndighet og nettverksoperatører.

I forordningens punkt (18) vil det bli krav om at eCall-funksjonen blir underlagt periodisk kontroll i henhold til direktiv 2014/45/EU. En eventuell funksjonstest vil kreve spesielt elektronisk testutstyr som kan øke kostnader ved periodisk kontroll. Disse kostnadene vil eventuelt bli belastet sluttbruker.

Forordningen vurderes å være en rettsakt som krever forskriftsendring men som ikke griper vesentlig inn i norsk handlefrihet.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er behandlet i spesialutvalget for handelsforenkling. Forordningen vurderes å være EØS-relevant og akseptabel for Norge.

Vedlegg XIII Transport

Kapittel III Transport med jernbane

32015R1136 Gjennomføringsforordning (EU) 2015/1136 som endrer forordning 402/2013 om en felles sikkerhetsmetode for risikoevaluering og - vurdering

Sammendrag av innhold

Kommisjonsforordning (EU) 2015/1136 inneholder hovedsaklig presiseringer og klargjøringer, herunder endrede og nye definisjoner og grenseverdier. I tillegg endres begrepet "Risk Acceptance Criteria", altså akseptkriterier, til "Design Targets". Dette etter lange diskusjoner med bransjen og myndighetene hvor de fleste er enige i at dette er et mer riktig begrep.

Merknader

Rettslige konsekvenser

Kommisjonsforordning (EU) 2015/1136 er en såkalt "amending Implementing Regulation" som gjør endringer i kommisjonsforordning (EU) 402/2013 som er gjennomført i EØS-avtalen og i norsk rett ved forskrift om felles sikkerhetsmetode for risikoevaluering og -vurdering. Forskriften trådte i kraft 21.05.2015. Forordningen kan tas inn i norsk rett ved at Statens jernbanetilsyn vedtar en endringsforskrift til forskrift om felles sikkerhetsmetode for risikoevaluering og -vurdering med hjemmel i lov 11. juni 1993 nr. 100 om anlegg og drift av jernbane, herunder sporvei, tunnelbane og forstadsbane m.m. (jernbaneloven) § 4, § 5, § 6 og § 16 og forskrift 10. desember 2010 nr. 1568 om jernbanevirksomhet mv. på det nasjonale jernbanenettet (jernbaneforskriften) § 1-3 ellefte ledd.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Rettsakten medfører i realiteten ingen nye krav eller plikter for private eller det offentlige da det i hovedsakpresiseringer og begrepsendringer av krav som allerede er innført ved gjennomføringen av forskrift om felles sikkerhetsmetode for risikoevaluering og -vurdering. Det er ikke identifisert vesentlige økonomiske eller administrative konsekvenser. Presiseringene kan ha en positiv effekt både for bransjen og myndighetene da regelverket blir klarere.

Sakkyndige instansers merknader

Aktørene/bransjen har under utarbeidelsen av rettsakten gitt innspill til Statens jernbanetilsyn om at endringene i forordningen er akseptable. Dette er videreformidlet til ERA i 2013.

I tillegg har bransjen, blant annet infrastrukturforvalter, deltatt i arbeidet med å utarbeide forordningen.

EØS-relevant og akseptabel

Rettsakten er vurdert av spesialutvalget for transport, der berørte departementer er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.